

JOI, 21 IANUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 10.00)

2. Relațiile UE/Tunisia (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind relațiile UE-Tunisia.

Neelie Kroes, membră a Comisiei. – Dle președinte, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru invitația pe care mi-a adresat-o de a participa la dezbateri privind Tunisia.

Relațiile UE-Tunisia sunt reglementate de un acord de asociere semnat în 1995. Printre altele, Tunisia a fost prima țară mediteraneeană care a semnat un asemenea acord și, din acel moment, a făcut progrese semnificative.

În relațiile internaționale, Tunisia se situează aproape de Uniunea Europeană și este un partener de încredere al acesteia. Punctele de vedere pe care le exprimă și pozițiile pe care le adoptă în organizațiile internaționale și în alte foruri sunt moderate și echilibrate. Este cooperantă în materie de securitate și migrație și are relații bune cu vecinii din regiunea mediteraneeană de sud. În plus, mereu a jucat un rol constructiv în direcția integrării regionale a Maghrebului.

Tunisia participă activ la politica europeană de vecinătate, iar rapoartele periodice ale Comisiei privind punerea în aplicare de către Tunisia a planului de acțiune din cadrul politicii europene de vecinătate sunt elocvente prin afirmațiile formulate: Tunisia a înregistrat progrese într-o serie de domenii de cooperare, inclusiv planul de acțiune.

Reforme economice au avansat, permițând o creștere solidă a economiei tunisiene, precum și a volumului comercial cu UE. S-au obținut rezultate importante în sfera socială, în domenii precum asistența medicală, educația, combaterea sărăciei și protecția drepturilor femeilor.

Pe de altă parte, rapoartele evidențiază și deficiențe, în special, în domeniile justiției, libertății de exprimare și de asociere.

Dialogul politic cu Tunisia a fost continuu în privința tuturor subiectelor tratate în planul de acțiune, care sunt abordate în cadrul a 10 subcomisii și în cadrul grupurilor de lucru. Consiliul de asociere UE-Tunisia s-a întrunit deja de mai multe ori, iar următoarea reuniune este programată în următoarele câteva luni.

La 1 ianuarie 2008, Tunisia a devenit prima țară din regiunea mediteraneeană de sud care a instituit o zonă de liber schimb cu UE pentru produse industriale, cu doi ani înainte de data prevăzută. UE este primul partener comercial al Tunisiei: 72,5 % din importuri provin de la UE și Uniunea Europeană este destinația pentru 75 % din exporturile sale. Cooperarea financiară a UE se ridică la aproximativ 75-80 de milioane de euro pe an, pentru care Tunisia s-a dovedit că are o bună capacitate de absorbție.

De asemenea, s-au lansat negocieri privind liberalizarea treptată a comerțului cu servicii și dreptul de stabilire, precum și privind produsele agricole și pescărești. Concluzia acestor negocieri, alături de armonizarea legislației relevante, vor marca o nouă fază a relațiilor dintre UE și Tunisia și progresul în direcția integrării economiei tunisiene în piața unică europeană.

Tunisia a solicitat ca relațiile sale cu UE să primească un nou impuls printr-un statut avansat. Considerăm că un asemenea efort servește intereselor Uniunii Europene. De asemenea, anticipăm că Tunisia va demonstra un avânt real spre realizarea unor reforme mai democratice și a libertății de exprimare. În absența unor progrese în importantul domeniu al drepturilor omului, realizările semnificative ale țării pe care le-am menționat anterior ar fi oricum percepute ca incomplete, în pofida valorii acestora, în special după standarde regionale.

În concluzie, aş dori să precizez că noi considerăm relațiile dintre UE și Tunisia ca solide și prietenoase și credem că există într-adevăr un potențial de consolidare mai aprofundată a acestor relații.

Președinte. Următorul punct este reprezentat de discursurile grupurilor politice.

Ioannis Kasoulides, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, Tunisia contribuie la stabilitatea regiunii prin rolul acesteia ca partener în cadrul Uniunii pentru Mediterană, ca prima țară care a semnat acordul de asociere și ca prima țară care beneficiază de un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a politicii de vecinătate. Tunisia a obținut, la nivel comparativ, în avans rezultate în ceea ce privește egalitatea de gen și protecția familiei și a copilului, așteaptă în prezent negocieri pentru acordarea unui statut avansat de parteneriat.

În acordurile menționate anterior, există clauze privind democrația, statul de drept și drepturile omului. Sunt prevăzute planuri pentru discuții, în scopul de a ne ajuta să realizăm progrese în ceea ce privește aceste subiecte foarte sensibile și importante pentru noi, în cadrul Parlamentului European. Dacă dorim rezultate tangibile și dacă nu trebuie să le obținem în mod necesar prin polemică și critică, trebuie să avem mare grijă să evităm o atitudine superioară, să dovedim că discutăm ca egali și nu ca superiori și inspecitori, să arătăm că suntem, de asemenea, pregătiți să manifestăm interes față de problemele și sensibilitățile partenerilor noștri.

În acest context, sunt sigur că guvernul tunisian va răspunde prin realizarea unor pași concreți înainte în domeniile în cauză.

Pier Antonio Panzeri, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, dacă ar trebui să ne exprimăm opinia cu privire la relațiile existente între Uniunea Europeană și Tunisia, aceasta ar putea fi doar una pozitivă, inclusiv în ceea ce privește stabilizarea regiunii.

Este adevărat că s-au înregistrat progrese importante în plan economic și, de asemenea, se observă semne încurajatoare din punct de vedere social. Cu toate acestea, în plan politic, în urma alegerilor prezidențiale din 25 octombrie, ne confruntăm cu problema susținerii, prin acțiuni concrete mai însemnate, a parcursului spre realizarea unor reforme democratice. După cum știm, în vederea realizării politicii sale externe, obiectivul Uniunii Europene este dezvoltarea și consolidarea democrației, a statului de drept și a respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tunisia și-a asumat angajamente importante în contextul planului de acțiune din cadrul politicii de vecinătate, în ceea ce privește democrația, guvernarea și drepturile omului. Planul de acțiune stabilește o serie de priorități și, din cadrul acestora, trebuie să se acorde o atenție deosebită implementării și consolidării reformelor și intensificării dialogului politic și a cooperării, mai ales în ceea ce privește democrația și drepturile omului, politica externă și securitatea.

Instituțiile trebuie consolidate în acest cadru. Aceste instituții permit o participare sporită la viața politică a diferiților membri ai societății tunisiene, o dezvoltare mai profundă a rolului societății civile, un sprijin continuu pentru partidele politice în vederea stimulării contribuției lor la procesul democratic și respectarea mai evidentă a libertății de asociere, a libertății de exprimare și a pluralismului presei.

Suntem convinși că aceste obiective se pot realiza și este logic să se anticipeze progrese tangibile în acest sens. Angajamentul nostru este de a proteja prietenia care leagă Uniunea Europeană și Tunisia, consolidând în același timp relația existentă, ținând seama, de asemenea, de conflictul care ar putea apărea cu privire la ideea unui statut avansat pentru această țară. Cu toate acestea, Tunisia însăși trebuie efectiv să ia măsuri concrete.

Louis Michel, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aş dori să încep prin a-i mulțumi și a o felicita pe dna comisar pentru poziția adoptată de Comisie cu privire la acest subiect. Sunt complet de acord cu această poziție, deoarece pare mult mai rezonabilă decât punctul de vedere al celor care au solicitat dezbaterea de astăzi și nu știu cine a sugerat acest lucru.

După cum s-a afirmat, Tunisia a fost prima țară euromediterraneană care a semnat un acord de asociere și este un partener activ în cadrul politicii europene de vecinătate. Merită să subliniem, așa cum a făcut-o dl Kasoulides, că, la 1 ianuarie 2008, Tunisia a devenit singura țară mediteraneană care a stabilit o relație de liber schimb cu Uniunea Europeană. Această cooperare funcționează foarte bine, iar Tunisia dovedește că are o excelentă capacitate de absorbție. Tunisia a realizat progrese considerabile, ceea ce a condus la un înalt standard de dezvoltare cu rezultate socioeconomice recunoscute de instituții internaționale. Pe plan economic, Tunisia a realizat o rată de creștere de 4,6 % între anii 2002 și 2008. În plus, a reușit să își reducă datoriile.

Pe plan social, ar fi nedrept să ignorăm progresele realizate, în special în ceea ce privește femeile. Indicatorii vorbesc de la sine: 59 % din studenții din învățământul superior sunt femei. Învățământul obligatoriu este generalizat pentru femeile între 6 și 16 ani, iar femeile reprezintă aproape un sfert din populația activă a Tunisiei.

Admit că acest bilanț nu poate în mod evident să ascundă necesitatea imperioasă de a încuraja autoritățile tunisiene să facă progrese mai mari în ceea ce privește guvernarea și drepturile omului; suntem foarte conștienți că mai trebuie să se depună eforturi. Ca pe alți vorbitori, mă preocupă acest aspect, în numele valorilor democratice pe care le apărăm. Cu toate acestea, de asemenea, este important să ne amintim că nu suntem singurii care apără aceste valori. Aceste valori fac parte și din seva societății tunisiene, care este o societate dinamică și proeuropeană.

Din aceste motive, trebuie să susținem cererea Tunisiei de a accede la un statut avansat în acest parteneriat cu Uniunea Europeană. Și eu cred că prin acest dialog vom găsi cadrul adecvat pentru a-i încuraja pe partenerii noștri să avanseze în domeniul guvernanței.

Trebuie să conducem acest dialog cu partenerii noștri, în mod evident, fără a avea sentimente de automulțumire, dar și fără a recurge la acest tip de dogmatism moralizator în care Europa este prea frecvent expertă și care este adesea contraproductiv.

Evident, nu sunt insensibil la cazuri particulare pe care le-au expus unele persoane. Avem dreptul în mod clar de a le cere explicații partenerilor noștri cu privire la situațiile care ni se par inacceptabile, dar aș dori să închei prin a evidenția că Tunisia a reușit să instituie un sistem politic fondat pe principiul separației dintre religie și stat.

Autoritățile publice din Tunisia au capacitatea de a oferi un ansamblu de servicii de bază populației, pe care alte țări din regiune nu au reușit încă să le pună în aplicare, iar eu cred că este important să subliniem și acest fapt. Prin urmare, sunt extrem de optimist cu privire la viitorul relațiilor dintre Tunisia și Uniunea Europeană, de vreme ce acestea se construiesc pe baza unui respect reciproc între parteneri care se stimează și care se înțeleg asupra aspectelor fundamentale.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, sunt tulburată de discursurile pe care tocmai le-am ascultat, de la cel al dnei comisar până la cele ale colegilor mei. Cred că trebuie să muncim pentru a dobândi o apreciere justă și obiectivă a situației actuale din Tunisia.

Sincer, când vă aud, am impresia că-i aud pe intelectualii occidentali vorbind cu bucurie, cu multe decenii în urmă, despre reușita economică și socială din țările URSS-ului, cu o incapacitate totală de a merge și a vedea la fața locului ceea ce reprezintă în realitate valorile noastre comune în țările respective. Care sunt valorile noastre comune, dle Michel? Acestea sunt drepturile omului, democrația și statul de drept.

Pe bună dreptate, toți ați afirmat că Tunisia este primul nostru partener care a semnat un acord de asociere. Este adevărat și de aceea mă îngrijorează afirmațiile dumneavoastră, deoarece nu vorbim despre deficiențe, dnă comisar, sau despre pași mici. Nu. Există o degradare masivă și continuă a drepturilor omului și a democrației în Tunisia. Puteți numi un singur ziar, un singur partid sau un singur sindicat care a fost autorizat în ultimii 20 de ani ? Nu.

Adevărul este că libertățile fundamentale sunt neglijate sistematic și din plin și, cu acestea, propriile noastre angajamente. Toate acestea nu înseamnă că dăm lecții de morală; ci este vorba despre a impune respectarea valorilor Uniunii Europene și a respecta angajamentele pe care ni le-am asumat prin semnarea acestui acord de asociere.

Prin urmare, solicit să se efectueze cel puțin o analiză partajată a acestei situații. Cred că am muncit mult pentru a obține această dezbatere, dar ar fi cu siguranță mai util să ne străduim să organizăm o delegație reală, care merge și interacționează cu adevărat cu societatea civilă din Tunisia și cu diferiții membri ai acestei societăți civile, pentru a elabora bilanțul hărțuirii continue pe care o suportă apărătorii drepturilor omului, studenții, sindicaliștii, lucrătorii și avocații. S-au organizat puciuri aproape în toate asociațiile care manifestau o anumită autonomie față de putere. Prin urmare, cred că vă înșelați.

Ascultându-vă intervențiile, înțeleg perfect de ce nu doriți să vedeți adevărata realitate tunisiană. Nu doriți să vedeți realitatea tunisiană, deoarece credeți că sunt interese economice la mijloc, deoarece credeți că sunt interese în lupta contra terorismului și în lupta contra imigrației ilegale. Ați exprimat toate acestea în modul cel mai clar și menționați în mod repetat progresele legate de egalitatea dintre femei și bărbați și de familie,

care datează din vremea lui Bourguiba. Repet, acestea datează din timpurile lui Bourguiba. Nu s-au realizat progrese de atunci încolo.

Prin urmare, dacă ne respectăm, dacă respectăm acordurile pe care le semnăm, dacă respectăm politica de vecinătate sau valorile Uniunii Europene, cu siguranță cred că nu putem propune un statut avansat pentru Tunisia. Prin urmare, vă spun direct: dacă propuneți acest lucru și renunțați la toate cerințele și la toate angajamentele în materie de drepturile omului și de democrație cu toate țările Mediteranei, acesta va fi rezultatul garantat.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, Tunisia este un prieten și un aliat al Uniunii Europene, o societate laică prosperă, progresistă, modernă și meritocratică, unică în lumea arabă. De asemenea, Tunisia adoptă în mod just o abordare intransigentă față de extremismul islamic.

Se conturează rapid un sistem politic multipartit în Tunisia, o țară în care femeile sunt la egalitate cu bărbații. Atunci, de ce dorim să alienăm Tunisia și populația sa de 10 milioane de locuitori? Poate din invidie pentru succesul acesteia, poate fiindcă este o țară mică și care nu deține petrol, așadar nu există avantaje economice pentru UE, spre deosebire de Libia sau Arabia Saudită.

În opinia mea, cei care au planificat această dezbatere se străduiesc în mod deliberat să saboteze în mare măsură progresul relațiilor UE-Tunisia din ultimii ani. Este supărător faptul că această dezbatere are loc odată cu vizita parlamentarilor tunisieni la Strasbourg, care cred că asistă la această dezbatere.

Tunisia are nevoie de sprijin, încurajare și dialog din partea noastră, nu de o serie constantă de insulte absurde. Este teribil de ironic că stânga, care pretinde că apără cu atâta fervoare drepturile femeilor, atacă Tunisia, în ciuda faptului că această țară oferă femeilor oportunități și libertăți neegale în alte țări din lumea arabă.

Faptul că autoritățile tunisiene interzic purtarea hijabului în locuri publice ilustrează determinarea acestora de a proteja valorile de laicism, toleranță și libertate ale Tunisiei. Ar trebui să respectăm Tunisia ca partenerul nostru euromediterranean care merită un statut avansat.

Președinte. Deși nu am fost anunțat cu privire la prezența unei delegații tunisiene, membrii acesteia au făcut un semn cu mâna când ați menționat acest lucru. Aș dori să vă urez bun venit.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, personal, sunt foarte încântată că am organizat această dezbatere privind situația drepturilor omului din Tunisia. GUE/NGL a contribuit din plin la organizarea acestei debateri. Am apărut dintotdeauna drepturile omului, dar acestea sunt aceleași în orice colț al lumii.

Regret că această dezbatere nu a fost însoțită de un vot pentru o rezoluție. Vorbele zboară; doar cuvintele scrise rămân. Ca cel mai vechi partener al UE, Tunisia primește cel mai mare ajutor pe cap de locuitor dintre toate țările din sud și este un participant entuziast la instituirea unei zone de liber schimb în jurul Mării Mediterane. De fapt, manifestă un entuziasm atât de puternic, încât conducătorii acestei țări încep să își ceară dividendele și să solicite primirea unui statut avansat.

Împărtășesc întru totul remarcile formulate de dna Flautre și îngrijorarea sa față de unele comentarii avansate. Acordurile de parteneriat ale Uniunii Europene cuprind de acum clauze referitoare la democrație și la drepturile omului. Aceste clauze trebuie examinate cu aceeași vigilență ca cele economice. Or, dnă comisar, raportul Comisiei privind punerea în aplicare a politicii de vecinătate este nesatisfăcător în această privință; este un caz clar de standarde duble.

La 25 octombrie, dl Ben Ali a fost reales pentru al cincilea mandat, cu peste 89 % din voturi. Doar această cifră vorbește despre starea democrației din această țară. Este o democrație închisă, unde apărătorii drepturilor omului, magistrații, avocații, jurnaliștii – pe scurt, toți cei care îndrăznesc să nu susțină regimul – sunt hărțuiți, arestați și chiar torturați unii dintre ei.

Din luna septembrie, se observă o abatere reală spre un stat polițienesc autoritar, după cum o dovedește cazul lui Taoufik Ben Brik, care va fi judecat sâmbăta viitoare. Dar am mai putea vorbi despre Zouhair Makhoul și Fahem Boukadous, condamnați, unul pentru că a vorbit despre condițiile de mediu ale țării sale, iar celălalt pentru că a participat la manifestațiile lucrătorilor din țara sa.

Da, aceasta este situația socială din Tunisia. Apărători ai drepturilor omului, precum Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrin, Sana Ben Achour și Kemais Chamari, sunt victime ale unei rușinoase campanii de presă. Sadok

Chourou putrezește într-o închisoare de șaisprezece ani, iar Radhia Nasraoui, care este avocatul acestuia, este târâtă în noroi, fiind împiedicată în permanență în exercitarea meseriei sale.

Studenții sunt arestați și condamnați arbitrar, precum sunt și alții. Pașapoartele acestora sunt reținute sau nu se mai sunt reînnoite, iar anumitor militanți ai drepturilor omului li se interzice să părăsească teritoriul țării în calitate de martori. Sunt interzise reuniunile asociațiilor care sunt independente de putere, vizitatorii din cadrul acestora sunt controlați și nu dispun de suficient timp pentru a face un bilanț concret al realității politicii sociale.

De ce întârzie atât de mult guvernul tunisian să răspundă la raportul ONU? De ce a refuzat să primească observatori din Uniunea Europeană dacă alegerile sunt așa de democratice pe cât pretinde? Realitatea este elocventă; este dezvăluită tot mai mult în ziarele țărilor noastre.

Comisia și Consiliul trebuie să țină seama de acest lucru. Tunisia trebuie să își onoreze angajamentele în materie de democrație și de drepturile omului. De fapt, este inacceptabil să se continue cu ideea unui statut avansat. Da, sunt în favoarea unor parteneriate egale! Da, toate țările din lume trebuie tratate în același mod, dar cu condiția de a-și onora angajamentele. Cu aceasta închei, dle președinte.

Gerard Batten, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, situația Tunisiei pare a fi în general pozitivă. Are cea mai stabilă societate din Africa de Nord. Are ceea ce reprezintă, tehnic vorbind, o democrație, deși eventual doar o semidemocrație după standarde occidentale, dar nu ar trebui să o criticăm pentru aceasta, întrucât a realizat progrese remarcabile. Există o politică oficială în slujba realizării unei democrații totale, iar Tunisia este o societate stabilă cu un înalt nivel de siguranță personală. Acestea s-au realizat prin eliminarea extremiștilor islamiști și a comuniștilor, ceea ce este un preț care merită plătit. Politica sa oficială este înfăptuirea unității culturale - crearea unei națiuni. Aceasta este o lecție pe care multe țări europene - inclusiv a mea, Regatul Unit - ar putea să o învețe.

Economia țării înflorește. Doar 7 % din populație trăiește sub nivelul de sărăcie. Are unul dintre cele mai bune standarde de sănătate din rândul țărilor Africii de Nord, cu o speranță de viață relativ ridicată. Din punct de vedere politic, Constituția sa limitează numărul de locuri pe care un partid îl poate ocupa în Camera Deputaților, cu 20 % din locuri rezervate partidelor minorităților. Pare o realitate progresistă dacă se compară cu sistemul electoral al pluralității simple folosit în Regatul Unit, care, în opinia mea, este o conspirație împotriva alegătorului, astfel încât să se mențină în parlament doar partidele Conservator și Laburist, iar celelalte să fie respinse. Deci, poate ar trebui să învățăm ceva de la tunisieni.

Vorbind despre Regatul Unit, partidul meu, Partidul Independenței din Regatul Unit, a fost criticat săptămâna trecută de un extremist islamic și aparent de grupuri liberale, când a propus un proiect în conformitate cu care fețele oamenilor ar trebui descoperite în locurile publice și în cele private dacă cei interesați doresc să impună o asemenea condiție. Dar priviți ce a făcut Tunisia. Legea nr. 108 interzice hijabul, ceea ce depășește cu mult ceea ce au propus alții. Ministrul afacerilor religioase, Boubaker El Akhzouri, a criticat aspru hijabul, afirmând că este contrar „patrimoniului cultural” al țării, considerând că îmbrăcămintea islamică este „un fenomen străin” în cadrul societății. Acest lucru este foarte interesat, venind din partea unei țări islamice. Cu cât aflu mai multe despre Tunisia, cu atât îmi formez o impresie mai bună. Dar am observat unele cifre care indică faptul că 70 de milioane de euro trebuie să se cheltuiască pe proiecte-cheie în cadrul planului de vecinătate al UE. Alegătorii mei, care sunt printre cei mai săraci din Londra, nu își pot permite o asemenea cheltuială. Dorim comerț, relații de prietenie și cooperare cu Tunisia, dar nu cu prețul spolierei contribuabilului din regatul Unit. Să îi ajutăm să își dezvolte democrația și să își sporească prosperitatea și, dacă ar dori să accepte un sfat gratis, să stea departe de Uniunea Europeană și să își conserve libertatea și independența.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, relațiile comerciale dintre UE și Tunisia sunt strânse și complexe. Tunisia, care primește un ajutor financiar anual de 80 de milioane de euro, este un exemplu strălucit de politică de dezvoltare reușită. Ca economie emergentă, țara și-a asumat o poziție de frunte în Maghreb, a fost prima țară mediteraneeană care a creat o zonă de liber schimb cu Uniunea Europeană și culege beneficiile acestei acțiuni printr-o creștere economică solidă. În consecință, se anticipează ca Republica Tunisiană să joace un rol constructiv în deliberările cu privire la foaia de parcurs EuroMed pentru comerț după 2010 și cooperarea cu țările Maghrebului.

Acum am putea fi iertați pentru că am crezut că totul a decurs în mod fericit, dacă nu ar exista acel paragraf care asociază ajutorul european în contextul acordului de parteneriat cu respectarea drepturilor omului. Exact în acest punct avem o contradicție - banii care trebuie folosiți pentru a stimula economia tunisiană sunt, de asemenea, întrebuințați pentru a finanța și a susține un aparat dictatorial, antidemocratic. Aceasta este o problemă comună în legătură cu ajutorul pentru dezvoltare și asociere. Trebuie să corectăm această

realitate, deoarece UE nu poate promova încălcarea drepturilor omului, chiar și indirect, în Tunisia, Congo sau, desigur, Turcia, care este o țară candidată.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Tunisia, ca întreaga regiune a Maghrebului, este o importantă zonă strategică. Are un enorm potențial de creștere și este un spațiu atractiv cu interese puternice, nu doar economice, ci, înainte de toate, europene.

De asemenea, s-au inițiat recent programe cu Uniunea Europeană care promovează cooperarea transfrontalieră. Prin urmare, este vremea să revitalizăm, dacă o vom face vreodată, relațiile stabilite de Uniunea Europeană cu țările africane de la granițele noastre, începând cu Tunisia, sporind pe deplin potențialul acestei zone și menținându-i dezvoltarea socială și economică asociată, dar într-un cadru de libertate și securitate.

Relația dintre țările mediteraneene este factorul-cheie care conferă coeziune și forță unui program ambițios de dezvoltare economică și socială. Pe plan politic, se poate spune că Tunisia este o țară în care democrația este încă relativ tânără; dar planul de acțiune stabilit pare a fi compatibil cu așteptările Uniunii Europene.

Emergența unor noi partide și o prezență rezonabilă a femeilor în parlament în urma alegerilor de la sfârșitul lunii octombrie 2009 confirmă faptul că s-au realizat progrese considerabile în ceea ce privește participarea democratică. În orice caz, trebuie să se promoveze și să se apere libertatea presei, precum și egalitatea de șanse dintre femei și bărbați și, mai general, drepturile fundamentale ale omului.

În acest cadru, putem ajuta Tunisia să își încheie eforturile pe care le-a întreprins prin eliminarea tuturor posibilelor bariere din calea dezvoltării depline a oamenilor din țara aceasta, toate acestea în contextul unui statut mai avansat.

Rolul central al Tunisiei în zona mediteraneeană și procesul de modernizare care este în desfășurare în țara aceasta necesită o abordare serioasă și echilibrată, care rezultă în afirmarea necondiționată a valorilor apărute de Uniunea Europeană. Acum, mai mult decât oricând, Parlamentul European nu poate permite comiterea niciunei greșeli pe calea spre democrație.

În schimb, un dialog constructiv și o diplomație precaută pot întări mai mult o relație destinată să se consolideze într-o țară care, în unele sectoare - precum justiția și libertatea de asociere - trebuie ajutată să se dezvolte, dar o țară care, repet, este absolut esențială și crucială pentru politica de stabilitate din regiunea mediteraneeană.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Respectarea Tunisiei înseamnă și respectarea opoziției sale democratice, care încearcă să se organizeze, dar este reprimată, precum și respectarea societății sale civile, care reprezintă, de asemenea, opoziția viitorului. Prin urmare, doresc să-i salut pe parlamentarii prezenți acum, la această ședință, dar aș mai dori să le transmit salutările mele celor care pot deveni parlamentari în viitor, dar care sunt în prezent amenințați și care pot fi arestați. Astfel credem că este foarte important ca societatea civilă să se organizeze și ca opoziția democratică să fie respectată, în pofida faptului că în prezent nu este organizată.

În Spania - afirm acest lucru ca deputată spaniolă în Parlamentul European - am avut experiența unei societăți în care opoziția democratică a fost torturată și reprimată în timpul dictaturii. Dacă opoziția nu este teroristă, dacă este democratică, are valori care reprezintă valorile viitorului. Prin urmare, trebuie să ajutăm această opoziție, care în prezent nu este organizată, dar este democratică și care luptă pentru valorile tranziției tunisiene și pentru consolidarea acestor valori. De asemenea, trebuie să o ajutăm să se organizeze.

Mai trebuie să ajutăm opoziția astfel încât să poată deveni conducătorii și protagoniștii viitorului, posibil în opoziție sau la guvernare, dar rotația este esențială într-o societate democratică.

Prin urmare, această escaladare a violenței la care asistăm în prezent, care se poate intensifica în viitor, nu este cea mai bună carte de vizită pentru statutul avansat.

Știm că Tunisia a fost un membru al parteneriatului euromediteraneean și are o vocație mediteraneeană, precum și una democratică. Prin urmare, în această perioadă, dorim, de asemenea, să contribuie la această consolidare democratică și să se poată organiza, astfel încât să fie un membru loial și un membru care să contribuie la dezvoltarea regiunii mediteraneene ca o zonă emergentă cu valori democratice.

Aceasta este dorința noastră pentru viitor și este dorința noastră pentru Tunisia.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Dle președinte, nu există nicio îndoială că Tunisia este un partener cu care Uniunea Europeană ar trebui să mențină relații în numele regiunii Mării Mediterane și la nivel bilateral.

Cu toate acestea, reținând chestiunile economice, noi, Uniunea Europeană, ar trebui să insistăm asupra transparenței procedurilor democratice și asupra statului de drept în țara în cauză.

În ciuda faptului că Tunisia este o țară stabilă, din păcate, nu este o țară în care se respectă toate standardele democratice. Organizațiile, neguvernamentale internaționale afirmă că forțele de securitate din țara aceasta torturează deținuții și acționează fără teama că vor fi trași la răspundere, deoarece sunt protejate de oficiali de rang înalt. Libertatea presei și libertatea de exprimare sunt drastic limitate și se spune că situația jurnaliștilor este una dintre cele mai nefavorabile din rândul tuturor țărilor arabe. Represiunea are adesea un fundament religios. Persecutarea minorității creștine devine din ce în ce mai îngrijorătoare. Guvernul Tunisiei nu tolerează manifestările de protest sau existența unei opoziții independente.

Reținând faptul că Tunisia a fost prima țară mediteraneeană care a semnat un acord de asociere cu Uniunea Europeană, trebuie să insistăm cu fermitate asupra respectării condițiilor acordului. Respectarea drepturilor omului și a standardelor democratice în Tunisia trebuie să fie o condiție a continuării cooperării cu țara respectivă.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pentru a evita caricaturile – deja am ascultat câteva în dimineața aceasta –, aș dori să amintesc câteva fapte obiective referitoare la Tunisia, țară parteneră a Uniunii Europene.

Situația socială a evoluat foarte favorabil, cu o creștere spectaculoasă a venitului mediu pe cap de locuitor, iar acum vasta majoritate a tunisienilor îndeplinesc criteriile care definesc apartenența la clasa medie. Peste 90 % din tunisieni beneficiază de protecție socială și mai mult de un sfert din bugetul Tunisiei este consacrat învățământului, astfel încât această țară este printre primele care a îndeplinit obiectivele de dezvoltare ale mileniului în materie de învățământ primar.

În final, după cum a menționat dl Michel de curând, drepturile femeii sunt recunoscute și garantate. La nivel universitar, studentele sunt mai numeroase decât studenții și 40 % din profesori sunt femei. Un sfert din politicieni, funcționari locali și jurnaliști sunt femei. Multe țări ar simți invidie pentru aceste statistici.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dle președinte, și eu la rândul meu aș dori să mă alătur celor care au denunțat deja situația deosebit de îngrijorătoare în care se află în Tunisia jurnalistul și scriitorul Taoufik Ben Brik.

După mai multe arestări ale jurnaliștilor și ale sindicaliștilor, care au fost victime ale violenței și maltratărilor, și după refuzul de a acorda acces jurnaliștilor străini în timpul alegerilor prezidențiale, continuă represiunile împotriva oponenților politici și activiștilor drepturilor omului. După un proces viciat și o încarcerare departe de familia sa, îngreunând astfel vizitele acesteia, Taoufik Ben Brik a fost lăsat într-o stare de sănătate care ar face pe cineva să se teamă pentru viața lui.

Cum să nu vezi în această situație un atac atroce împotriva unei persoane care deranjează? Din acest motiv, nu trebuie să folosim comerțul ca un răspuns pentru toate problemele. Din contră, cred că este crucial ca UE să reacționeze repede și ferm, solicitând eliberarea lui Taoufik Ben Brik și a altor deținuți de opinie.

Situația drepturilor omului în Tunisia s-a degradat în mod alarmant. Aceasta afectează cooperarea Europei cu această țară, iar ameliorarea concretă a acestei situații constituie o condiție a deschiderii negocierilor privind un statut avansat pentru parteneriatul UE-Tunisia.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, dispunem de o bună bază de cooperare cu Tunisia. S-au menționat acordul de asociere și acordul de liber schimb. Dna Kroes a afirmat că vorbim despre integrarea economiei tunisiene în piața unică. Este maximum de care poate beneficia o țară din afara UE și, prin urmare, reprezintă o bază solidă. Tunisia este un partener solid și prietenos, cu care ne putem consolida mai mult relațiile, ca să o citez din nou pe dna Kroes.

Tocmai datorită acestor relații apropiate, de asemenea, suntem în măsură să discutăm cu colegii noștri despre toate problemele care ni se par nouă îngrijorătoare. Personal, am demarat un dialog cu colegii noștri, care sunt aici, în sală, iar sentimentul meu este că ar trebui să discutăm despre tot ce ne preocupă.

Dar, în această privință, ar trebui să nu pierdem din vedere esențialul. Tunisia, ca țară arabă care dorește să se dezvolte într-un mod laic, este, de asemenea, amenințată de extremiști. Simpatizez cu oricine acționează împotriva extremiștilor islamici.

Dar, în privința altor aspecte, cred că vom face progrese în cadrul negocierilor în curs. Putem discuta orice cu Tunisia, întrucât este un partener de încredere. Așadar, sunt nerăbdător să ne continuăm dialogul.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Dle președinte, după cum s-a subliniat deja, Tunisia este un important partener al UE; de asemenea, s-a menționat rolul extrem de important pe care îl joacă sfera socială în Tunisia. Aș dori să mai adaug unele aspecte politice care sunt semnificative, deoarece, după cum s-a spus deja, Tunisia este o societate care practică multipartitismul, chiar dacă este limitat, cu o cotă pentru opoziție, fără îndoială, dar este totuși multipartitism. Chestiunea egalității de gen a fost, de asemenea, menționată.

În toate țările noastre, în țările Europei, toate aceste opinii politice coexistă alături de libertatea presei și acest lucru face diferența, de fapt, întrucât în Tunisia, această libertate există, dar este limitată și, în realitate, există jurnaliști care sunt în dificultate.

Întrebarea care se ridică este următoarea: ar putea apropierea de Uniunea Europeană să sporească această libertate sau nu? În opinia mea, o apropiere de UE ar putea ajuta Tunisia să completeze progresele sociale realizate cu unele progrese politice extrem de importante.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, v-ați exprimat speranța că Tunisia va progresa în domeniul reformei democratice și cel al libertății de exprimare. Aveți dreptate, pentru că acest lucru ar fi în conformitate cu acordul de asociere și cu angajamentele pe care și le-a asumat Tunisia față de Uniunea Europeană.

De aceea sunt foarte surprins de comentariile exprimate atât de dl Baudis, cât și de dl Michel, care par să vă încurajeze să ignorați acest aspect al relației noastre și al cooperării noastre cu Tunisia și să renunțați în final la articolul 2 din acordul de asociere.

În plus, ne aflăm foarte departe de onorarea acestor angajamente, având în vedere soarta, deja evocată de colega mea, Sylvie Guillaume, rezervată jurnalistului independent Taoufik Ben Brik, aflat în închisoare din luna octombrie, în urma unui proces în cursul căruia avocații săi și procedura nu au respectat deloc legea. Și, la privarea inacceptabilă de libertate, se adaugă o stare de sănătate degradată și o limitare a dreptului la vizită.

Prin urmare, vă întreb, dnă comisar: intenționează Comisia să intervină, în cadrul Consiliului de asociere, în favoarea dlui Ben Brik, pentru a solicita eliberarea sa imediată și a se asigura că situația sa și starea sa de sănătate pot fi luate în seamă, cel puțin din punct de vedere umanitar?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, la 14 ianuarie, m-am întâlnit cu membri ai delegației tunisiene. Am avut un schimb de opinii deschis și ne-am dezbătut punctele noastre de vedere respective.

Ca franco-algeriană, sunt foarte atașată de Maghreb și militez pentru un Maghreb unit, pluralist și democratic. Chestiunea drepturilor omului este esențială pentru mine și este una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene. Dezbateră privind acest subiect, în modul în care se prezintă în Tunisia, este indispensabilă și relevantă.

Ieri-dimineață, am întâlnit-o pe soția dlui Ben Brik, care face greva foamei, precum și pe unii militanți ai Rețelei euromediteraneene a drepturilor omului, și mă declar foarte neliniștită. Se pare că viața dlui Ben Brik este în pericol, din cauza bolii sale și a condițiilor de detenție. Sunt sigură că realizați că, dacă acest risc s-ar concretiza, responsabilitatea ar cădea pe umerii autorităților tunisiene.

În afară de relațiile comerciale, de asemenea, trebuie să luăm în considerare aspectele sociale. Fenomenul tinerilor tunisieni care se aruncă în Marea Mediterană este produsul unei societăți închise care nu oferă nicio perspectivă tineretului său. Apărarea contra fundamentalismului și mizele economice nu trebuie să fie pretexte pentru a ignora drepturile omului. Acum, este esențial să se realizeze progrese reale în domeniul drepturilor omului. Nu este vorba despre un dogmatism moralizator, ci de o urgență la a cărei soluționare trebuie să participe și Uniunea Europeană.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Țările Africii de Nord sunt adesea luate în considerare ca un ansamblu și, în opinia mea, acest lucru aduce Tunisiei un mare deserviciu.

S-a discutat despre egalitate. În comparație cu multe alte țări arabe, situația Tunisiei este excepțională, întrucât dispune de o legislație care protejează copiii și femeile. După cum s-a subliniat deja, Tunisia are mai multe studenți decât studenți la universități, iar nivelul de trai a crescut. Infrastructura țării este într-o stare bună. De la algeri, parlamentul din această țară a ales - sau numit - o comisie pentru drepturile omului.

Voința Tunisiei de a coopera cu UE este o oportunitate de care ar trebui să profităm din plin. Acum că Tunisia are o delegație în vizită la Bruxelles și Strasbourg și solicită sprijin în eforturile sale de promovare a drepturilor omului și de dezvoltare și intensificare a relațiilor cu UE, în opinia mea, un răspuns negativ la aceste cerințe și refuzul de a dezvolta mai departe relațiile cu această țară ar fi contrare principiilor UE.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pentru mine, care vizitez Tunisia de două sau trei ori pe an din 1982 și care, în calitate de catolic, la 6 ianuarie am participat la slujbă, cum o fac de obicei, îmi este foarte greu să cred că Tunisia este o țară care reprimă libertatea religioasă.

Există probleme, dar, pentru numele lui Dumnezeu, haideți să nu privim aceste țări, care încearcă să progreseze, prin prisma țărilor occidentale, deoarece, dacă am folosi acest parametru, pe care cineva l-a utilizat în această dimineață pentru Tunisia, atunci anumitor țări europene probabil li s-ar refuza integrarea în Uniunea Europeană, întrucât violența și negarea libertății sunt la o scară mai mare decât în Tunisia.

Astfel, chestiunea pornește de la un fapt concret: și anume, că ne aflăm în fața unei țări care a abolit fundamentalismul islamic, care depune eforturi pentru a dezvolta o politică de cooperare și de pace cu Europa, care încearcă să evolueze. Există probleme. Cred că putem soluționa aceste probleme prin consolidarea dialogului și a prieteniei și prin acordarea de sprijin acestor țări pentru a face progrese mai importante.

Neelie Kroes, membră a Comisiei. – Dle președinte, le mulțumesc stimaților deputați pentru deschidere și sinceritate și pentru formularea comentariilor în așa fel încât, deși anumite grupuri au abordări diferite, accentul se pune pe găsirea unei soluții.

Acestea fiind spuse, aș dori să încep prin a răspunde printr-o observație la afirmația dlui Désir. S-a referit la o observație formulată de Louis Michel. Sunt sigur că Louis Michel se poate exprima singur, dar am fost în aceeași echipă într-o viață anterioară, ca să spun așa, deci știu care îi este opinia cu privire la acest subiect. Dacă dl Désir afirmă că sugestia este să nu facem nimic, nu aceasta este impresia pe care o am eu și sper cu sinceritate că nu v-ați format această impresie nici din discursul meu de deschidere.

Într-adevăr, există o diferență de abordare. Unii invită la un dialog din poziții de egalitate, iar dl Kasoulides este un susținător al acestei idei. S-a solicitat stabilirea unor legături de prietenie. Toate aceste abordări presupun discutarea aspectelor în cauză față în față și efortul de a ajunge la o înțelegere cu privire la soluționarea câtorva teme asupra cărora convenim cu toții. Nu există nicio îndoială în această privință, întrucât drepturile omului și libertatea de exprimare sunt într-adevăr o parte foarte importantă și esențială din orice acord.

Menționând acestea, aș dori să abordez câteva dintre problemele care s-au ridicat. În primul rând, instituții consolidate. Ceea ce încercăm să promovăm și să încurajăm în toate reuniunile care se vor organiza și se vor planifica în următoarele luni este instituirea unui dialog regulat, ca mijloc de a realiza un progres esențial în ceea ce privește drepturile omului și democrația.

În cursul următoarelor câteva luni, se va reuni Subcomisia pentru drepturile omului și puteți avea certitudinea că va exista un dialog de substanță, în care se vor trata problemele care ne preocupă pe toți și modul de abordare a acestora.

În ceea ce privește problema încălcării drepturilor omului în Tunisia, vorbitorii s-au referit de regulă la faptul că Tunisia a fost criticată pentru palmaresul său cu privire la drepturile omului. De la alegerile prezidențiale și legislative din octombrie, anul trecut, s-a intensificat represiunea împotriva partidelor din opoziție, jurnaliștilor și activiștilor drepturilor omului. Comunitatea internațională a afirmat clar că acest tip de comportament al autorităților este inacceptabil și contrar angajamentelor internaționale ale Tunisiei. Așadar, ca să reiterez ceea ce am afirmat deja, în cadrul UE, nu ar trebui să existe nicio nelămurire: angajamentele sunt angajamente și trebuie să ne menținem această abordare.

Tunisia trebuie într-adevăr să demonstreze un angajament mai puternic față de valorile fundamentale comune, precum respectarea drepturilor omului, democrația și statul de drept. De asemenea, ar trebui să își respecte angajamentele internaționale în acest domeniu. Comisia va urma politica noastră de angajament și de dialog în ceea ce privește aceste subiecte, mai ales în cadrul organismelor create prin acordul de asociere.

În același timp, UE oferă sprijin în vederea îmbunătățirii guvernării și promovării reformelor în domeniul justiției, prin cooperare și asistență tehnică. Este o prioritate pentru noi să avansăm cu Tunisia în acest domeniu, de exemplu, prin promovarea activă a militanților drepturilor omului și a organizațiilor societății civile în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului.

De asemenea, se depun eforturi în domeniul cooperării judiciare. Uniunea Europeană oferă 17,5 milioane de euro pentru finanțarea unui proiect de asistență tehnică în vederea modernizării puterii judecătorești. Unii deputați din Parlamentul European au criticat această acțiune, deoarece Uniunea Europeană furnizează fonduri pentru sistemul de justiție al președintelui Tunisiei.

Proiectul are multe componente. Acestea cuprind cursuri de formare pentru judecători și avocați, asistență tehnică pentru tribunale, infrastructură și o informare mai bună a cetățenilor. La încheierea proiectului, vom evalua rezultatul. Sunt desigur de acord că munca în acest domeniu ne expune la anumite riscuri politice. Cu toate acestea, dacă dorim să încurajăm reforma, trebuie să acționăm; altfel, cooperarea Uniunii Europene se va limita doar la sectorul economic. Suntem cu toții de acord că nu aceasta este abordarea corectă și că ar fi incompatibilă cu obiectivele noastre politice generale în ceea ce privește relația cu Tunisia.

În legătură cu subiectul abordat de dna Flautre și de dna Vergiat, statutul avansat pentru Tunisia, consider că ar trebui să acordăm prioritate continuării și consolidării dialogului cu Tunisia. Suntem conștienți că este un important aliat al UE în regiune și a realizat progrese considerabile în ceea ce privește modernizarea economică și socială. Poate totul se rezumă la cum se privește paharul, ca fiind jumătate plin sau jumătate gol. Menționând acestea, credem că trebuie să ne continuăm politica de sprijinire a forțelor din Tunisia care lucrează pentru modernizarea politică, economică și socială a țării lor. Susținem propunerile Tunisiei în vederea consolidării relației dintre cei doi parteneri. Consiliul și Comisia vor analiza aceste aspecte cu mare atenție și eu sunt pregătită să vă comunic orice evoluții viitoare.

Pe de altă parte, în vreme ce consolidarea relațiilor cu Tunisia este în interesul Uniunii Europene, consider că acordarea statutului avansat ar trebui să determine un puternic angajament din partea Tunisiei în ceea ce privește drepturile omului și guvernarea, așadar nu va beneficia de nicio gratuitate.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Edward Scicluna (S&D), în scris. – Această dezbatere mi se pare inoportună în momentul în care se reia dialogul dintre Tunisia și UE atât la nivelul Comisiei, cât și la nivelul Parlamentului. Dialogul cu Comisia a inclus programarea câtorva reuniuni ale subcomisiilor în cadrul Acordului de asociere Tunisia-UE (inclusiv Subcomisia pentru drepturile omului și democrație), în vreme ce dialogul de la nivelul Parlamentului European a luat forma recente vizite la Bruxelles a unei importante delegații parlamentare tunisiene formate din patru partide politice reprezentate în Camera Deputaților din Tunisia, împreună cu Reuniunea delegațiilor interparlamentare Tunisia-PE programată în luna martie 2010 în Bruxelles. Într-un moment în care se reia dialogul important și constructiv dintre Tunisia și UE, consider că este regretabil faptul că am întreținut o dezbatere care ar putea submina progresele. Să ne asigurăm că Tunisia și alte state nemembre ale Uniunii Europene se conformează cu standardele UE în sfera economică, socială sau politică. Dar haideți să o facem printr-un dialog bine planificat și structurat.

3. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

3.1. Atacuri recente împotriva minorităților religioase din Egipt și din Malaezia

Președinte. - Următorul punct este dezbateră privind propunerea de rezoluție referitoare la atacurile recente împotriva minorităților religioase din Egipt și Malaysia⁽¹⁾.

Marietje Schaake, autoare. – Dle președinte, în săptămâna Crăciunului ortodox egiptean, a avut loc un atac în care au fost omorâți și răniți 20 de egipteni de rit copt. Deși atacul poate fi considerat ca un act criminal al unor indivizi, diferite alte incidente tulburătoare reclamă atenția noastră continuă asupra respectării tuturor minorităților din Egipt.

Violența și ura nu pot fi acceptate în numele religiei. Oamenii au un drept universal la libertatea religiei, precum și la libertatea de a nu practica o religie. Diversitatea etnică și religioasă cere o societate vigilentă care este capabilă să reconcilieze diferențele printr-o dezbatere deschisă, o societate în care oamenii din orice mediu sau de orice convingere știu că libertățile le sunt garantate.

⁽¹⁾ A se vedea procesul-verbal

O societate deschisă se poate înfăptui atunci când separarea religiei de stat este aplicată în constituție și prin sistemul de guvernământ. Măsurile de securitate nu pot fi singurele mijloace de gestionare a unei societăți pluraliste. Totuși, legi privind starea de urgență au fost aplicate în Egipt de 28 de ani. O dezbatere liberă este, poate, cel mai puternic remediu împotriva extremismului și violenței. Prin urmare, libertatea de exprimare, atât online, cât și offline, poate fi considerată ca cel mai bun mijloc al guvernului egiptean de rezolvare a tensiunilor din societate.

Astfel, este foarte dificil să se înțeleagă sau să se accepte faptul că aproximativ 30 de activiști, politicieni și bloggeri au fost arestați de forțele guvernamentale în drum spre orașul Nag Hammadi din sudul Egiptului, unde intenționau să își exprime condoleanțele față de familiile celor uciși în timpul violenței sectare. Arestările reprezintă un exemplu deosebit de elocvent a ceea ce a devenit un model al imixtiunii guvernului egiptean în dreptul cetățenilor la libertatea de exprimare.

Ceva este periculos de greșit când oamenii sunt tratați ca niște infractori doar pentru că au încercat să își manifeste compasiunea și solidaritatea față de conaționali lor. În prea multe situații se abuzează de argumentul menținerii ordinii publice. Din 2008, egiptenii nu au putut achiziționa o linie telefonică neînregistrată, dar controlul nu este total. Noi norme sunt acum în vigoare, în conformitate cu care utilizatorii de WiFi trebuie să plătească pentru conectare, pentru care trebuie să furnizeze o adresă de e-mail ca să i se trimită o parolă și un nume de utilizator. Acest lucru permite un control activ al utilizatorilor de către guvern. În afară de aceasta, în prezent, se dezbate în parlament un proiect de lege privind reglementarea netă, care prevede pedepse cu închisoarea pentru „publicarea de conținut multimedia fără permisiunea guvernului”.--

Dar Constituția egipteană prevede că „libertatea de exprimare sau libertatea de opinie este garantată. Fiecare om are dreptul de a-și exprima opinia și de a o da publicității verbal sau în scris, prin intermediul fotografiei sau prin orice alt mijloc în limitele legii”. Autocritica și critica constructivă sunt garanția pentru siguranța structurii naționale.

Îndemn guvernul egiptean să nu introducă legi de urgență care limitează libertățile fundamentale, ținându-se seama de tensiunile sectare prezente. Se recomandă un răspuns adecvat la crimele comise în numele religiei. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să reprezinte un pretext pentru represiuni îndreptate împotriva întregii populații, cu legi care limitează libertatea de opinie și de exprimare. O societate deschisă în Egipt va fi posibilă doar când libertățile fundamentale vor fi apărate prin Constituție și toate nivelurile legislative vor fi libere. Guvernul egiptean ar trebui să își conducă cetățenii pe calea libertății, iar Europa ar trebui să îi fie cel mai puternic partener în acest demers.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, rezoluția pe care am prezentat-o este ca răspuns la unele evenimente tragice care au avut loc recent în Egipt și în alte țări din lume – chiar ieri în Nigeria – și este menită să aducă în atenția Parlamentului o situație din ce în ce mai gravă și intolerabilă în care membri ai comunității creștine sunt persecutați și omorâți.

Nu este o rezoluție împotriva guvernului egiptean, care a acționat pentru a asigura că cei responsabili sunt aduși în fața justiției; mai degrabă, este vremea să reflectăm asupra unei probleme vaste și îngrijorătoare. În fiecare an, mii de creștini sunt uciși în toată lumea, în Vietnam, Coreea de Nord, China, Nigeria, Malaysia, și milioane sunt persecutați în cele mai diverse moduri pentru credința lor în fiecare zi. Aceste atacuri devin tot mai numeroase și mai virulente, în mijlocul liniștii sau al indiferenței, și justifică acțiuni urgente.

În primul rând, toți trebuie să își asume un angajament pentru a schimba climatul de ură religioasă care se extinde și pentru a încuraja toleranța și acceptarea diversității. Europa cunoaște foarte bine tragedia războaielor în care, de secole, s-au confruntat catolicii și protestanții, ca să nu mai menționăm holocaustul împotriva evreilor. Tocmai având în vedere istoria sa, Europa trebuie să se implice în această luptă.

O altă inițiativă ar putea fi examinarea legilor naționale pentru a descoperi dacă există norme prin care se persecută creștini sau alte minorități religioase. Cooperarea organizațiilor neguvernamentale ar putea fi foarte folositoare în acest proiect, dar este necesară și vigilență pentru a se asigura că, dacă există un drept la libertate religioasă, acesta se aplică.

Această dezbatere ar putea fi o ocazie de a lansa propunerea de a elabora un raport al Parlamentului European referitor la libertatea religioasă în lume.

Mario Mauro, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, de fapt, libertatea religioasă este subiectul acestei rezoluții. Prin urmare, nu este o cruciadă a identității sau o încercare de a cauza probleme pentru un

vreun guvern, ci o denunțare a faptului că, în lumea de azi, oamenii mor pentru credința în Hristos sau sunt discriminați deoarece credința lor este diferită de a altora.

Astfel, toate grupurile politice sunt de acord că există o problemă legată de libertatea religioasă și că aceasta trebuie abordată în mod serios și ferm în cadrul comunității internaționale.

Prin urmare, solicităm Consiliului și Comisiei și, înainte de toate, Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe, să acorde o atenție deosebită situației minorităților, inclusiv situației minorității creștine, astfel încât să se susțină și să se întreprindă inițiative destinate promovării dialogului și respectului între comunități, îndemnând toate autoritățile religioase să încurajeze toleranța și să prevină apariția unor episoade de ură și violență.

Véronique De Keyser, *autoare*. – (FR) Dle președinte, incidentul care a avut loc în Egipt se putea petrece fără îndoială oriunde altundeva. Dintr-o mașină care trece prin fața unui lăcaș de cult copt se trage în mulțime. Rezultatul: șapte decese (șase creștini copti și un polițist). Autoritățile egiptene reacționează rapid. Procurorul general decide – și citez – că cei trei acuzați de evenimentele de la Nag Hammadi vor fi judecați de Curtea de urgență de securitate a statului pentru ucidere cu premeditare.

În Malaysia, comunitățile creștină și musulmană își dispută numele de Allah, o dispută ce are drept consecință jefuirea și prădarea bisericilor.

Aceste fapte diverse, pe care le-am putea descrie ca banale, au rezonanță în alte colțuri ale lumii, inclusiv în Europa. Creșterea intoleranței și a fanatismului religios pune în pericol o libertate esențială, libertatea de credință a tuturor oamenilor, fie că sunt religioși sau agnostici. Peste tot în lume, se comit crime împotriva minorităților, fie că sunt creștine, evreiești sau musulmane. De asemenea, peste tot în lume, bărbați și femei fără o anumită convingere religioasă sunt asasinați sau arestați fiindcă nu respectă riturile, dogmele sau practicile religioase pe care le-au abandonat.

Ca persoană laică, sprijin cu fermitate această rezoluție, care este un apel la toleranță și nu o stigmatizare a Egiptului sau a Malaysiei. Dar, lăsând la o parte cazurile evocate, aș dori să subliniez responsabilitatea unui stat care acordă atenție dreptului la libertatea de exprimare al cetățenilor săi. În opinia mea, un stat laic, prin structura sa, este cea mai bună garanție a spațiului necesar pentru o diversitate de convingeri. Sub această formă, statul își va proteja cel mai bine cetățenii și va favoriza dialogul între comunități.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

Ryszard Antoni Legutko, *autor*. – Dle președinte, informațiile privind violența împotriva creștinilor în Egipt și în Malaysia reprezintă doar partea evidentă a situației. Doresc să aduc în discuție trei aspecte.

În primul rând, creștinii au devenit victime ale unor acte de violență brutală în multe țări din lume, nu doar în două. În al doilea rând, creștinii au devenit cel mai persecutat grup religios din lume. Cifrele sunt impresionante și ating ordinul milioanei, nu al miilor sau al sutelor de mii. În al treilea rând, reacția societăților europene, a guvernelor europene și a UE a fost, până acum, nesatisfăcătoare: timidă, temătoare, fricoasă, corectă din punct de vedere politic sau pur și simplu absentă.

Trebuie să acționăm cu hotărâre, altfel cei care persecută creștinii vor crede că au parte de binecuvântarea noastră tacită. Chiar ne dorim acest lucru?

Heidi Hautala, *autor*. – (FI) Dle președinte, este un lucru regretabil faptul că în lume există atât de multe conflicte ascunse sub masca religiei. În acest sens, trebuie spus că în lume există foarte multe tendințe fundamentaliste diferite, asociate religiilor creștină, islamică și altor religii. Personal, am găsit mai puține astfel de aspirații fundamentaliste în cazul budismului. În orice caz, este important ca Parlamentul European să adopte o poziție atunci când au loc astfel de episoade violente între grupurile religioase.

Doresc să spun, însă, că ieri a fost adus în atenția Parlamentului faptul că 33 de apărători ai drepturilor omului au fost arestați în mod arbitrar atunci când au încercat să-i susțină pe creștinii copti, la care se face referire în prezenta rezoluție și care erau supuși unor tratamente violente. Doresc să le spun autorităților egiptene că trebuie să ne asigurăm că oamenii nu vor fi împiedicați să-i ajute pe semenii lor, în acest mod. Trebuie să insistăm ca, în alte situații, apărătorii drepturilor omului să nu fie arestați sau tratați în mod injust. În acest caz, nu poate fi negat faptul că acești 33 de apărători ai creștinilor copti au fost tratați inuman în închisoare. Au fost ținuuți în condiții inumane.

Sper că în viitor Parlamentul va acorda întotdeauna atenție cazurilor de violență împotriva oricărui grup religios și că nu se va concentra doar pe persecuțiile împotriva creștinilor.

(Aplauze)

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, Tunisia, Egiptul și Malaysia sunt state cu o puternică tradiție a toleranței. Acest lucru este demonstrat de persoane precum Tunku Abdul Rahman, întemeietorul statului independent Malaysia sau de președintele Sadat, al cărui discurs susținut aici, în Parlamentul European, a fost un fel de Magna Carta pentru coexistența creștină și islamică.

Tocmai din acest motiv trebuie să susținem guvernele acestor state în lupta lor împotriva extremismului islamic și a atacurilor anticreștine. Desigur, noi, locuitorii Europei, care este un continent preponderent creștin, avem obligația specială de a-i susține pe creștinii din întreaga lume, pentru că, dacă noi nu facem acest lucru, cine o va face?

Cu toate acestea, situația se referă în mod clar la însăși libertatea religioasă și doresc, de exemplu, să mulțumesc guvernului malaysian pentru faptul că maiestatea sa, Yang di-Pertuan Agong și prim-ministrul și-au exprimat, la 9 ianuarie, poziția în această problemă. Le urăm succes în lupta lor pentru toleranță religioasă, pentru care această țară a fost și încă este un exemplu extrem de elocvent. În calitate de parteneri care pot discuta în mod deschis în ceea ce privește drepturile omului, trebuie să păstrăm această toleranță în Egipt, Tunisia și Malaysia.

Peter van Dalen, în numele Grupului ECR. – (NL) Dle președinte, libertatea religioasă este un aspect esențial al drepturilor omului. Din păcate, observăm că populația creștină întâmpină dificultăți în numeroase state în care domină credința islamică. Aceasta este situația din Egipt, spre exemplu. Creștinii copti ortodocși, dar și romano-catolicii, protestanții și evreii sunt dezavantajați în mod instituționalizat în Egipt. Spre exemplu, musulmanii care se convertesc la creștinism sunt opriți. Acest lucru se poate observa în documentele de identitate, în care se menționează în continuare că sunt musulmani, pentru că dezafilierea religioasă este interzisă prin lege.

În ultimii 10-20 de ani, mai exact, violența împotriva creștinilor copti a crescut enorm. S-au raportat peste 100 de atacuri, care au făcut mii de victime. Din punctul meu de vedere, atitudinea guvernului egiptean este una temătoare. Au fost arestate trei persoane, însă, în general, violența împotriva creștinilor este tolerată. Solicit Consiliului și Comisiei să se implice într-un dialog direct cu Egiptul, pentru a se asigura că guvernul acestui stat va adopta o abordare diferită. În cazul în care Cairo refuză un astfel de dialog, cred că trebuie să ne reconsiderăm relațiile bilaterale cu Egiptul.

Joe Higgins, în numele Grupului GUE/NGL. – Dle președinte, toți cei care prețuiesc drepturile democratice și libertatea exprimării religioase vor condamna fâțiș uciderea creștinilor în Egipt și atacurile cu bombe asupra bisericilor creștine din Malaysia. Trebuie să remarcăm și numărul tot mai mare de atacuri asupra minorităților religioase în Europa și trebuie să le condamnăm deopotrivă.

În Malaysia, tactica „divide et impera” din considerente rasiale și religioase este folosită de mult timp de diverse elemente ale elitelor economice și conducătoare. Guvernul actual Frontul național dă dovadă de ipocrizie în această privință: proclamă în mod public o politică a unei Malaysii unitare, care îmbrățișează toate religiile și minoritățile, însă face tot felul de manevre de culise, folosind diviziunile rasiale și religioase pentru a încerca să-și accentueze poziția în rândurile populației malaysiene, în majoritate musulmană, așa cum s-a întâmplat în cazul hotărârii privind utilizarea cuvântului „Allah”.

În Malaysia există și foarte multe diferențe de ordin economic. Această societate este cea mai neuniformă din sud-estul Asiei. Guvernul actual conduce în spiritul unui capitalism învechit. Această situație conduce la exploatare frecventă la locurile de muncă și la limitarea drastică a drepturilor sindicatelor. Cel mai bun context pentru libertatea religioasă și democrație în Egipt și Malaysia și oriunde altundeva constă, de fapt, în justiție economică și democrație, puterea și avuția trebuind să se afle în mâinile mării majorități a populației lucrătoare și sărace, nu în cele ale marilor întreprinderi și ale unor capitaliști cu idei învechite.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Dle președinte, ieri a început în Țările de Jos un proces politic îngrozitor împotriva liderului partidului nostru, Geert Wilders. Dl Wilders, în calitate de parlamentar olandez și de lider al Partidului pentru libertate în parlamentul olandez, este urmărit penal pentru că și-a exprimat punctul de vedere. Dl Wilders este persecutat de elita de stânga pentru că avertizează Țările de Jos, Europa și întreaga lume în legătură cu ideologia fascistă ce se ascunde în spatele Islamului. Această situație este strigătoare la cer!

Dle președinte, islamificarea Țărilor de Jos și a Europei amenință cultura iudeo-creștină și umanistă europeană și, deși mulți cetățeni, inclusiv deputați în Parlamentul European, înclină capul și se lasă inundați de potopul islamificării, Partidul pentru libertate luptă pentru cultura europeană. Dle președinte, actele barbare care au avut loc în Malaysia, în Egipt și în multe alte locuri din lume, chiar săptămâna aceasta în Nigeria, sunt rezultatul ideologiei fasciste și intolerante cunoscută sub numele de Islam. În statele islamice, persoanele care nu îmbrățișează această religie sunt umilite și asasinate în mod sistematic. Evenimentele din Malaysia și din Egipt nu trebuie considerate incidente izolate, ci ele au fost cauzate de această ideologie, care solicită respect, însă nu îl oferă. Parlamentul se poate asigura că în Europa nu vor avea niciodată loc astfel de evenimente, luptând, împreună cu Partidul pentru libertate, împotriva islamificării Europei. Vă cerem tuturor să faceți acest lucru.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, în Parlament se discută destul de frecvent despre fobii și despre efectele sociale defavorabile ale acestora. Mă gândesc la xenofobie și la homofobie. Din păcate, aceste două cazuri nu sunt unicele tipuri de fobii. Există și un fenomen denumit creștinofobie, fobia împotriva creștinismului. La fel ca și în cazul altor fobii, efectele sociale sunt defavorabile și uneori tragice și tocmai din acest motiv trebuie să ne ocupăm de cazurile de încălcare a drepturilor creștinilor în diferite locuri din lume.

Ne ocupăm de cazuri care implică adepți ai altor religii sau chiar persoane care nu au nicio religie. Însă nici creștinii nu trebuie privați de sprijinul nostru. Facem acest lucru pentru că libertatea religioasă este una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene. Tocmai din acest motiv condamnăm și vom condamna orice formă de violență, discriminare și intoleranță față de liderii sau adepții oricărei religii. Actele de violență comise din cauza credințelor victimei sunt abominabile și trebuie criticate, fără doar și poate.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Dle președinte, libertatea religioasă este un drept care a fost recunoscut de mai bine de 50 de ani prin convențiile europene și internaționale privind drepturile omului. Totodată, ne confruntăm de mulți ani cu un val tot mai mare de ură religioasă, care i-a afectat cel mai mult pe creștinii din întreaga lume. Locul comunismului anticreștin este ocupat astăzi de militanții islamici. Egiptul și Malaysia garantează prin constituție libertatea religioasă, însă, la presiunile grupărilor islamice radicale, libertatea religioasă a creștinilor nu este protejată suficient de guvernele acestor state.

Uniunea Europeană, care are la dispoziție noi instrumente de politică externă, trebuie să se implice mai mult în combaterea creștinofobiei, care este cauza violenței, a jafurilor și a crimelor. Doar anumite prejudecăți ideologice determină Uniunea Europeană să acționeze astăzi cu ezitare. Este în joc credibilitatea noastră.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dle președinte, doresc să sprijin ideea colegului meu, dl Provera, care a spus că trebuie elaborat un raport privind libertatea religioasă. Doresc să le reamintesc tuturor că în legislatura anterioară am depus împreună cu dl Mauro o propunere de raport privind situația creștinilor în statele în care aceștia sunt o minoritate, în statele în care religia dominantă este cea islamică. Din păcate, Biroul nu a adoptat propunerea, însă poate că merită elaborat un astfel de raport. Acum, formulez din nou aceeași propunere.

Rezoluția pe care o adoptăm astăzi trebuie să transmită un mesaj clar. Minoritatea coptă reprezintă 10 % din populația Egiptului, însă, chiar dacă ar reprezenta doar 0,5 %, rolul Parlamentului European este să reacționeze, mai ales în condițiile în care drepturile omului sunt încălcate atât de grav.

Am citit cu atenție scrisoarea trimisă dlui Buzek de către conducătorul Adunării populare din Egipt. Prin această scrisoare, suntem asigurați că evenimentele despre care am vorbit mai devreme au fost incidente izolate. Consider că acest lucru este greu de crezut. Creștinii copti sunt persecutați de multă vreme în Egipt. Să încercăm să ne asigurăm, de această dată, că ajutorul pe care-l vom acorda acestei minorități oprimată nu se va opri la declarații goale.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, nu este vorba doar despre Egipt sau despre Malaysia, ci și despre Sudan, Nigeria și multe alte state din Africa, multe state din Asia și multe societăți care îi tratează pe creștini ca pe un rău necesar și câteodată, ca pe un dușman. Să nu ascundem aceste fapte, să nu ne purtăm asemenea struților, care-și ascund capetele în pământ. Aceasta este o problemă reală, iar Parlamentul unei Europe creștine, al unor tradiții creștine și al unui patrimoniu creștin trebuie să vorbească despre ea.

Cu toate acestea, trebuie să ne facem și autocritica. Puțin mai devreme, deputatul care a luat cuvântul înaintea mea a menționat în mod corect omisiunile Parlamentului din legislatura anterioară. Îmi amintesc de dezbaterile purtate acum câteva săptămâni, prin care am condamnat pe bună dreptate atacurile și oprimările suferite de minoritatea musulmană uigură din China. Cu toate acestea, la momentul respectiv, anumite grupuri politice

au respins amendamentele prin care se sublinia faptul că și creștinii suferă în China, că și ei sunt victime ale discriminării. Nu putem să apărăm unele minorități religioase, iar pe altele să le apărăm mai puțin sau deloc.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, am auzit din mai multe surse vești îngrijorătoare privind crimele împotriva creștinilor din Egipt și Malaysia. În ceea ce privește situația din Malaysia, doresc în primul rând să spun că suntem foarte îngrijorați în legătură cu atacurile asupra bisericilor dintr-o țară cunoscută ca fiind tolerantă și moderată.

În al doilea rând, doresc să menționez activitatea exemplară a ONG-urilor islamice, în numele toleranței religioase. Declarațiile prim-ministrului malaysian privind utilizarea numelui lui Allah au declanșat nemulțumirea publicului față de comunitățile creștine. Situația a fost calmată, însă, prin atitudinea exemplară a ONG-urilor islamice și printr-o poziție publică fermă asupra declarațiilor prim-ministrului. Îmi pare rău că nu am menționat acest lucru în rezoluția noastră definitivă, pentru că, din punctul meu de vedere, aici se acordă prea puțină atenție situațiilor pozitive. Musulmanii nu trebuie lăudați atunci când există motive?

Toleranța religioasă trebuie promovată atât de cei care dețin puterea politică, cât și de toți membrii comunității. Este important să ne dăm seama că au existat neajunsuri, dar este la fel de important să recunoaștem progresul și să îl sprijinim.

Dominique Baudis (PPE). - (FR) Dle președinte, acțiunile unor criminali fanatici, care au ucis câțiva creștini în Egipt, nu pot fi atribuite unei întregi populații și guvernului său. Este nedrept să considerăm Egiptul și egiptenii responsabili de acest masacru înfiorător, ai cărui vinovați vor fi aduși în fața justiției.

Să nu confundăm acțiunile unui criminal cu politica unei țări întregi! Să nu identificăm fanaticii cu un popor întreg. În final, încercând să intervenim între creștinii copti și concetățenii lor musulmani, nu facem altceva decât să confirmăm afirmațiile extremiștilor, care îi consideră pe creștinii din Orient drept agenți ai Occidentului.

László Tőkés (PPE). - (HU) Conform unor informații foarte recente, acum câteva zile regimul egiptean a arestat câțiva activiști militanți pentru drepturile creștinilor copti care călătoreau spre locul unde au avut loc crimele din Nag Hammadi, pentru a apăra și a sprijini comunitățile de creștini copti de acolo, din care făceau parte și persoanele ucise în ziua de Crăciun. Autoritățile egiptene, părtinitoare față de majoritatea musulmană, încearcă să mușamalizeze actele de violență comise împotriva minorității copte și blochează autoapărarea legitimă a creștinilor, adoptând o poziție discriminatorie. Administrația Statelor Unite a făcut declarații foarte clare în această privință. Știind că această comunitate a creștinilor copti, cetățeni egipteni, este supusă frecvent, de mai bine de 1500 de ani, la oprimări crude, Uniunea Europeană trebuie s-o apere cu mai multă putere și cu mai multă hotărâre decât în prezent.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Vă mulțumesc pentru că ați readus în discuție încălcarea libertății religioase în anumite țări, așa cum s-a întâmplat și în 2007 și în 2008. Mă întreb dacă motivul pentru care UE nu promovează cu mai multă hotărâre respectarea drepturilor omului în aceste zone este neputința sau indiferența. Ascultăm aceleași reclamații și propunem aceleași măsuri.

Egiptul și Malaysia sunt unele dintre statele în care creștinii trăiesc în condiții extrem de periculoase, sunt persecutați, evacuați din locuințe, răpiți și uciși, iar bisericile le sunt închise. Acest lucru se întâmplă și în Maghreb, în Iran, în India, în China, în Pakistan și în multe alte țări. Creștinii sunt de regulă persecutați de grupările extremiste. Cu toate acestea, situația este periculoasă pentru creștini, evrei și musulmani deopotrivă. Solicit ca reprezentanții UE și delegațiile Parlamentului European să folosească fiecare șansă pe care o au la dispoziție pentru a îmbunătăți dialogul, toleranța religioasă și respectul, precum și coexistența diferitelor culturi.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Dle președinte, situația din Egipt mă preocupă în mod special din cauza contextului său istoric, etnic și politic. De fapt, creștinii copti încă reprezintă o minoritate considerabilă. În Egipt, aproximativ 10 % din locuitori, adică opt milioane de persoane, sunt creștini copti și tocmai din acest motiv se poate deduce că, în trecut, au reprezentat o majoritate. Sunt mândri de acest lucru și de tradiția lor creștină orientală. Din acest motiv, evenimentele care au avut loc în ianuarie, în ziua de Crăciun, au fost strigătoare la cer și, desigur, premeditate. Totodată, mulți creștini copti au fost obligați, prin violență, să-și schimbe credința și au existat cazuri de violuri și de alte infracțiuni.

Situația din Egipt este un exemplu foarte defavorabil pentru alte țări în care se poate produce aceeași spirală a răzbnării și, tocmai din acest motiv, UE trebuie să fie vigilentă, să intervină imediat dacă este cazul și să sublinieze importanța unui dialog pașnic între diferitele grupări religioase.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Atunci când are loc o crimă, mai ales una motivată religios, nu putem face altceva decât să ne îngrozim și să o condamnăm.

Totuși, acest nou incident și această nouă crimă din Orientul Mijlociu demonstrează tendințele generale, intoleranța permanentă manifestată față de libertatea religioasă și lipsa de respect față de cei cu convingeri diferite. Altfel spus, există multe comunități în care nu sunt respectate valorile religioase.

Motivul pentru care Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa a propus amânarea acestei dezbateri sau, mai degrabă, separarea dezbaterilor privind respectarea drepturilor omului și a libertăților religioase în Egipt și Malaysia este acela că această problemă trebuie abordată cu foarte multă atenție și fiecare țară trebuie abordată separat. Cu siguranță, Egiptul nu este unul dintre cele mai grave exemple de intoleranță religioasă. Dimpotrivă.

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, din păcate, în lumea islamică, jihadul militează tot mai mult împotriva comunităților nemusulmane din acele zone. Cel mai des, este vorba despre creștini.

Creștinii copti, care reprezintă una dintre cele mai vechi biserici creștine din lume, au o diasporă importantă în Londra, pe care o reprezintă. Liderii creștinilor copti au venit să mă vadă și s-au plâns că, din păcate, situația din Egipt se înrăutățește, din cauza acțiunilor Frăției musulmane. În pofida eforturilor depuse de guvernul președintelui Mubarak pentru a-i proteja, lucrurile au mers din rău în mai rău.

Situația este similară în cazul creștinilor asirieni din Irak, al creștinilor din Palestina și Pakistan și acum, pentru prima dată, chiar și în Malaysia.

Din punctul meu de vedere, Parlamentul ignoră de prea multă vreme drepturile minorităților creștine din restul lumii, însă acestea speră ca Uniunea Europeană și Statele Unite să le ofere protecție. Din acest motiv, salut această rezoluție.

Gerard Batten (EFD). - Dle președinte, persecuția creștinilor și a altor minorități religioase este în continuă creștere în statele islamice. Creștinii care locuiesc în Egipt și în zona mediteraneeană de aproape 2000 de ani sunt din ce în ce mai persecutați și goniți din spațiile pe care le ocupă de veacuri. Acest lucru se întâmplă din cauza puterii tot mai mari a ideologiei islamiste intolerante, extremiste și fundamentaliste: islamofascismul.

Persecuția minorităților creștine și a altor minorități în lumea islamică este prea puțin descrisă în presa occidentală. Presa trebuie nu doar să prezinte persecuția, așa cum are ea loc, ci să explice publicului general rațiunile pentru care se întâmplă acest lucru. Trebuie să explice cine este de vină, și anume fanaticii musulmani și de ce se comportă așa – din cauza unor principii intolerante și violente prezente în ideologia islamică.

Guvernele democratice din întreaga lume trebuie să exercite o presiune diplomatică maximă asupra unor state precum Egiptul, pentru a suprima această persecuție intolerabilă.

Neelie Kroes, membră a Comisiei. – Dle președinte, Comisia este profund șocată și întristată de evenimentele care au avut loc în ajunul Crăciunului copt, la Nag Hammadi, în sudul Egiptului, soldate cu moartea tragică a șase creștini copti și a unui polițist musulman.

Suntem siguri că autoritățile au luat măsuri rapide pentru a-i găsi și a-i aresta pe cei suspecți că au comis această crimă îngrozitoare. O investigație riguroasă și judecarea persoanelor responsabile vor transmite un semnal clar că violența bazată pe influențe religioase nu este acceptabilă în societatea egipteană.

Constituția Egiptului prevede libertatea credinței și libera practică a religiilor. Cu toate acestea, există reclamații de discriminare împotriva creștinilor copti și a altor minorități religioase precum Bahá'í, la locul de muncă și în sistemul judiciar. Știm de dificultățile întâmpinate de mai multe persoane care s-au convertit la creștinism, precum Maher ElGohary și Mohammed Hegazy, în fața tribunalelor egiptene. Am ridicat aceste probleme în cadrul dialogului politic regulat cu Egiptul.

Înțelegem că guvernul încearcă să rezolve o parte dintre nemulțumirile creștinilor copti, spre exemplu, eliminând obstacolele care întârzie și limitează construirea și renovarea bisericilor. Salutăm și încurajăm aceste acțiuni și solicităm guvernului să identifice și să abordeze principalele cauze ale tensiunilor religioase din societatea egipteană și să pună capăt tuturor formelor de discriminare împotriva persoanelor care aparțin altor religii.

Actele de vandalism împotriva bisericilor din Malaysia, ca urmare a unei hotărâri a Înaltei Curți privind utilizarea cuvântului „Allah” dau naștere unor preocupări serioase. Guvernul, dar și opoziția, inclusiv Partidul islamic pan-malaysian și 130 de ONG-uri musulmane au condamnat puternic aceste atacuri. Guvernul a

mărit măsurile de securitate, pentru a proteja toate lăcașurile de cult și și-a reconfirmat angajamentul de a proteja armonia socială și religioasă a Malaysiei și o cultură a diversității religioase și etnice.

Constituția federală malaysiană prevede că islamismul este religia acestui stat federativ, însă și alte religii pot fi practicate în pace și armonie, în orice zonă a acestuia.

Încurajăm autoritățile să inițieze cât mai curând un dialog atotcuprinzător între toate cultele religioase, pentru a promova înțelegerea reciprocă, astfel încât Malaysia să se poată dezvolta în continuare în mod pașnic, în armonie etnică și socială. În acest sens, Ministerul de interne din Malaysia are responsabilitatea de a explica această problemă tuturor cetățenilor săi, în mod obiectiv și riguros.

Condamnăm cu convingere toate actele de intoleranță comise împotriva oricărei persoane, din cauza religiei sau credinței sale, indiferent unde au loc. Din păcate, nicio țară nu este imună la această situație. Solicităm autorităților publice să protejeze pe deplin toate comunitățile religioase, inclusiv pe cea creștină, împotriva discriminării și represiunii.

Comisia acordă o prioritate ridicată libertății de religie sau credință, ca pilon central al politicii UE privind drepturile omului, aducând problema în discuție în cadrul dialogului politic cu țările unde persistă problema, susținând proiectele locale privind drepturile omului și promovând în mod activ libertatea de religie sau credință în cadrul forumurilor Națiunilor Unite.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Carlo Casini (PPE), în scris. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, votând în favoarea rezoluției comune doresc să evidențiez deosebita gravitate a actelor de violență comise în Malaysia, ca reacție la o simplă problemă de utilizare a unui nume.

Într-adevăr, atât creștinii, cât și musulmanii cred într-un singur Dumnezeu, care este un Dumnezeu al tuturor, al credincioșilor și al necredincioșilor deopotrivă. Faptul că El are diferite nume nu este atât de important. Dacă se susține că Dumnezeul musulmanilor este doar musulman și că, prin urmare, îl pot invoca doar musulmanii, folosind un nume musulman tradițional, înseamnă că revenim la credința ancestrală și tribală, conform căreia există un Dumnezeu pentru fiecare grup de oameni. Cu alte cuvinte, s-ar contrazice ideea monoteistă pe care se bazează religiile universale, precum creștinismul și islamismul, religii importante, apropiate de oameni, care se opun idolatriei și politeismului.

Persecuția creștinilor copti în Egipt nu este mai puțin gravă. Religiile monoteiste care sunt și se declară a fi forțe de promovare a frăției și a păcii s-au născut pe malurile Mediteranei. Cu toate acestea, este remarcabil faptul că pe aceleași maluri ale Mediteranei, în Ierusalim, orașul sfânt pentru cei care cred în Dumnezeu, în Allah și în Iehova, apar principalele motive de conflict.

Problemele au loc chiar în Egipt, țara cea mai puternică din zonă, în care creștinii și musulmanii trebuie să conviețuiască în pace, pentru a juca un rol pacificator în întreaga zonă din sudul Mediteranei.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Susțin propunerea comună de rezoluție privind recente atacuri împotriva comunităților creștine, deoarece aceasta condamnă cu putere toate tipurile de violență, discriminare sau intoleranță, din rațiuni de religie sau credință. Cred că este esențial să susținem toate inițiativele al căror scop este acela de a încuraja dialogul și respectul reciproc între comunități și care doresc să protejeze drepturile fundamentale precum libertatea de gândire, de conștiință și de religie.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Bărbați și femei din întreaga lume continuă să sufere cele mai brutale forme de persecuție, pur și simplu deoarece cred în Dumnezeu, în același mod în care El este venerat de la Oceanul Atlantic până la Munții Urali. După declarațiile formulate de China, India, Irak, Pakistan, Turcia și Vietnam, printre alte țări, Parlamentul a condamnat astăzi hărțuirea creștinilor în Egipt și Malaysia.

Europa privește situația cu o relativă indiferență. Există chiar persoane care apără această pasivitate, invocând respectul pentru cultura altor persoane și libertatea cultelor. Tăcerea Europei în această privință, uluitoare într-o regiune ale cărei origini, cultură și tradiții sunt puternic înrădăcinate în credința creștină, amenință să devină asurzitoare...

Aceasta îmi amintește de observațiile cardinalului arhiepiscop de Bologna privind persecuțiile din trecut, care ilustrează și spiritul vremurilor noastre, prin care arăta că oamenii se îngrijorează mai degrabă pentru soarta urșilor polari decât pentru miile de creștini ale căror vieți se află în pericol.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *în scris*. – (PL) Anul 2010 a început cu persecuția sângeroasă a creștinilor din multe părți ale lumii. Parlamentul European nu poate rămâne pasiv în fața acestor crime și acte de violență. Situația creștinilor este la fel de dramatică și în alte state care nu au fost menționate în rezoluția de astăzi, precum Coreea de Nord, Irak, India și Sudan. Atacurile asupra catolicilor sunt din ce în ce mai frecvente în Vietnam. Ca deputat din Polonia, țară cu o tradiție creștină puternică, cu o îndelungată tradiție a respectului, în care coexistă multe comunități religioase, doresc să-mi exprim solidaritatea cu familiile victimelor. Autoritățile egiptene și malaysiene trebuie să garanteze creștinilor și membrilor altor comunități și minorități religioase posibilitatea de a se bucura de toate drepturile omului și libertățile fundamentale, altfel vor primi sancțiuni de la Uniunea Europeană. Din acest motiv, trebuie să aprobăm rezoluția privind recente atacuri asupra comunităților creștine.

Csaba Sógor (PPE), *în scris*. – (HU) Recentele atacuri împotriva comunităților creștine din Egipt și Malaysia pot fi privite din două perspective diferite. În primul rând, trebuie să subliniem faptul că Uniunea Europeană, în calitate de comunitate de state europene care au atins un nivel ridicat de democrație și de stat de drept, nu trebuie să tacă în fața unor astfel de evenimente, în spiritul toleranței religioase, al drepturilor omului și minorităților, indiferent de locul în care acestea se produc. Trebuie să le explicăm guvernelor care fac eforturi să păstreze relații bune cu noi că Europa cere ca normele unanim acceptate privind drepturile universale ale omului să fie respectate de partenerii săi și că viitoarea evoluție a relațiilor poate fi afectată de problemele referitoare la drepturile omului. Totodată, nu trebuie să uităm încălcările drepturilor omului care au loc pe teritoriul Uniunii Europene.

În unele cazuri, toleranța religioasă, drepturile omului și ale minorităților, inclusiv drepturile membrilor bisericilor minoritare, trebuie sprijinite și în state membre ale UE. Dacă Europa dorește să fie un exemplu pentru lume, nu poate permite ca nicio persoană de pe teritoriul său să fie discriminată pentru convingerile sale religioase, pentru originea etnică sau pentru apartenența la o minoritate națională. Putem vedea că legislația în vigoare în Egipt garantează în mod similar libertatea religioasă, însă, în practică, situația creștinilor arată că lucrurile stau de fapt altfel. Din păcate, putem găsi și în statele membre ale Uniunii Europene exemple similare de discrepantă între legislație și practica zilnică.

3.2. Încălcarea drepturilor omului în China, în special în cazul lui Liu Xiaobao

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră a șapte propuneri de rezoluție privind încălcarea drepturilor omului în China, mai ales în cazul lui Liu Xiaobo⁽²⁾.

Renate Weber, autor. – Dle președinte, luna trecută, dl Liu Xiaobo, cunoscutul scriitor și activist politic, a fost condamnat la 11 ani de închisoare pentru „incitare la subminarea puterii de stat”. A fost arestat acum mai bine de un an, după elaborarea Cartei 08, o carte semnată de peste 10 000 de cetățeni chinezi, prin care se solicita lucrurile cele mai normale într-o societate democratică: dreptul la libera exprimare, alegeri libere și statul de drept.

Persecuția dlui Liu Xiaobo, datorată exclusiv inițiativelor sale pașnice și hărțuirea judiciară cu care s-a confruntat sunt, fără doar și poate, incompatibile cu normele internațional recunoscute privind drepturile omului și libertățile fundamentale. Prin urmare, trebuie să solicităm eliberarea necondiționată a dlui Liu Xiaobo, iar aceasta trebuie să aibă loc imediat.

În ultimii ani, relațiile dintre Uniunea Europeană și China s-au concentrat pe dimensiunea economică, lăsând în plan secund situația democrației în această țară și încălcările grave ale drepturilor omului, comise în mod sistematic în China.

Acum câteva zile, pentru prima dată, un reprezentant oficial al poliției a recunoscut că celebrul avocat pentru drepturile omului, nominalizat în 2008 la premiul Nobel pentru pace, dl Gao Zhisheng, a dispărut după ce a stat un an în arestul autorităților chineze. Mulți se tem că poate a murit. Acum câteva săptămâni, guvernul chinez nu a luat în considerare solicitarea Uniunii Europene de a nu executa un cetățean britanic.

(2) A se vedea procesul-verbal

Este deosebit de deranjant felul în care guvernul chinez își ignoră angajamentele internaționale asumate în domeniul drepturilor omului. Ne întrebăm pe bună dreptate de ce, în această situație, China și-a depus candidatura pentru Consiliul ONU pentru Drepturile Omului. Pur și simplu pentru a legitima felul în care suprimă drepturile omului?

În aprilie 2009, guvernul chinez a emis un plan național pentru drepturile omului, un document de mari dimensiuni care nu pare a reprezenta mai mult decât o bucată de hârtie. Nu trebuie să existe dubii. Parlamentul European are obligația de a evalua în profunzime rezultatele dialogului purtat de UE și China în ceea ce privește drepturile omului.

Tunne Kelam, autor. – Dle președinte, China a înregistrat un progres economic impresionant. Cu toate acestea, o parte din acest progres a fost obținut utilizând metode care se află în conflict cu normele universal acceptate privind drepturile omului. Iată că am sperat în van ca evenimente precum Jocurile Olimpice să motiveze autoritățile chineze să dea dovadă de mai mult respect pentru normele democratice. Dimpotrivă, actele de represiune s-au accentuat și trebuie să tragem niște concluzii.

Astăzi, Parlamentul European își exprimă îngrijorarea față de soarta cunoscutului activist pentru drepturile omului, Liu Xiaobo, semnatar al Cartei 08, prin care solicită reforma constituțională și protejarea drepturilor omului. Această Carte a fost semnată cu curaj de peste 10 000 de cetățeni chinezi. Luna trecută, Liu Xiaobo a fost condamnat la 11 ani de închisoare. Solicităm, astăzi, eliberarea sa imediată și necondiționată. Ne exprimăm solidaritatea cu acțiunile pașnice ale cetățenilor chinezi care sprijină reformele democratice și protejarea drepturilor omului, al căror apărător s-a declarat a fi și guvernul chinez.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Dle președinte, rezoluțiile urgente sunt întotdeauna o sarcină dificilă, pentru că, de cele mai multe ori, ele reflectă neputință politică, nu o urgență umanitară. Strategia de denunțare și blamare pe care o aplicăm în fiecare lună este un ultim remediu. Acest lucru arată că toate celelalte mijloace de dialog sau de exercitare a presiunii s-au dovedit a fi ineficiente și că, aflându-ne în imposibilitatea de a acționa, condamnăm.

În cazul Chinei, nu sunt sigur că este productivă creșterea numărului rezoluțiilor urgente, după cum am procedat noi în martie 2009, în noiembrie 2009, în ianuarie 2010 și în martie 2010, când va fi adoptată cealaltă rezoluție planificată. Nu fiindcă subestimez dificultățile întâmpinate de China în a-și gestiona tranziția către democrație: ci pentru că sunt de părere că, aflându-ne constant în ofensivă, nu obiectivul este cel eronat, ci strategia. Există și alte instrumente politice mai convingătoare.

Am fost prima persoană care a solicitat adoptarea unor rezoluții privind situația uigurilor și care a nutrit zadarnic speranța că, astfel, se vor evita pedepsele cu moartea. În numele grupului nostru, doresc să-mi exprim sprijinul față de Liu Xiaobo, recent condamnatul disident de la Tiananmen, care este vinovat doar de dragoste pentru democrație. Cu toate acestea, refuz să condamn China din două în două luni, pentru că acest lucru n-o va face să cedeze. Dimpotrivă, pentru că acest important partener comercial, această țară care are un loc permanent în cadrul Consiliului de Securitate al ONU, care dorește o dezvoltare intensivă și în care au loc schimbări democratice, această țară de care avem nevoie pentru a combate schimbările climatice trebuie să fie un partener căruia să-i putem spune câteva adevăruri, însă pe care să-l respectăm pentru eforturile pe care le face. Acest lucru lipsește în rezoluție: respectul.

Din aceste rațiuni politice, grupul meu și-a retras semnătura. Cu toate acestea, pentru a ne asigura că nu există ambiguități în ceea ce privește drepturile omului, pe care le prețuiesc la fel de mult ca dumneavoastră, grupul meu va vota în favoarea tuturor amendamentelor referitoare la acest subiect. În ceea ce privește rezultatul final al votului, acesta va depinde de amendamentele pe care le-am propus.

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Dle președinte, China este o țară mare, cu o istorie bogată și cu un potențial de dezvoltare uriaș. Faptul că Jocurile Olimpice s-au ținut anul trecut la Beijing nu a condus la rezultatele așteptate de unele persoane.

Este deosebit de importantă relația pe care Uniunea Europeană o poate menține cu China. În calitate de deputați în Parlamentul European, avem obligația de a spune tare și clar ce anume considerăm important și ce ni se pare inacceptabil.

Realitatea este că situația drepturilor omului în China este inacceptabilă. Acest lucru este exemplificat prin cazul dlui Liu Xiaobo, găsit vinovat pentru că a solicitat introducerea de reforme democratice în țara sa, împreună cu peste 10 000 de concetățeni de-ai săi. Din punctul meu de vedere, obținerea unei astfel de mobilizări în acea țară este mai degrabă o realizare, nu o infracțiune.

Trebuie să solicităm eliberarea dlui Xiaobo, precum și a tuturor bărbaților și femeilor care, la fel ca el, sunt hărțuiți și arestați pentru că au comis o singură infracțiune, aceea de a apăra drepturile omului și, mai exact, unul dintre cele mai fundamentale drepturi, și anume libertatea de exprimare.

După cum a spus unul dintre colegii mei, de curând a fost executat un cetățean britanic, deși suferea de o boală mintală. Este pentru prima dată în ultimii 50 de ani când este executat un european în China. Într-adevăr, libertatea de exprimare este disprețuită din ce în ce mai mult pe zi ce trece, după cum ne-a dezvăluit recent Google, care, cu toate acestea, are reputația că este operatorul care asigură, dacă nu cea mai bună protecție, cel puțin cea mai puțin nocivă protecție pentru utilizatorii de internet.

Se știe că, pentru a putea intra pe piața chineză, operatorii trebuie să respecte solicitarea autorităților chineze de a instala filtre de software, ceea ce și Google a acceptat într-un final să facă. Nu putem accepta un guvern care se implică în pirateria pe internet și care le refuză utilizatorilor de internet dreptul la libera exprimare.

Instituțiile europene trebuie să-și unească forțele și să ia măsuri în acest sens. Utilizatorii de internet din China trebuie să poată avea acces la informații necenzurate. Uniunea Europeană are obligația de a sprijini acele companii de internet care refuză să ajute autoritățile chineze să cenzureze internetul sau, și mai rău, să aresteze apărători ai drepturilor omului, democrați sau chiar jurnaliști, așa cum s-a întâmplat cu dl Xiaobo în aprilie 2005.

În final, doamnelor și domnilor, nu-mi pot încheia discursul fără a vă ruga să vă amintiți de morții din piața Tiananmen; sute de tineri chinezi și-au găsit sfârșitul în noaptea de 3 iunie 1989. Acest lucru s-a întâmplat acum 20 de ani și am fi onorați să comemorăm această tristă aniversare aducând un omagiu acelor tinere victime. Nu toate evenimentele din 1989 au primit, însă, aceeași atenție.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, faptul că acest Parlament dezbate din nou abuzurile asupra drepturilor omului în China arată că conducerea comunistă autoritară de la Beijing este hotărâtă să suprimă orice disidență politică.

Totuși, acest lucru nu trebuie să ne oprească să aducem în discuție aceste probleme aici, în Parlament. Cred nu numai că avem obligația de a face acest lucru, ci că îl datorăm victimelor abuzurilor împotriva drepturilor omului în China, precum Liu Xiaobo, victime cărora li s-a negat dreptul la libera exprimare. Din acest motiv dezbaterem din nou, astăzi, acest subiect.

Într-adevăr, acordarea Premiului Saharov în 2008 lui Hu Jia a arătat lumii cât de mult luăm în serios problema drepturilor omului în China noi, deputații în Parlamentul European. O luăm în serios pentru că, într-adevăr, China contează. Dimensiunile sale vaste și influența sa globală, puterea sa militară și economică obligă UE să caute un parteneriat strategic, bazat pe respect reciproc și securitate.

Poate că într-un final relația noastră cu China se va baza și pe valorile comune ale democrației, drepturilor omului și statului de drept. Nu putem face altceva decât să sperăm. Cred că toți sperăm, totuși, să apucăm ziua în care situația se va schimba în Republica Populară Chineză. S-a sugerat că astfel de idealuri sunt oarecum străine de Asia. Mereu când este adusă în discuție ideea că RPC nu poate fi democratică, mă gândesc la democrația din Taiwan și la întinsa Indie, cu tradițiile sale democratice seculare, țări în care aceste idealuri înfloresc într-o societate liberă.

Heidi Hautala, autor. – (FI) Dle președinte, un lucru semnificativ în cazul lui Liu Xiaobo este faptul că 10 000 de persoane și-au exprimat în mod deschis sprijinul pentru el și cred că Parlamentul European trebuie să recunoască curajul acestor persoane și să le laude pentru acest lucru.

Totodată, trebuie să ne amintim că însăși China a promis că va îmbunătăți situația drepturilor omului China a încercat să se alăture Consiliului pentru Drepturile Omului, spunând că se va angaja să promoveze și să protejeze drepturile omului și că va respecta cele mai ridicate standarde în domeniu. Iată, acestea sunt promisiunile asumate de China în fața Organizației Națiunilor Unite și la ele trebuie să ne referim.

Această rezoluție vorbește și despre dialogurile dintre UE și China privind drepturile omului și, oricât de optimiști am vrea să fim, rezultatul final este acela că aceste dialoguri nu prea au fost de mare folos. Instituțiile Uniunii Europene trebuie să se gândească cum își pot îmbunătăți propriile strategii și cum pot face China să înțeleagă că angajamentele sale în ceea ce privește drepturile omului ne privesc și pe noi și că viitorul cooperării dintre noi depinde foarte mult de ele.

În final, putem întreba de ce politica Uniunii Europene privind China este atât de incoerentă și de inconstantă și ce putem face în acest sens. Parlamentul European va sprijini cu siguranță Comisia, în efortul de a stabili o nouă strategie cu China.

Cristian Dan Preda, în numele Grupului PPE. – Cuvintele nu ar trebui privite ca niște crime, iată ce a susținut Liu Xiaobo în Carta 08, manifestul politic pe care l-a inițiat și care a fost susținut, așa cum s-a spus, de mii de chinezi. Pentru o asemenea afirmație, ca și pentru susținerea constantă a drepturilor omului, Liu Xiaobo a primit 11 ani de închisoare și doi ani de privare a drepturilor politice. Această pedeapsă este, cred eu, un sindrom al intensificării campaniei duse de autoritățile chineze împotriva apărătorilor drepturilor omului. O dovadă e și faptul că, așa cum s-a anunțat în această dimineață, Tzu Yong Jun, lider al mișcării din Piața Tiananmen a fost condamnat, la rândul său, la 9 ani de închisoare.

În consecință, eu consider că este esențială abordarea subiectului drepturilor omului în cadrul următorului summit Uniunea Europeană - China, așa cum precizează articolul 9 din rezoluție. Consider, așa cum sugera și dna Hautala mai devreme, că este insuficient instrumentul dialogului pe drepturile omului: această problematică a drepturilor omului trebuie tratată în cadrul summit-urilor, pentru că, până acum, dialogurile nu au dat rezultate. <BRK>

Zigmantas Balčytis, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, Uniunea Europeană negociază în prezent un nou acord cadru cu China, care va deschide drumul pentru dezvoltarea relațiilor economice cu această țară.

Aceste relații sunt foarte strânse, însă nu trebuie să închidem ochii în fața încălcărilor repetate ale drepturilor omului și trebuie să respectăm statul de drept.

Uniunea Europeană trebuie să consolideze dialogul cu China privind drepturile omului. Acest dialog, înființat în 2000, s-a dovedit a fi inefficient. UE, mai ales Înaltul Reprezentant, trebuie să asigure o politică externă comună, coordonată și eficace a UE față de China. Respectul pentru drepturile omului trebuie să stea la baza acestei politici.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, atunci când China a fost aleasă să fie gazda Jocurilor Olimpice, am sperat inițial, după toate promisiunile Chinei de a îmbunătăți situația drepturilor omului, că, poate, acest lucru chiar se va întâmpla.

Cu toate acestea, în timpul și după Jocurile Olimpice, a trebuit, din păcate, să recunoaștem că nu s-a constatat nicio îmbunătățire, ci mai degrabă o înrăutățire a situației drepturilor omului. Acum, după sentința împotriva lui Liu Xiaobo, am văzut cum poliția a interzis o petrecere a homosexualilor, ceea ce arată în mod clar că în China se apropie o epocă de gheață pentru disidenți, apărători ai drepturilor omului și homosexuali.

Din acest motiv, solicităm eliberarea imediată a lui Liu Xiaobo și a altor apărători ai drepturilor omului și invităm China să pună capăt măsurilor sale isterice de cenzură și metodelor de monitorizare, dacă dorește să fie recunoscută ca partener în cadrul comunității internaționale.

Desigur, acest lucru este valabil în special în cazul internetului. Nu putem accepta filtrarea politică a internetului. Faptul că libertatea de exprimare trebuie apărată în toate națiunile lumii este un element esențial al drepturilor fundamentale. Drepturile omului sunt universale și indivizibile, în Europa, în Statele Unite, în Sudan sau în China. Republica Populară Chineză trebuie să se obișnuiască cu acest lucru dacă vrea într-adevăr să joace un rol diferit.

Sunt ferm convinsă că noi, ca europeni, trebuie să-i spunem Chinei că trebuie să-și schimbe urgent politica privind drepturile omului, în cadrul relațiilor noastre oficiale la summit-uri, mai ales fiindcă suntem interesați de cooperarea în domeniile politicii protecției climatice, politicii de mediu și al reglementării piețelor financiare.

Lorenzo Fontana, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, una dintre cele mai semnificative probleme referitoare la drepturile omului în China este utilizarea de muncă forțată în Laogai, în lagărele de concentrare din China.

Această problemă este o formă reală de sclavie modernă și privește în mod direct economia europeană. Într-adevăr, foarte multe produse care provin de pe piața chineză sunt fabricate de deținuții din Laogai, cu o reducere evidentă a cheltuielilor cu forța de muncă, acestea conducând la o concurență neloială cu produsele europene.

Urmând exemplul Statelor Unite, care au adoptat deja o serie de legi prin care se interzice importul de produse chinezești fabricate la Laogai, Europa poate și trebuie să facă tot posibilul pentru a preveni pătrunderea produselor fabricate integral sau parțial cu muncă forțată.

În primul rând, trebuie desfășurată o campanie pentru conștientizarea publicului în legătură cu această problemă; în al doilea rând, aceiași parametri de igienă și siguranță impuși produselor europene trebuie să le fie impuși tuturor produselor importate în Europa și trebuie introduse legi privind etichetarea, pentru a asigura posibilitatea urmăririi produselor.

De asemenea, antreprenorii care investesc în China trebuie să respecte norme precise privind drepturile lucrătorilor. În final, trebuie să stabilim norme și, mai ales, să ne asigurăm că acestea vor fi respectate, pentru ca importul de produse fabricate cu muncă forțată să fie complet interzis.

Sunt convins că acesta este singurul mod în care îi putem ajuta cu adevărat pe chinezi, în lupta lor pentru drepturile omului. Dacă acest lucru nu se întâmplă, vom rămâne complicii celor care vor să le refuze libertatea acestor persoane.

Edward McMillan-Scott (NI). - Dle președinte, am onoarea de a fi vicepreședintele Parlamentului European, responsabil cu democrația și drepturile omului. În mod justificat, rezoluția îl privește pe Liu Xiaobo, principalul autor al Cartei 08. Pe pagina mea de internet, charter08.eu, este disponibilă o versiune în limba engleză.

După ultima mea vizită la Beijing, în mai 2006, toți disidenții cu care am luat legătura au fost arestați, închiși și, în unele cazuri, torturați: spre exemplu, Hu Jia, care încă se află în închisoare și care necesită tratament medical. Mă refer în special la Gao Zhisheng, care a dispărut după trei ani și jumătate petrecuți în închisoare, în arest la domiciliu și supus torturilor, motive pentru care a încercat să se sinucidă de două ori. Scrisorile deschise adresate de Gao regimului din China, în 2005, au dat tonul pentru Carta 08. Investigațiile sale privind persecuția asupra grupului spiritual budist Falun Gong au fost sprijinite pe întreg teritoriul Chinei. Cred că autoritățile trebuie să dezvăluie locul unde se află Gao Zhisheng și să-l elibereze.

Toată lumea trebuie să fie convinsă că Parlamentul European nu va renunța la reformele din China și, desigur, din Tibet.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, este intolerabil ca interesele comerciale să prevaleze în cadrul relațiilor dintre UE și China și ca insistența asupra respectului pentru drepturile omului și dezvoltării democratice să fie mascată sub saluturi cordiale.

Am urmărit cu interes curajul de care a dat dovadă compania creatoare a motorului de căutare Google și planurile sale de a înceta cooperarea cu autoritățile chineze, din cauza filtrării paginilor web și a cenzurii, precum și de a părăsi țara. În același timp, Google susține în mod evident libertatea de exprimare pentru utilizatorii de internet din China.

Împărtășesc preocupările colegilor mei în legătură cu tratamentul aplicat lui Liu Xiaobo și altor prizonieri chinezi, arestați din rațiuni ideologice și sper că Consiliul și Comisia vor analiza cazul lui Xiaobo la următoarea întâlnire între UE și China în cadrul unui summit. Acordurile negociate în prezent trebuie să arate în mod clar că viitoarea dezvoltare a relațiilor comerciale cu China va fi corelată într-un mod mai eficace cu dialogul politic și cu respectul pentru drepturile omului.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Dle președinte, am vorbit despre diferite aspecte referitoare la modalitatea corectă de a discuta cu China și de a exercita presiuni pentru că, în mod clar, foarte puține elemente contribuie la formarea unei impresii suficiente privind această țară. Dna De Keyser a spus că, din acest motiv, grupul său și-a retras semnătura. Nu cred că aceasta este soluția corectă. UE a statuat drepturile omului în Carta drepturilor fundamentale și în Tratatul de la Lisabona, iar noi toți trebuie să evidențiem în continuare încălcările drepturilor fundamentale. Nu avem alte opțiuni la dispoziție în prezent. Când va apărea ceva mai bun, mă voi afla aici, pentru a vă oferi sprijinul meu.

Cu toate acestea, situația nu se rezumă doar la Liu Xiaobo; se referă și la Gao Zhisheng, care a dispărut și care, după câte se spune, s-a sinucis. Toată lumea presupune că, probabil, a fost asasinat, într-un fel sau altul. Acest lucru nu este acceptabil. În ceea ce privește Jocurile Olimpice, am descoperit că dacă mergem în China și întreținem contacte acolo, nu se schimbă nimic în situația drepturilor omului. Am sperat cu toții că lucrurile se vor schimba, însă nu a fost așa. Prin urmare, nu trebuie să renunțăm la aceste apeluri urgente.

Neelie Kroes, membră a Comisiei. - Dle președinte, UE și-a exprimat în mod clar preocuparea în legătură cu sentința excesivă dictată împotriva lui Liu Xiaobo, celebrul apărător al drepturilor omului, de 11 ani de

închisoare pentru acțiunile sale în calitate de autor al Cartei 08, o emblemă a reformei democratice, bazate pe drepturile omului, în China, precum și pentru publicarea unei serii de eseuri privind drepturile omului pe internet.

Acordăm o mare importanță libertății de gândire și exprimare: acestea sunt, după cum știm cu toții, pietrele de temelie ale sistemului nostru democratic. Verdictul împotriva dlui Liu este complet incompatibil cu dreptul la libertatea de exprimare statuat în Convenția internațională cu privire la drepturile civile și politice, pe care China a semnat-o. Totodată, ne preocupă protejarea dreptului la exprimare și orientare sexuală, după cum a menționat dna Trüpel.

UE a încercat să observe procesul și regretăm că observatorilor noștri nu le-a fost permis să intre în sala de judecată. Detaliile privind procesul, pe care am putut să le aflăm, arată în mod clar că dlui Liu nu i s-a dat șansa de a se apăra în mod corespunzător și că nu a avut parte de un proces corect. UE va solicita în continuare guvernului chinez eliberarea necondiționată a dlui Liu și încetarea hărțuirii și arestării altor semnatori ai Cartei 2008.

Politica noastră globală față de China este una de angajament constructiv în cadrul parteneriatului nostru strategic. În trecut, am salutat în mai multe rânduri progresul Chinei în privința drepturilor sociale și economice, precum și recenta lansare a planului de acțiune al Chinei în ceea ce privește drepturile omului, însă, pe de altă parte, există preocupări extrem de serioase în legătură cu drepturile civile și politice și cu o serie de evenimente recente, precum cele prezentate de onorații deputați în Parlamentul European în proiectul de rezoluție.

Angajamentul UE față de drepturile omului este exprimat în timpul contactelor noastre politice regulate și, în special, în timpul dialogului purtat cu autoritățile chineze în legătură cu drepturile omului. După cum știți, ultima sesiune în acest sens a avut loc anul trecut la 20 noiembrie, la Beijing. Caracterul solid al relației noastre ne permite să discutăm aceste subiecte cu sinceritate. Anul trecut, la cel de-al doisprezecelea summit UE-China de la Nanjing, s-a ridicat problema drepturilor omului, atât în timpul discuțiilor, cât și la conferința de presă.

Dna Vergiat și dna Korhola au vorbit despre atacurile cibernetice împotriva Google. Comisia consideră că acesta este un alt eveniment îngrijorător în ceea ce privește libertatea de exprimare în China. Desigur, urmărim îndeaproape situația. Înțelegem că se desfășoară consultări între companie și autoritățile chineze. Vom rămâne vigilenți, în caz că vor exista atacuri similare îndreptate împotriva companiilor din UE.

Doresc să reasigur Parlamentul că vom aduce în continuare în discuție aceste probleme, chiar și la cel mai înalt nivel, reamintindu-i Republicii Populare Chineze că are obligații în ceea ce privește drepturile omului, obligații asumate la nivel internațional. Totodată, reamintim garanțiile prezente în constituția chineză, privind libertatea de exprimare. Cu toții ne dorim ca China să fie mai deschisă, mai transparentă, să respecte standardele internaționale privind drepturile omului și să coopereze în vederea soluționării provocărilor globale. În acest scop, trebuie să lucrăm în continuare pentru dezvoltarea parteneriatului nostru strategic.

Doresc să reacționez la o întrebare adresată de dna De Keyser. În ceea ce privește execuția cetățeanului britanic Akmal Shaikh, Uniunea Europeană a condamnat cu asprime execuția acestuia. Regretă profund faptul că, în cazul dlui Shaikh, China nu a acordat atenție solicitărilor repetate transmise de Uniunea Europeană și de unul din statele sale membre, de comutare a pedepsei cu moartea.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), în scris. – (RO) Dreptul la viață, dreptul la libertatea de expresie și gândire se află la temelia construcției europene și a viziunii noastre asupra lumii. Când unul dintre partenerii noștri, în cazul de față China, încalcă aceste drepturi în mod repetat, suntem obligați să reacționăm. Nu trebuie să o facem însă urmând modelul „shame and blame”, să acuzăm China și să ignorăm diferențele de cultură și civilizație care ne despart. Rezoluția de față, privind violarea drepturilor omului în China, în special în cazul lui Liu Xiaobo, este o dovadă de abordare simplistă a problemelor cu care se confruntă societatea chineză. Poziția noastră nu a fost nicidecum referitoare la principiul inviolabilității drepturilor omului care stă la baza rezoluției, la care aderăm fără rezerve, ci referitoare la modul în care acesta a fost transmis. Pentru a obține rezultatele pe care le dorim, avem nevoie de menținerea unui climat neconflictual între noi și China. Doar

în felul acesta putem contribui la o evoluție a Chinei către o societate cu un profund atașament față de importanța respectării drepturilor omului.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *în scris*. – „Nu fi rău” este celebrul motto al Google. Compania a fost criticată de-a lungul anilor pentru politica adoptată în China, iar mottoul a fost pus sub semnul întrebării. Grupurile care luptă pentru drepturile omului au acuzat Google că ajută guvernul chinez să-și reprime cetățenii, în special activiștii pentru drepturile omului. Se pare că Google va fi mai puțin rău în viitor. Decizia lor de a începe operarea unui motor de căutare nefiltrat în China merită cele mai sincere felicitări. Anunțând această modificare a politicii pentru China, Google periclitează profiturile de pe cea mai mare piață de internet din lume și, posibil, abandonează aproape 400 de milioane de utilizatori. În acest caz, Google a dovedit că o mare companie multinațională își poate respecta într-adevăr politica de etică. Google este condusă în continuare de fondatorii săi, așa că are toate șansele de a-și reflecta valorile și credințele de bază în orice acțiune din viitor. Iar dacă Google va prospera în continuare, va demonstra că nu există un conflict inherent între a face bani și a acționa în spiritul umanității și al durabilității.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) În China drepturile omului au fost încălcate în mod repetat și trebuie să condamnăm această situație. Faptul că UE este unul din principalii parteneri economici ai Chinei ne accentuează responsabilitatea de a condamna toate acțiunile care încalcă drepturile oricărui cetățean, mai ales ale celor care apără libertatea de exprimare și drepturile omului în această țară. Este crucial ca Republica Populară Chineză să respecte și să onoreze angajamentele pe care și le-a asumat înaintea Consiliului pentru Drepturile Omului.

Alajos Mészáros (PPE), *în scris*. – (SK) Cu cât o țară este mai întinsă din punct de vedere geografic și mai independentă din punct de vedere economic, cu atât este mai greu să cerem respectarea drepturilor omului de către această țară. Consider inacceptabil faptul că, în relațiile sale cu China, Uniunea Europeană pune pe primul plan interesele economice. Aproape la fiecare întâlnire la un înalt nivel diplomatic nu putem face altceva decât să reamintim, cu timiditate, problema încălcării drepturilor omului în această țară. Din păcate, Europa a avut foarte multe experiențe negative în ceea ce privește suprimarea drepturilor omului de către regimurile comuniste. Prin urmare, sunt convins că numărul real al încălcărilor drepturilor omului este mult mai mare decât ne fac să credem informațiile pe care le avem. Din acest motiv, este nevoie să acționăm urgent, pentru a putea reuși ca China să respecte drepturile omului, chiar și cu sacrificii economice și politice. Altfel, evenimentele din China pot avea un impact defavorabil asupra întregii situații politice din Asia, dar și asupra economiei și politicii globale.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Am votat în favoarea rezoluției care condamnă încălcarea drepturilor omului, pentru că nu trebuie să tolerăm sau să consimțim violarea acestora, fie că este vorba de popoare sau de cetățeni. Comportamentele nocive pentru oameni, pentru libertatea și drepturile lor, care au fost definite în urmă cu mulți ani, contrazic temeliile pe care sunt construite democrațiile occidentale. Dialogul inițiat între Uniunea Europeană și China în 2000 nu a avut efectele așteptate. Prin urmare, trebuie să ne întrebăm dacă am făcut tot ceea ce se putea face, iar dacă răspunsul este „nu”, trebuie să aplicăm prevederile rezoluțiilor privind eficacitatea cooperării economice. Drepturile omului trebuie să stea la baza dialogului între Uniune și China, iar interesele cetățenilor trebuie să fie mai importante decât cele economice.

Arestarea și condamnarea lui Liu Xiaobo, militant pentru pace și activist pentru drepturile omului, care a solicitat o mai mare democrație în China, este un semnal clar că măsurile noastre actuale nu sunt eficace. Prin urmare, trebuie să luăm și alte măsuri în afara rezoluțiilor, care să accentueze respectul pentru năzuințele lui Liu Xiaobo, precum și ale miilor de cetățeni chinezi și ale multor altor persoane din întreaga lume.

În urmă cu treizeci de ani, în China au fost începute reforme care arătau lumii că se schimbă ceva, că se poate face ceva în beneficiul societății. Ne așteptăm și astăzi la același lucru. Astăzi dorim să avem un partener care să respecte principiile care sunt fundamentale pentru noi.

3.3. Filipine

Președinte. - Următorul punct este dezbateră a șase propuneri de rezoluție privind Filipine⁽³⁾.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, seria de asasinate comise în întreaga lume din rațiuni politice, religioase și de altă natură este, din păcate, o realitate cotidiană, însă sunt șocat de

(3) A se vedea procesul-verbal

cruzimea cu care au fost ucise 57 de persoane care participau la o întâlnire politică, pentru a susține un candidat la președinție în Filipine.

Acest masacru cu sânge rece a fost comis de un grup armat, în numele unei revoluții fără sens. Totodată, acest măcel nu este un incident izolat în această țară unde, în unele regiuni precum regiunea Mindanao, au loc de ani de zile revolte armate, inclusiv din rațiuni religioase.

În afară de a ne exprima condoleanțele pentru aceste evenimente sângeroase, cred că trebuie să oferim sprijinul nostru guvernului filipinez, pentru a stabili în ce mod poate ajuta Europa la rezolvarea conflictelor armate grave și a disputelor care scaldă în sânge această țară nefericită.

Martin Kastler, autor. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, masacrul care a avut loc în provincia Maguindanao din Filipine, la 23 noiembrie anul trecut, a fost o zi neagră pentru drepturile omului și un act barbar de terorism. Au fost ucise cincizeci și șapte de persoane, au fost violate femei, au fost răniți oameni. Toate acestea transmit un mesaj sângeros. În calitate de jurnalist m-a îngrozit faptul că printre cei uciși se numărau 30 de jurnaliști. Conform binecunoscutului International Crisis Group, nu există informații despre un alt caz în care să fi fost uciși mai mulți jurnaliști la un moment dat. Din acest motiv, Parlamentul European trebuie să facă o declarație clară, așa cum procedează astăzi prin această propunere de rezoluție.

Cu toate acestea, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) solicită moderarea tonului textului actual în trei locuri, printr-un vot divizat, pentru că trebuie să susținem guvernul filipinez în lupta sa împotriva terorismului și a violenței și, prin urmare, să evităm remarcile mult prea acuzatoare la adresa guvernului. Prin urmare, în numele Grupului PPE, solicit un vot divizat asupra considerentului F. Acesta acuză Filipine că prezintă toate semnele unui sistem juridic disfuncțional.

În alineatul 2, am dori eliminarea insinuării privind întârzierile inițiale ale investigației.

În final, în alineatul 6, se susține că unele persoane dispărute se află în închisorile din Filipine. Și aceasta este o insinuare nedemonstrată și, din punctul nostru de vedere, trebuie eliminată.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, această crimă îngrozitoare de la Maguindanao merită, fără doar și poate, să fie condamnată drastic. Această situație arată cât de departe au mers nelegiuirile în unele regiuni din Filipine.

Aceste evenimente nefericite au loc din numeroase motive: natura dispersată a insulelor din arhipelagul Filipinelor, guvernul central slab, corupția, sărăcia și insurgența permanentă a teroriștilor islamici susținuți în sud de Al-Qaida.

Această crimă, cu motivație aparent politică, trebuie considerată în contextul său social și istoric mai amplu. Nu trebuie să ignorăm eforturile depuse de guvernul filipinez în direcția dezvoltării unei culturi politice mai democratice în ultimii 25 de ani, după prăbușirea dictatorului cleptocrat Ferdinand Marcos. Nu trebuie nici să subestimăm amenințările existențialiste pe care le reprezintă teroriștii din Abu Sayyaf și modul în care aceștia destabilizează întreaga societate care constituie statul Filipine.

Angajamentul constructiv și asistența bine canalizată oferă cele mai bune șanse de a ajuta Filipine, o țară care împărtășește valorile noastre comune în multe moduri, pentru ca statul de drept să poată fi instituit la nivelul guvernării centrale și locale.

Marc Tarabella, autor. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în luna noiembrie a anului trecut am avut ocazia de a-i ura bun venit în Parlamentul European dnei Edita Burgos, mama lui Jonas Burgos. Acest tânăr filipinez a fost răpit de bărbați înarmați, într-un centru comercial foarte aglomerat din Manila, la 28 aprilie 2007. Din acea zi, nici familia, nici cei apropiați nu mai știu nimic despre el. Jonas Burgos este una dintre sutele de persoane dispărute sau asasinate în Filipine. Crimele se comit fără a fi pedepsite, iar asasinii sunt foarte rar aduși în fața justiției.

Acum, că se apropie alegerile din mai 2010, ne temem că va exista o creștere a numărului crimelor și răpirilor îndreptate împotriva tuturor celor care se opun guvernului aflat la putere. Prin urmare, condamnăm masacrul din Maguindanao din 23 decembrie anul trecut și sperăm că se va face lumină în cazul crimelor și al torturilor suferite de convoiul lui Ismael Mangudadatu.

Rui Tavares, autor. – (PT) Dle președinte, acum mai puțin de două decenii, Filipine a dat naștere unor mari speranțe în întreaga lume atunci când a lansat un val democratic în Asia. Așa am ajuns să avem speranțe

pentru situația drepturilor omului în acea zonă, pentru drepturile angajaților, ale studenților, ale oamenilor, pentru normalitate electorală și democratică în acele țări.

Acum, când atenția întregii lumi este îndreptată în altă direcție, nu putem permite ca situația democratică din Filipine să se deterioreze. În ultimii ani au existat câteva cazuri foarte grave de corupție și, mai ales, de violență și hărțuire împotriva opoziției în perioada electorală.

Cel mai grav eveniment, care face obiectul rezoluției noastre, a fost masacrul de la Maguindanao, asasinarea a 46 de persoane care urmau convoiul electoral al dlui Mangudadatu, candidatul opoziției. Se presupune că aceste persoane au fost ucise de un grup care are legături cu clanul dominant din provincia Maguindanao, clanul Ampatuan.

Printre alte aspecte, doresc să atrag atenția asupra faptului că în acest masacru au fost asasinați 30 de jurnaliști. Este vorba, deci, despre cel mai mare masacru asupra jurnaliștilor din istoria lumii.

Se pare că Parlamentul nu este interesat de ceea ce discutăm aici, ceea ce este o rușine, însă nu putem permite ca acest dezinteres să lase Filipine să ajungă, din cel mai bun exemplu de democrație, cel mai slab exemplu în acest sens, după doar două decenii și jumătate.

Acest masacru trebuie investigat și trebuie transmisă o solicitare către președintele Gloria Arroyo, care aparține clanului Ampatuan, să ducă investigațiile la bun sfârșit, cât mai repede. Totodată, este important ca Filipine să știe că Europa este atentă și urmărește îndeaproape evenimentele din această țară.

Barbara Lochbihler, autor. – (DE) Dle președinte, motivul urgenței este asasinarea brutală a 57 de persoane, care însoțeau un politician ce urma să se înscrie drept candidat la alegerile pentru funcția de guvernator provincial. Vinovații aparțin unei miliții locale și au fost implicați câțiva ofițeri de poliție din zonă.

Acest atac brutal este un exemplu extrem al accentuării amenințătoare a execuțiilor extrajudiciare din rațiuni politice și al dispariției forțate a persoanelor, evenimente care au loc de ani de zile, fără ca aceste crime grave să fie cercetate vreodată.

Guvernul nu și-a manifestat dorința de a lua măsuri decisive pentru a combate astfel de situații. Din sute de cazuri, au fost investigate doar două și în legătură cu acestea nu a fost pus sub urmărire niciun funcționar oficial. În 2008, raportorul special al ONU pentru execuții extrajudiciare nota: „Aceste asasinat au eliminat lideri ai societății civile, inclusiv apărători ai drepturilor omului, sindicaliști și susținători ai reformei funciare, au intimidat un număr mare de membri ai societății civile și au restrâns discursul politic al țării”.

Acesta este contextul în care Filipine se pregătește pentru alegerile din mai. Există pericolul să se comită și alte asasinat politice. Prin urmare, guvernul filipinez trebuie să ia cât mai repede măsuri eficace, pentru a pune capăt acestei situații.

Doresc să propun un amendament oral. Alineatul 6 prevede: „să elibereze toate persoanele dispărute care se află încă în captivitate”. Dorim să înlocuim această prevedere cu: „să depună toate eforturile pentru a se asigura că cei care au fost răpiți vor fi readuși în siguranță la familiile lor.”

Justas Vincas Paleckis, în numele Grupului S&D. – (LT) Dacă un cetățean al Europei Centrale ar fi întrebat ce se întâmplă în Filipine, probabil că nu ar ști să răspundă și ar spune că nu apare nimic la televizor în acest sens, așa că, probabil, situația este una calmă. Cu toate acestea, viața cotidiană în Filipine constă în asasinat politice, războaie între clanuri, oameni îngropați de vii, măceluri cu ferăstraie, într-un cuvânt la o stare de război. Recent au fost ucise 57 de persoane, dintre care jumătate erau jurnaliști. Este cel mai mare masacru al jurnaliștilor care a avut loc vreodată. Solicităm guvernului să pună imediat capăt unor astfel de evenimente, să distrugă milițiile particulare și să pedepsească astfel de acțiuni. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere faptul că se apropie alegerile.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Dle președinte, în Filipine vor avea loc la 10 mai alegerile prezidențiale și pentru guvernele locale. Acum trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că aceste alegeri se vor desfășura corect. În primul rând, trebuie să stabilim cine a fost responsabil pentru uciderea, în noiembrie, a unui număr de 57 de jurnaliști, rude și colaboratori ai lui Ismael Mangudadatu, candidat la funcția de guvernator al provinciei Mindanao. Până în prezent, agențiile locale de punere în aplicare a legii nu au dat dovadă de hotărâre în găsirea celor vinovați de acest masacru. Investigația conține atât de multe greșeli, încât aproape că autorizează utilizarea forței în politică. Guvernul filipinez trebuie să se confrunte, în cele din urmă, cu infractorii care au profitat de șansa recentei campanii electorale pentru a comite răpiri motivate politic și care, până în prezent, au ucis peste 100 de candidați.

Totodată, Filipine trebuie să ia măsuri pentru a utiliza în mod eficient mijloacele disponibile în baza Programului de sprijinire a justiției UE-Filipine, înființat pentru consolidarea sistemului judiciar și construirea societății civile. Prin urmare, alegerile din mai vor demonstra nu doar eficiența autorităților filipineze, ci și eficacitatea instrumentelor noastre de ajutor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Foarte pe scurt, doresc să spun doar că am intrat într-un nou an, cu un nou tratat, însă cu aceleași obiceiuri proaste ca înainte. Încă ducem lipsă de prezența Consiliului în astfel de dezbateri privind probleme urgente și încă ducem lipsă de dialogul interinstituțional care ar trebui să ne permită să răspundem la un astfel de caz.

În ceea ce privește situația din Filipine, trebuie să subliniez din nou faptul că, deși această situație nu are impactul situației din Haiti spre exemplu, faptul că în ultimul deceniu au dispărut sau au murit aproape 1000 de persoane înseamnă că există o problemă structurală, care necesită măsuri structurale.

Nu putem acționa în permanență plecând de la norme deja stabilite. Trebuie să acționăm plecând de la probleme, iar faptul că, în prezent, principalele persoane afectate sunt apărătorii drepturilor omului și jurnaliștii înseamnă nu numai că nu putem păstra tăcerea în legătură cu aceste situații, ci și că trebuie să reacționăm puternic.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, apărarea drepturilor omului este o marcă înregistrată a Uniunii Europene. Regret faptul că această marcă înregistrată nu este importantă pentru Președinția spaniolă și că în prezent nu se află aici reprezentanți ai Consiliului. Situația este foarte deranjantă și scandaloasă. Vorbim despre drepturile omului, dorim să le apărăm, însă aici nu se află nimeni din partea Consiliului, niciun reprezentant al țării care va conduce Uniunea Europeană în următoarele șase luni. Aceasta este, într-adevăr, o situație absolut inacceptabilă.

Voi fi foarte scurt, pentru că dorim să votăm. Filipine este o țară cu o tradiție creștină și cu o cultură parțial europeană. Drepturile omului trebuie respectate mai ales în acea țară, pentru că sunt frecvent încălcate pe acel continent. Trebuie să vorbim deschis despre acest lucru și să dăm dovadă de solidaritate cu toți cei care sunt discriminați în Filipine. Parlamentul European are obligația de a lua cuvântul în această privință.

Neelie Kroes, membră a Comisiei. – Dle președinte, îl reprezint pe Înalțul Comisar și reprezint Comisia.

Masacrul din Maguindanao, care a avut loc pe insula Mindanao, anul trecut, la 23 noiembrie și în care au fost ucise 57 de persoane, a evidențiat vechi probleme referitoare la drepturile omului în Filipine, precum dispariția sau uciderea inexplicabilă a unor cetățeni și lipsa pedepselor pentru cei vinovați, în trecut.

De această dată, guvernul a acționat rapid și a luat măsuri decisive de urmărire a vinovaților. Salutăm aceste măsuri. Este important să desființăm ideea nepedepsirii acestor asasinate și să le punem capăt.

Guvernul a luat câteva măsuri importante pentru consolidarea drepturilor omului. Administrația actuală a președintelui Arroyo a abolit pedeapsa cu moartea și, în cadrul ASEAN, a susținut includerea prevederilor privind drepturile omului în recent adoptata Cartă a ASEAN.

Un obiectiv care încă nu a fost atins este încetarea conflictului de 40 de ani cu rebelii musulmani din Mindanao, în baza unui acord de pace just pentru toate părțile implicate. Se pare că progresele se accentuează și se speră că se va ajunge la un acord pe parcursul acestui an. Trebuie remarcat faptul că masacrul din Maguindanao a avut loc între familii politice musulmane și că, prin urmare, nu a avut legătură cu conflictele între comunități.

UE poartă un dialog constant cu guvernul filipinez, ambele părți discutând o mare varietate de probleme, inclusiv drepturile omului. De asemenea, ne aflăm în negocieri cu Filipine pentru un APC care va include angajamente importante în ceea ce privește drepturile omului. Vom susține în mod activ guvernul în eforturile sale de a îmbunătăți respectul pentru drepturile omului.

Împreună cu guvernul am lansat o misiune de sprijinire a justiției UE-Filipine. Această acțiune este una foarte oportună și scopul său este acela de a oferi autorităților judiciare din Filipine, inclusiv personalului militar și polițienesc, capacitatea de a investiga asasinate extrajudiciare și de a-i pune sub urmărire pe cei vinovați. Totodată, vom institui un sistem de urmărire pentru dezvoltarea încrederii. EPJUST are o durată inițială de 18 luni și este finanțat prin Instrumentul de stabilitate, însă poate fi prelungit. De asemenea, desfășurăm proiecte la nivel local, pentru a promova respectul pentru drepturile omului. Acestea cuprind urmărirea punerii în aplicare a angajamentelor internaționale, acțiuni de susținere a ratificării Statutului de la Roma al CPI și educarea alegătorilor.

În prezent, UE ajută și la procesul de pace din Mindanao, în principal oferind asistență pentru serviciile sociale și activitățile de consolidare a încrederii, însă suntem pregătiți să facem mai multe, dacă procesul avansează.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă. Urmează votarea.

Doresc să-i reamintesc dnei Lochbihler să-și prezinte amendamentul oral la momentul corect, în timpul votului.

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte-

4. Comunicarea Președinției : a se vedea procesul-verbal

5. Calendarul perioadelor de sesiune: a se vedea procesul-verbal

6. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: a se vedea procesul-verbal

7. Votare

7.1. Atacuri recente împotriva minorităților religioase din Egipt și din Malaezia (vot)

7.2. Încălcarea drepturilor omului în China, în special în cazul lui Liu Xiaobao (vot)

7.3. Filipine (vot)

Barbara Lochbihler, autoare. – Dle președinte, am dori să înlocuim propoziția de la alineatul 6, care sună în felul următor: „în vederea eliberării tuturor persoanelor dispărute care sunt încă deținute”.

În locul acesteia, am dori să introducem: „în vederea depunerii tuturor eforturilor necesare pentru a garanta că persoanele răpite se vor întoarce în siguranță la familiile lor”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

7.4. Strategia europeană pentru regiunea Dunării (vot)

(A doua parte a fost respinsă)

8. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Propunere de rezoluție B7-0031/2010

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, am votat în favoarea rezoluției privind strategia europeană pentru regiunea Dunării, deoarece consider că Uniunea Europeană are nevoie de astfel de strategii regionale. Sunt convins că punerea în aplicare a unor astfel de strategii poate avea o influență foarte pozitivă asupra dezvoltării regionale și, prin urmare, poate influența viețile locuitorilor din regiune, îmbunătățind nivelul de trai al acestora. Deoarece locuitorii Uniunii Europene sunt cei care reprezintă, bineînțeles, ținta acțiunii noastre - a Parlamentului și a Uniunii Europene. Din acest motiv, am votat în favoarea adoptării acestei rezoluții.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, salut strategia dunăreană ca pe o inițiativă profund europeană. Aceasta leagă un membru fondator al UE, și anume Germania, de cei mai recent doi membri, Bulgaria și România. De asemenea, leagă următoarea țară candidată, Croația, de o țară care se străduiește să obțină statutul de candidat, și anume Serbia. Mă bucur că se intenționează și includerea Republicii Cehe, a

Muntenegrului și a câtorva alte țări care aparțin, din punct de vedere istoric și geografic, acestui grup, deși nu sunt situate direct pe Dunăre.

Aș dori însă ca Bavaria să nu fie neglijată aici. Dacă ar fi fost independentă, Bavaria ar fi fost, după România, al doilea cel mai mare stat situat pe Dunăre. Bavaria are un interes deosebit în strategia dunăreană. De aceea, sunt recunoscător și mulțumit de progresul pe care îl înregistrăm acum cu această strategie.

Daniel Hannan (ECR). - Dle președinte, vedem încă o dată cum Uniunea Europeană promovează aparența în locul substanței, cauza în locul efectului. Tocmai am votat o serie de rezoluții care condamnă încălcările drepturilor omului în China. Însă ce face, de fapt, Uniunea Europeană în lume? Izolăm Taiwanul; am fost, în principiu, de acord să vindem arme regimului comunist din Beijing; și colaborăm cu acesta pentru a-i crea un rival sistemului american de GPS, pe care președintele Chirac îl numește „imperialism tehnologic”.

Iată cum ipocrizia s-a transformat într-un principiu de bază! Ne plângem în legătură cu drepturile omului, iar apoi direcționăm bani către Hamas. Refuzăm să ne ocupăm de disidenții anti Castro din Cuba, nu respectăm democrația în cadrul propriilor noastre granițe atunci când un referendum nu decurge așa cum ne dorim, dar ne convingem pe noi înșine că suntem în continuare de partea celor buni, deoarece - priviți textul rezoluției noastre cu privire la drepturile omului!-

Ne vom bucura în curând de spectacolul extraordinar al trimeriei baronesei Ashton în calitate de reprezentant al politicii noastre externe în Iran, Cuba și locuri asemănătoare, pentru a le spune celor de acolo că democrația lor este inadecvată, când dumneaei nu s-a supus nici măcar o dată în cariera sa urnelor de vot și nu și-a invitat conaționalii să voteze pentru sau împotriva ei.

Voi încheia, dacă îmi permiteți, prin a-i felicita pe oamenii cumsecade din Massachusetts pentru că au luat atitudine împotriva impozitării excesive și a guvernării excesive. Oamenii din Massachusetts au fost cei care au început revoluția pentru a scăpa de ideea potrivit căreia impozitele pot fi percepute fără consimțământul populației. Avem nevoie din nou de o astfel de revoluție, aici în Europa.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Dle președinte, doresc să-mi exprim satisfacția față de adoptarea de către Parlamentul European a rezoluției cu privire la atacurile asupra minorităților creștine. Deputații din Parlamentul European nu trebuie să rămână tăcuți în fața atacurilor asupra minorităților creștine din întreaga lume, deoarece acest subiect privește fundamentele și rădăcinile națiunilor Uniunii Europene. Pentru ca vocea noastră să pară credibilă, ar fi trebuit ca astăzi să adoptăm două amendamente prezentate de Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni, pentru a ne distanța de hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la cruci. Îmi pare rău că acest lucru nu s-a întâmplat, pentru că trebuie să ne amintim de rolul fundamental pe care l-a jucat creștinismul în formarea identității istorice și culturale a Europei și să promovăm și protejăm aceste valori atât în lume, cât și în interiorul Uniunii Europene.

Președinte. – Dle Piotrowski, v-am permis să luați cuvântul, deși nu ați fi avut dreptul, deoarece explicațiile privind votul sunt admisibile numai în cazul strategiei pentru regiunea Dunării, nu și în cazul rezoluțiilor de urgență. Însă acum ați vorbit deja; astfel încât, pentru viitor, vă spun că nu vor exista explicații privind votul în cazul rezoluțiilor de urgență. Prin urmare, voi menționa, de asemenea, pentru vorbitorii înscriși, că explicațiile privind votul se pot referi numai la strategia europeană pentru regiunea Dunării.

Explicații orale privind votul

Propunere de rezoluție B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, și eu aș dori să vorbesc despre discriminarea creștinilor în Africa și Asia, însă voi vorbi, bineînțeles, despre strategia noastră legată de un subiect extrem de important. Să ne amintim că Dunărea este, după Volga, cel mai lung fluviu din Europa. Dunărea trece prin 10 state europene, iar 17 state se află în bazinul Dunării. Acest lucru ține, bineînțeles, de o anumită responsabilitate, de o anumită provocare pentru Uniunea Europeană, pentru că, în plus, unele dintre aceste țări sunt în momentul de față afectate de criza foarte severă. Mă refer și la statele membre ale Uniunii Europene. Uniunea Europeană dă dovadă de o anumită solidaritate în acest caz. Sper să fie la fel și în alte cazuri.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Dle președinte, am votat în favoarea rezoluției referitoare la strategia dunăreană. De ce? - deoarece demonstrează că Uniunea Europeană este deschisă la anumite regiuni, regiuni

care au trăsături comune, cum ar fi, de exemplu, un fluviu lung care le traversează. Aș dori, de asemenea, să-mi exprim satisfacția cu privire la respingerea amendamentelor prezentate de Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni. Acest lucru a făcut ca rezoluția noastră să fie mai clară. Aș dori ca această rezoluție să fie urmată și de o atenție asupra altor regiuni caracteristice, incluzând poate și coridorul Odra.

Explicații scrise privind votul

Propunere de rezoluție B7-0031/2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut concluziile Consiliului European din 18-19 iunie 2009, în care acesta solicită Comisiei Europene să elaboreze o strategie europeană pentru regiunea Dunării până în 2011. Votez în favoarea propunerii de rezoluție care a fost prezentată aici. Regiunea Dunării se confruntă cu o serie de provocări, iar o strategie pentru această regiune va îmbunătăți sistemele de conexiuni și comunicații, va conserva mediul și va încuraja creșterea economică, crearea de locuri de muncă și securitatea. Comisia trebuie să profite la maximum de experiența operațională pe care a dobândit-o în strategia pentru Marea Baltică, iar strategia sa trebuie să se bazeze pe determinarea guvernelor și cetățenilor statelor membre și regiunilor de a depăși provocările comune urgente. De asemenea, este importantă armonizarea acestei strategii cu Strategia UE 2020 și cu raportul Comisiei, intitulat „Regiunile 2020”, pentru a face față provocărilor majore cu care se confruntă Europa în momentul de față, de exemplu globalizarea, tendințele demografice, schimbările climatice și energia (utilizare și aprovizionare). Aș îndemna, de asemenea, Parlamentul să dezvolte un proces de reflecție cu privire la viitorul politicii europene de coeziune și să conceapă noi posibile strategii pentru alte regiuni, astfel încât acestea să se adapteze la schimbările și presiunile unei lumi globale.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – (RO) Consider că importanța consolidării unei strategii a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării va facilita acțiunea externă a Uniunii în vecinătatea sa imediată, subliniind potențialul acesteia de a contribui la stabilizarea regiunii din sud-estul și estul Europei prin punerea în aplicare a unor proiecte concrete pentru dezvoltarea economică și socială a acestor regiuni. Prin asumarea de către statele membre riverane Dunării a responsabilității pentru promovarea, la nivel comunitar, a propunerii de creare a acestei strategii pentru regiunea Dunării, se confirmă capacitatea de a contribui într-un mod concret la promovarea de inițiative majore, capabile să asigure continuarea procesului de integrare europeană.

Ioan Enciu (S&D), *în scris.* – Am votat favorabil rezoluția comună a Parlamentului European privind Dunărea pentru elaborarea cât mai urgentă a unei strategii europene pentru această regiune. Această strategie va intensifica considerabil cooperarea inter-regională și va avea drept obiective: dezvoltarea și modernizarea atât a transportului fluvial pe axa Rin/Meuse-Main-Dunăre, cât și a celui rutier și feroviar din spațiul dunărean; dezvoltarea și utilizarea eficientă a resurselor regenerabile de energie în vederea reducerii emisiilor de carbon și creșterii securității energetice; protejarea mediului prin punerea în aplicare a unor proiecte menite să restabilească și să protejeze ecosistemele din regiune; absorbția eficientă a fondurilor comunitare și atragerea investițiilor, promovarea turismului, toate acestea făcând parte din strategia Europa 2020.

Pentru România această Strategie va avea un impact benefic în special asupra conectivității țării la rețelele europene de transport, protecției patrimoniului național al Deltei, dezvoltării socio-economice a localităților situate în bazinul dunărean s.a. <BRK>

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Cred cu tărie că dezvoltarea completă a Uniunii Europene poate fi realizată numai dacă există politici adecvate de dezvoltare pentru toate regiunile UE, care să respecte diferențele, nevoile și trăsăturile specifice ale acestora.

Consider că, de fapt, coeziunea teritorială înseamnă crearea de strategii diferite pentru diferitele regiuni, stimularea dezvoltării durabile într-un context al respectului pentru mediu și al exploatarei economice a potențialului acestuia.

Sunt conștient de faptul că strategiile macroregionale au ca scop promovarea dezvoltării regionale echilibrate în cadrul UE, utilizând resursele existente.

Nu în ultimul rând, recunosc importanța strategică, teritorială, ecologică și culturală a Dunării în Europa Centrală. Pentru toate aceste motive, votez în favoarea acestei propuneri de rezoluție privind o strategie a UE pentru regiunea Dunării.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Această rezoluție sprijină o strategie pentru regiunea dunăreană printr-o abordare coerentă, teritorială cu privire la acest fluviu important și permite dezvoltarea susținută și integrată a unei regiuni care acoperă peste 14 țări europene.

Strategia propusă va permite o politică integrată și coordonată care poate să aibă efecte sinergetice, să promoveze coeziunea și să stimuleze creșterea economică și competitivitatea, protejând, în același timp, mediul.

Obiectivele care trebuie atinse și armonizate includ modernizarea porturilor, îmbunătățirea navigabilității fluviului (cu coridoare destinate transportului de mărfuri, interconectări și intermodalitate cu Marea Nordului), îmbunătățirea calității apei, protejarea întregului Bazin al Dunării și, nu în ultimul rând, protejarea ecosistemelor care se încadrează în Rețeaua Natura 2000.

Astfel, Comisia ar trebui să lanseze în curând un proces amplu de consultare cu toate țările aflate de-a lungul Dunării, pentru ca strategia în cauză să fie definită până la sfârșitul acestui an și să fie armonizată cu următorul cadru financiar multianual.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Suntem de acord cu instituirea unei strategii pentru regiunea Dunării, bazată pe o consultare anterioară și pe cooperarea dintre țările și regiunile aflate de-a lungul acesteia. O astfel de strategie va promova coeziunea economică și socială, precum și coeziunea teritorială din aceste regiuni, fără a le pune însă în pericol. Strategia solicită îmbunătățiri ale situației ecologice a Dunării, precum și dezvoltarea unui plan de dezvoltare cuprinzător pentru conservarea și reconstituirea stocurilor naturale.

În plus, se dovedește a fi o strategie pozitivă în propunerea de îmbunătățire a mediului multicultural al Dunării, a dialogului cultural și a protejării patrimoniului cultural și istoric al acesteia. După cum se menționează în raport, suntem de părere că punerea în aplicare a acestei strategii nu trebuie să influențeze responsabilitățile guvernelor regionale și locale, bazându-se în schimb pe cooperarea dintre țările și zonele din această regiune.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), în scris. – (PL) Strategia pentru regiunea Dunării, pe care am pregătit-o și pentru care am votat astăzi, permite promovarea cooperării regionale și transfrontaliere. Bazinul Dunării unește în momentul de față 10 țări europene - Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, Bulgaria, România, Moldova și Ucraina, dintre care majoritatea sunt state membre ale Uniunii Europene sau țări care aspiră să devină state membre. Din acest motiv, regiunea Dunării reprezintă un factor semnificativ, unind diferite programe care fac parte din politica de coeziune a UE, precum și programe pentru țări candidate și țări incluse în politica europeană de vecinătate. Ceea ce am adoptat astăzi este un fel de plan-cadru de susținere a zonei bazinului Dunării, însă dacă programul va rămâne pe hârtie sau dacă modelul va fi completat cu un conținut specific depinde de găsirea mijloacelor suplimentare care să nu afecteze sau să nu reducă fondurile alocate pentru politica de coeziune în fiecare țară. Sper că o strategie coezivă pentru regiunea Dunării va contribui la o creștere a prosperității și la o dezvoltare durabilă și că va genera noi locuri de muncă și securitate în regiune.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Am votat în favoarea elaborării strategiei de dezvoltare pe Dunăre prin care cerem Comisiei să elaboreze acest document cât mai repede, luând în considerare consultări concrete cu experți din domeniu și din regiunile relevante, cu identificarea de resurse financiare și includerea țărilor nemembre ale Uniunii Europene. Strategia trebuie să se axeze pe aspecte referitoare la: protecția mediului și calitatea apei, potențialul economic și rețele de transport trans-europene. Rezoluția privind Strategia Europeană pentru Regiunea Dunării accentuează rolul și importanța consultărilor largi cu actorii locali pe care Comisia Europeană trebuie să le organizeze astfel încât să fie reprezentate cât mai fidel interesele cetățenilor.

De asemenea, Rezoluția precizează că este necesar ca orice strategie a macro-regiunilor să fie incorporată în cadrul politicii de coeziune, aceasta fiind politica coordonatoare la nivelul Uniunii Europene. În plus, va fi necesară analiza valorii adăugate generate de acesta Strategie din perspectiva coeziunii teritoriale europene. Consider necesară corelarea strategiei TEN-T (Trans-European Network of Transport), unde Dunărea este inclusă la punctul 18, cu noua strategie de dezvoltare teritorială și economică, pentru ca dezvoltarea să aibă loc în mod coeziv. <BRK>

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere importanța strategică a regiunii Dunării, care se datorează locației acesteia, sunt esențiale relații mai strânse între toate țările din această regiune, și în special cele care nu fac încă parte din UE. Acestea vor contribui la integrare, în cazul unei viitoare extinderi a UE. Punerea în aplicare a tuturor recomandărilor aprobate în această propunere de rezoluție este, așadar, esențială, dacă până în 2010 urmează să existe o propunere de strategie pentru regiunea Dunării.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Strategia pentru regiunea Dunării reprezintă un model rezonabil pentru coordonarea măsurilor adoptate de UE privind această regiune contiguă. În afara chestiunilor legate de fluviul în sine, cum ar fi îmbunătățirea calității apei și a situației ecologice, programul pe care Comisia urmează să-l

elaboreze ar putea să aibă și efecte sinergetice de ordin economic și administrativ. Raportul prezentat conține anumite propuneri bune în acest sens, motiv pentru care am votat în favoarea acestuia.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris. – (PL) Am sprijinit rezoluția referitoare la o strategie europeană pentru regiunea Dunării. Coeziunea teritorială apare în Tratatul de la Lisabona ca fiind una dintre prioritățile Uniunii Europene. Desfășurarea strategiei pentru regiunea Dunării privește multe domenii de sprijin, cum ar fi politica socială, cultura și educația, protecția mediului, infrastructura și dezvoltarea economică durabilă. Tocmai impactul puternic al strategiei și al soluțiilor acesteia în aceste zone demonstrează faptul că ar trebui stabilite și puse în aplicare strategii regionale. Regiunea Dunării are nevoie de o strategie, de sprijinul și de intervenția noastră, deoarece este un subiect care privește multe țări europene. Dintre acestea, șase sunt state membre ale UE, restul fiind posibile candidate. Influența regiunii este, de asemenea, importantă pentru alte țări care nu sunt direct asociate cu aceasta.

Ideea de a stabili regiuni funcționale - macroregiuni - a început cu strategia pentru regiunea Mării Baltice. Strategia dunăreană, la fel ca și celelalte strategii macroregionale elaborate de către UE, are ca obiectiv principal consolidarea integrării prin cooperare la nivel regional și local. Este deosebit de important ca guvernele, guvernele locale, organizațiile neguvernamentale și cetățenii să colaboreze cu Uniunea Europeană la dezvoltarea și realizarea soluțiilor adoptate, deoarece toate acestea reprezintă, împreună cu noi, Uniunea Europeană.

Artur Zasada (PPE), în scris. – (PL) Ar trebui sprijinită orice inițiativă a UE care urmărește să coordoneze și să consolideze inițiativele regionale și care contribuie la o mai bună cooperare economică, la o mai bună infrastructură de transport și la o mai bună protecție a mediului. Strategia pentru regiunea Dunării confirmă creșterea importanței abordării macroregionale a politicii regionale a Uniunii Europene. Datorită documentului care a fost adoptat astăzi, relațiile dintre vechile, noile și posibilele viitoare state membre ale UE, pe de o parte, și Europa Centrală și regiunea Mării Negre, pe de altă parte, vor fi consolidate. Cred că, în viitorul apropiat, conceptul unui coridor bazat pe cursul râului Odra va beneficia de o aprobare similară. Acesta ar lega Marea Baltică de Marea Adriatică și ar porni din Suedia, prin Polonia, Republica Cehă, Slovacia și Ungaria, până în Croația.

Președinte. – Nu este posibil, dle Zasada. Am explicat deja că explicațiile privind votul nu sunt posibile în cazul rezoluțiilor de urgență. Explicațiile privind votul se pot referi numai la strategia europeană pentru regiunea Dunării. Îmi pare rău, dar aceasta nu a fost decizia mea.

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

10. Măsurile de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): a se vedea procesul-verbal

11. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

12. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): a se vedea procesul-verbal

13. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

14. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

15. Întreruperea sesiunii

(Ședința a fost închisă la ora 12.45)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 10 adresată de Mairead McGuinness (H-0498/09)

Subiect: Întreprinderile editoare de anuare profesionale înșelătoare

Ce sfaturi poate oferi Consiliul miilor de cetățeni europeni care cad victime întreprinderilor editoare de anuare profesionale înșelătoare, cum ar fi European City Guide, cu sediul în Spania, între altele?

Poate Consiliul să ofere asigurări cu privire la angajamentul UE de a pune capăt acestei publicități înșelătoare între întreprinderi?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Onorabila deputată poate fi pe deplin convinsă de angajamentul Consiliului de a lupta împotriva practicilor nepermise de publicitate înșelătoare, fie în tranzacțiile de la întreprindere la întreprindere, fie în tranzacțiile de la întreprindere la particular, și mai ales să insiste asupra punerii în aplicare integral și a consolidării eficiente a Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale (care se referă la relațiile de la întreprindere la particular) și a Directivei 2006/114/CE privind publicitatea înșelătoare, care se referă la tranzacțiile de la întreprindere la întreprindere și s-ar aplica în cazurile ridicate de onorabila deputată.

Cu toate acestea, tribunalelor și autorităților naționale le revine responsabilitatea de a aplica aceste dispoziții în mod strict și eficient.

Prin urmare, nu este de competența Consiliului să comenteze cu privire la afirmațiile de practici neloiale în cazuri particulare.

În cele din urmă, se atrage mai departe atenția onorabilei deputate asupra articolului 9 din Directiva 2006/114/CE, care solicită statelor membre să comunice Comisiei toate măsurile luate pentru punerea în aplicare a Directivei. Până acum, Consiliului nu i-a fost furnizat niciun indiciu de către Comisie referitor la existența unor probleme sau deficiențe în punerea în aplicare a Directivei în vreun stat membru, iar Comisia nu a prezentat nicio propunere pentru măsuri legale suplimentare.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0500/09)

Subiect: Protecția infrastructurilor de comunicații electronice și a datelor cu caracter personal

Consiliul Ministerial Transporturi, Telecomunicații și Energie din 17-18 decembrie 2009 a inclus, în concluziile sale, necesitatea de a dezvolta o nouă agendă digitală pentru Uniunea Europeană, care să urmeze planului i2010. Astfel, Consiliul UE a subliniat importanța dezvoltării de soluții pentru identificarea electronică a utilizatorilor de mijloace și servicii electronice, care să asigure atât protecția datelor cu caracter personal, cât și protecția vieții private.

Aș dori să întreb Consiliul care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru a fi incluse în viitoarea agendă digitală a UE cu orizont 2020 și, mai ales, care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru protecția infrastructurilor de comunicații electronice și pentru dezvoltarea unor soluții de identificare electronică, care să asigure atât protecția datelor cu caracter personal, cât și protecția vieții private?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Se fac deja multe în domeniul identității electronice. În Al șaptelea program-cadru de cercetare au fost inițiate câteva proiecte noi legate de gestionarea identității și există, de asemenea, proiecte UE cofinanțate în cadrul Programului de sprijin al politicii informare și comunicare (TIC) al Programului-cadru pentru competitivitate și inovare (PCI). Revizuirea recent adoptată a Cadrului de reglementare pentru comunicațiile și serviciile electronice îmbunătățește, de asemenea, situația în ceea ce privește dreptul cetățenilor la viața privată.

Onorabila deputată își va aminti, de asemenea, munca depusă de Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA), înființată cu scopul de a spori capacitatea UE, a statelor membre și a comunității de afaceri de a preveni, aborda și răspunde problemelor legate de securitatea informațiilor și a rețelelor.

La data de 18 decembrie 2009, Consiliul a adoptat concluziile privind „Strategia post i2020 - către o societate a cunoașterii deschisă, ecologică și competitivă”, subliniind importanța dezvoltării soluțiilor pentru identificarea electronică care garantează protecția datelor și respectarea vieții private a cetățenilor și un control mai bun al informațiilor personale online. Mai mult, Consiliul a adoptat o rezoluție privind o abordare europeană a securității rețelelor și a informațiilor bazată pe colaborare, accentuând importanța unei strategii europene îmbunătățite și exhaustive în ceea ce privește securitatea rețelelor și a informațiilor.

În concluziile sale și în rezoluție, Consiliul invită Comisia să vină cu propuneri. O nouă agendă digitală, la care au contribuit concluziile din decembrie, este așteptată deja în această primăvară.

Consiliul este gata să acționeze pentru a consolida securitatea rețelelor. Dezvoltarea viitoare a internetului și a unor servicii noi și atractive depinde în mare măsură de aceste chestiuni. Vom analiza cu mare atenție orice propunere nouă a Comisiei.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Brian Crowley (H-0502/09)

Subiect: Escrocheria "Fortuna land"

Numeroși investitori din Irlanda au pierdut sume importante de bani într-un plan de investiții dubios lansat de o companie spaniolă cu sediul în Fuengirola. Ce măsuri pot fi luate, fie la nivel național, fie la nivelul UE, pentru a ajuta acești investitori, dintre care mulți și-au pierdut economiile de-o viață, să-și recupereze banii depuși?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Înțelegem preocupările tuturor investitorilor care și-au pierdut economiile, precum și pe ale celor care au făcut investiții sub auspiciile entității menționate de onorabilul deputat.

Acestea fiind spuse, acum depinde de autoritățile competente din statele membre, care se ocupă de această situație sau de altele similare, de a lua măsurile necesare pentru a continua investigația și, în ultimă instanță, pentru a-i ajuta pe investitorii care au fost afectați.

Autoritățile spaniole au început, într-adevăr, urmăriri penale în acest domeniu, dar Președinția Consiliului este cea care trebuie să facă comentarii în legătură cu acestea.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)**Subiect: Evaluarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene**

O propunere de simplificare și îmbunătățire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene (2005/0033) este ținută în așteptare de către Consiliu de când a fost adoptată de Parlamentul European în 2006, la prima lectură. Europa a suferit mai des în ultimii ani din cauza regimului climatic aspru. De exemplu, recente inundații din Irlanda au produs daune importante multor case, întreprinderi, drumuri și surse de aprovizionare cu apă. Este esențial ca reforma Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene să devină prioritară.

Ce măsuri va lua noua președinție în vederea deblocării situației de la Consiliu?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Fondul de solidaritate al Uniunii Europene a fost creat ca reacție la marile inundații care au lovit Europa centrală în vara anului 2002. La data de 6 aprilie 2005, Comisia a prezentat Consiliului o propunere pentru o revizuire a Regulamentului, care, în special, ar extinde domeniul de aplicare care să acopere și dezastrul, și ar include un criteriu politic suplimentar. În avizul său din mai 2006, Parlamentul a aprobat această propunere cu câteva amendamente.

Cu toate acestea, după examinarea acestei propuneri, discuțiile din Consiliu au condus la concluzia că nu exista un suport suficient pentru reviziunea Regulamentului, așa cum fusese propus de Comisie.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0507/09)**Subiect: Modificarea structurii demografice a statelor membre ale Uniunii Europene**

A remarcat Consiliul modificarea semnificativă a structurii demografice a statelor membre ale Uniunii Europene? Această situație este cauzată atât de o îmbătrânire rapidă a populației din cele 27 de state membre, cât și de o creștere semnificativă a numărului de imigranți din țări non-europene.

Are Consiliul intenția de a elabora un program care să încurajeze instituirea pe teritoriul Uniunii a unei politici de încurajare a natalității și a familiei pentru a inversa această tendință?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Provocarea demografică este una dintre principalele provocări pe termen lung ale Uniunii. Într-adevăr, aceasta este legată strâns de problemele privind familia, așa cum a fost subliniat de onorabilul deputat.

Acest lucru fiind spus, statelor membre le revine în continuare responsabilitatea proiectării și a punerii în aplicare a deciziilor lor specifice în domeniul politicilor familiale. În domeniul politicii sociale, în conformitate cu Tratatul, Uniunea poate sprijini și completa „activitățile statelor membre, prin inițiative destinate să sporească cunoștințele, să dezvolte schimburile de informații și a celor mai bune practici, să promoveze abordările novatoare și să evalueze experiențele dobândite”⁽⁴⁾.

Cu toate acestea, chestiunile demografice și sociale, inclusiv chestiunile referitoare la familie, dacă este cazul, rămân pe ordinea de zi a Consiliului. La data de 30 noiembrie 2009, Consiliul a aprobat Avizele elaborate de Comitetul pentru protecție socială și de Comitetele pentru ocuparea forței de muncă privind ordinea de zi a Uniunii de după 2010, considerând că prelungirea vieții active și promovarea unei mai bune armonizări

(4) Articolul 153 alineatul (2) litera (a) din TFUE

între viața profesională și cea privată vor rămâne esențiale⁽⁵⁾ pentru strategia de după 2010 a Uniunii și că îmbătrânirea și globalizarea rămân printre provocările esențiale ale Strategiei europene de ocupare a forței de muncă⁽⁶⁾.

Mai mult, în Concluziile sale⁽⁷⁾, Consiliul a recunoscut „că, din cauza schimbărilor demografice, se așteaptă ca proporția populației de vârstă activă să scadă în următoarele decenii și că Europa va ajunge de la patru persoane de vârstă activă care au o persoană în vârstă în întreținere la doar două”. În acest context, politicile de consolidare a egalității între bărbați și femei și de îmbunătățire a armonizării dintre muncă, familie și viața privată sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor comune de rate mai ridicate de ocupare a forței de muncă, cât și pentru îndeplinirea obiectivelor de creștere economică și coeziune socială în Uniunea Europeană”.

În cele din urmă, în programul său din domeniile ocupării forței de muncă și cel social⁽⁸⁾, Președinția spaniolă recunoaște faptul că îmbătrânirea demografică începe să fie abordată în Europa nu doar ca o provocare, ci și ca o oportunitate pentru politicile sociale.

Consideră că este momentul oportun pentru ca UE să adopte o inițiativă de promovare a îmbătrânirii active; de exemplu, susține posibilă decizie a Comisiei de a declara 2012 Anul european al îmbătrânirii active și relațiilor intergeneraționale. Mai mult, va organiza o Conferință cu privire la îmbătrânirea activă în La Rioja (aprilie 29-30/2010).

De asemenea, Președinția spaniolă va promova activitatea comună a statelor membre pentru a răspunde mai bine importanțelor schimbări sociale și demografice cu care se confruntă statele membre, prin, de exemplu, un schimb mai intens de informații, învățare reciprocă și bune practici. Se va pune accent atât pe diversele inițiative de armonizare a muncii și a vieții personale și de familie, cât și pe creșterea nivelurilor de ocupare a forței de muncă, în special pentru muncitori mai în vârstă.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0002/10)

Subiect: Punerea în aplicare a priorităților Președinției spaniole în ceea ce privește relațiile UE-America Latină

Una dintre prioritățile-cheie ale Președinției spaniole sunt relațiile dintre UE și America Latină.

Ce obiective dorește Președinția spaniolă să atingă în cadrul comerțului internațional cu America Latină?

Se va încheia în timpul Președinției spaniole acordul de liber schimb cu țări cum ar fi Columbia și Peru? Care sunt cele mai importante probleme care mai trebuie rezolvate?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consolidarea relațiilor UE-America Latină este într-adevăr una dintre prioritățile cheie ale Președinției spaniole.

În proiectul de program pe 18 luni⁽⁹⁾ al Președinției spaniole și al viitoarelor președinții belgiene și maghiare, trio-ul prezidențial a subliniat faptul că ar trebui pus un accent puternic pe finalizarea Acordurilor de asociere cu America Centrală, Acordul comercial multipartit cu țările andine, cât și pe reluarea și avansarea negocierilor pentru Acordul de asociere cu Mercosur.

⁽⁵⁾ Doc. 15859/09

⁽⁶⁾ Doc. 15529/09

⁽⁷⁾ Adoptat de Consiliul EPSCO la 30 noiembrie 2009, doc. 16214/09.

⁽⁸⁾ Elabora în comun de trei ministere spaniole, și anume cel al Muncii și Imigrării, al Sănătății și Afacerilor externe, și al Egalității.

⁽⁹⁾ Doc. 16771/09

În ceea ce privește negocierile pentru un acord de asociere cu America Centrală, au loc discuții cu țările din America Centrală cu privire la un calendar provizoriu pentru reluarea negocierilor, având drept obiectiv finalizarea lor până în luna aprilie a acestui an. Mai ales trebuie să vedem în această privință cum evoluează situația din Honduras în următoarele luni după evenimentele recente din această țară.

În ceea ce privește „Acordul comercial multipartit” (Acord de liber schimb) cu Columbia și Peru, negocierile sunt foarte avansate și Președinția spaniolă va face toate eforturile pentru a le finaliza în primul semestru al anului 2010. Următoarea rundă are loc în Lima săptămâna aceasta. Un număr de chestiuni trebuie să fie încă soluționate, cum ar fi aspectele legate de comerț (accesul la piață, regulile de origine, aspectele legate de proprietate intelectuală) și introducerea așa-numitelor „clauze politice” (privind drepturile omului și privind armele de distrugere în masă). Cu toate acestea, atât Columbia, cât Peru și-au demonstrat hotărârea de a face un compromis, astfel încât perspectivele unui rezultat satisfăcător al negocierilor sunt optimiste. Dacă se atinge un acord în viitorul foarte apropiat, vor fi lansate procedurile care trebuie semnate în apropierea Summitului UE-LAC din Madrid din 17-18 mai.

Rolul Parlamentului European în procesul care duce la finalizarea și intrarea în vigoare a acordurilor internaționale menționate anterior este determinat de noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona în acord cu temeiul juridic al acordului.

Când au fost suspendate negocierile cu Mercosur în 2004, se atinsese deja un progres însemnat în ceea ce privește dialogul politic și cooperarea. UE în ansamblul său și Președinția spaniolă în special acordă o importanță deosebită unei relansări a negocierilor care ar putea fi reluate dacă se asigură condițiile adecvate. Acestea din urmă trebuie verificate cu atenție înainte de a lua decizia UE pertinente în vederea reluării negocierilor.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Georgios Toussas (H-0004/10)

Subiect: Aprobarea de către Uniunea Europeană a considerării naziștilor drept eroi

La 18 decembrie, cu câteva ore înainte ca guvernul Georgiei să arunce în aer un monument antifascist în orașul Kuaisi, la Adunarea Generală a ONU a fost depusă o rezoluție privind condamnarea eforturilor de justificare a nazismului de către un număr de țări europene și state membre ale UE, cum ar fi țările Baltice și altele, prin care membrii grupărilor fasciste „Waffen SS” erau considerați eroi. În același timp, guvernele hotărâsc să dărâme și să demoleze monumentele care comemorează rezistența antifascistă și victoria popoarelor. Majoritatea copleșitoare a țărilor membre ale ONU a votat în favoarea rezoluției (127 de țări), SUA fiind singura țară care a votat împotriva, sprijinită de cele 27 de state membre ale UE care s-au abținut.

Având în vedere acestea, care este poziția Consiliului? Faptul că UE s-a abținut de la votarea acestei rezoluții constituie o aprobare și un sprijin pentru glorificarea și reabilitarea grupărilor fasciste și a celor care au colaborat cu criminalii de război naziști în unele state membre ale UE și în alte țări europene? Sunt de acord UE și Consiliul cu distrugerea monumentelor care comemorează victoria antifascistă în statele membre ale UE și în alte țări? Refuzul UE de a condamna glorificarea fasciștilor vinovați de crime împotriva umanității face parte din încercarea de a echivala nazismul cu comunismul, o încercare care reflectă ignorarea istoriei?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Uniunea Europeană și-a arătat întotdeauna angajamentul serios în lupta mondială împotriva rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței legate de acestea. Acesta a fost reiterat în declarația făcută de președinția suedeză, în numele UE, pentru a explica decizia de a se abține de la votul din cea de-a 64-a ședință a Comisiei a III-a a Adunării Generale în legătură cu hotărârea privind „Inadmisibilitatea anumitor practici care contribuie la alimentarea unor forme contemporane de rasism, discriminare rasială, xenofobie și intoleranță legate de acestea”.

Așa cum se arată în această declarație, UE și-a exprimat pe parcursul negocierilor privind textul disponibilitatea imediată de a găsi modalități de a asigura că rezoluția ar prezenta un răspuns real și serios la formele contemporane de rasism, discriminare rasială, xenofobie și intoleranță legate de acestea.

Cu toate acestea, din nefericire, câteva dintre cele mai serioase preocupări exprimate de UE și de alte delegații nu au fost luate în considerare. Așa cum s-a întâmplat și în anii trecuți, în loc să abordeze într-o manieră exhaustivă preocupările legate de drepturile omului care au legătură cu rasismul și discriminare rasială, dintre care una dintre cele mai serioase este recrudescența violenței rasiale și xenofobice, propunerea inițială a urmărit o abordare selectivă, neglijând aceste preocupări serioase și, ca efect, distrăgând atenția de la ele.

Un exemplu deosebit de regretabil al greșelilor din text este utilizarea unor citări inexacte din Hotărârea Tribunalului de la Nuremberg

În mod crucial, propunerea nu a reușit, de asemenea, să reflecte considerația fundamentală că lupta împotriva rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței legate de acestea trebuie să fie în acord cu dispozițiile articolului 4 și 5 din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și nu să submineze alte drepturi recunoscute ale omului și libertăți fundamentale.

În final, textul rezoluției a căutat să submineze libertatea raportorului special al ONU de a raporta Consiliului pentru drepturile omului și Adunării Generale asupra tuturor aspectelor legate de formele contemporane de rasism, discriminare rasială, xenofobie și intoleranță.

Din toate aceste motive, UE a luat decizia de a se abține.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Subiect: Arestarea primarului orașului Nazaret

La 29 decembrie a fost aruncată o grenadă de mână în casa lui Ramez Jeraisy, primarul orașului Nazaret, care cooperează cu Partidul Comunist din Israel în cadrul Frontului Democratic pentru Egalitate și Pace.

Acest atac coincide cu comemorarea atacului israelian sângeros asupra Fâșiei Gaza, reflectând o creștere a agresivității statului Israel și frecvenței atacurilor anticomuniste și antidemocratice. În aceeași perioadă au fost interzise demonstrațiile publice iar Muhammad Barakeh, membru al Knesset și al Comitetului Central al Partidului Comunist din Israel, a fost condamnat pentru activitățile sale pacifiste.

Va condamna Consiliul aceste atacuri anticomuniste și antidemocratice ale Israelului?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Aș dori să mulțumesc onorabilului deputat al Parlamentului European pentru întrebarea pe care a adresat-o.

Atacurile violente împotriva cetățenilor, fie că sunt funcționari publici sau nu și indiferent de opiniile lor politice, constituie acte criminale care trebuie să fie investigate și judecate prin proceduri judiciare corespunzătoare. Mai mult, orice atac violent motivat politic cu motivație politică este ireconciliabil cu valorile democratice de bază ale Uniunii Europene, mai ales libertatea de exprimare și orientare politică, nondiscriminare și statul de drept. Acest lucru se aplică în mod similar în cazurile când cetățenii sunt persecutați de guvernele lor sau serviciile aparatului de stat din motive politice.

În ceea ce privește incidentele la care se referă onorabilul deputat, nu există nicio dovadă de motivație politică, fie în atacul cu grenadă de mână împotriva casei primarului din Nazaret, care face în prezent obiectul unei anchete penale desfășurate de poliția din Israel, fie în urmărirea penală a membrului Knesset Muhammad Barakeh, care a ales să nu invoce imunitatea parlamentară. Conflictul din Gaza de la începutul lui 2009 a constituit subiectul unui număr de declarații făcute de UE, inclusiv de Consiliu, în care s-a subliniat, printre altele, faptul că toate părțile trebuie să respecte drepturile omului și să fie în conformitate cu dreptul internațional umanitar.

Aș dori să îl asigur pe onorabilul deputat de faptul că Consiliul acordă o importanță aparte valorilor și principiilor democratice și este gata să condamne violarea lor acolo unde este cazul și acolo unde există probe sigure.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 18 adresată de Liam Aylward (H-0488/09)

Subiect: Siguranța produselor și retragerea acestora de pe piață

Având în vedere preocupările recente cu privire la siguranța anumitor cărucioare pentru copii și jucării vândute în Uniunea Europeană, care sunt măsurile luate de Comisie pentru a asigura protecția consumatorilor europeni, în special a copiilor și pentru a garanta că nu va fi nevoie să fie retrase de pe piață din ce în ce mai multe produse?

De asemenea, cum ar putea Comisia să se asigure că retragerile produselor defectuoase sau nesigure sunt realizate cât mai eficient și rapid, astfel încât să se reducă la minim problemele care i-ar putea afecta pe consumatori?

Răspuns

Jucăriile și produsele pentru copii sunt diferite de alte produse de consum. Siguranța jucăriilor și produselor pentru copii este una dintre cele mai mari priorități în portofoliul siguranței în domeniul produselor destinate consumatorilor.

Comisia a realizat recent o gamă largă de activități menite să sporească nivelul de siguranță a jucăriilor și produselor pentru copii în Europa. Comisia a promovat legislație și standarde, a intensificat acțiunile transfrontaliere de monitorizare a pieței prin sprijin financiar, a cooperat cu industria jucăriilor și s-a implicat alături de partenerii noștri internaționali.

Noua Directivă 2009/48/CE privind siguranța jucăriilor⁽¹⁰⁾ a fost adoptată la data de 18 iunie 2009. Mulțumită dezbaterilor noastre constructive, Directiva conține acum cerințe consolidate privind siguranța și poate fi adaptată rapid la riscuri nou-identificate, mai ales în ceea ce privește substanțele chimice.

Siguranța articolelor utilizate pentru îngrijirea generală a copiilor, cum ar fi cărucioarele și pătuțurile pentru copii, este reglementată de Directiva 2001/95/UE privind siguranța generală a produselor⁽¹¹⁾. Directiva stabilește o obligație generală pentru toți operatorii din lanțul de aprovizionare de a pune pe piață doar produse sigure. Siguranța copiilor este, de asemenea, o preocupare fundamentală în consolidarea acestei legi.

Câteva standarde europene reprezintă punctul de referință. Standardul relevant pentru siguranța jucăriilor va trebui să fie revizuit pentru a urma noua Directivă privind siguranța jucăriilor. S-a efectuat recent o evaluare a câtorva articole de îngrijire a copiilor, care însoțesc în mod obișnuit hrănirea, somnul, baia sau relaxarea bebelușilor sau a copiilor mici. Ca rezultat, Comisia va cere inevitabil adoptarea unor noi standarde europene în domeniul siguranței pentru articolele utilizate la îmbăiere, cum ar fi căzile pentru îmbăiat sau țarcurile pentru îmbăiat, și pentru produsele din mediul de somn al copiilor, în cadrul unei acțiuni mai ample în acest domeniu.

De la sfârșitul lui 2008, Comisia a acordat 0,5 milioane de euro pentru a sprijini măsurile de monitorizare coordonată care se concentrează asupra jucăriilor pentru copiii mici. Autoritățile din 15 țări europene au testat deja 200 de mostre de jucării pentru a verifica riscul prezentat de elemente mici (inclusiv magneti) și metale grele. Jucăriile dovedite a fi neconforme și periculoase sunt retrase de pe piață.

De asemenea, Comisia a solicitat industriei de jucării să își intensifice acțiunile pentru a se asigura că pe piața europeană sunt produse și vândute doar jucării sigure. Două acorduri voluntare cu industriile de jucării din Europa și reprezentanții comercianților și importatorilor de jucării au angajat industria într-un număr de

⁽¹⁰⁾ Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor, JO L 170 din 30.6.2009.

⁽¹¹⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor, JO L 11, 15.1.2002.

activități, cum ar fi educarea și formarea sau elaborarea unor linii directe care vor ajuta companiile să stabilească sisteme adecvate de verificare a siguranței.

În domeniul activităților internaționale, cooperarea cu China a dus deja la blocarea la granițele chineze a sute de jucării și articole periculoase pentru îngrijirea copiilor și la retragerea de către autoritățile chineze a numeroase autorizații de export. Experți în siguranța din domeniul jucăriilor din UE, China și SUA discută periodic despre siguranța jucăriilor, preocupări comune, acțiuni posibile și dimensiunea convergenței în ceea ce privește cerințele specifice.

Din moment ce agenții economici sunt în primul rând responsabili de siguranța produselor lor, ar trebui să adopte mereu o abordare proactivă pentru a identifica posibilele aspecte problematice din stadiul de producție. Când există incidente, trebuie să fie în vigoare proceduri corespunzătoare pentru a organiza rapid o retragere de pe piață a unui produs distinct. Multe companii își iau în serios responsabilitățile care derivă din legislația în domeniul siguranței produselor și acționează rapid. Cu toate acestea, întrucât anumiți actori nu pot efectua în mod corespunzător gestionarea riscului, autorităților naționale răspunzătoare le-ar trebui garantate resursele necesare pentru a monitoriza acțiunile lor și pentru a fixa măsuri restrictive suplimentare, dacă cele luate în mod voluntar ar putea fi considerate ca întârziate sau insuficiente pentru a afce față tuturor riscurilor. Acesta este motivul pentru care Comisia salută călduros interesul viu și rolul de lider asumat de Comisia IMCO în dezbaterile privind consolidarea monitorizării pieței în vederea siguranței consumatorilor.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0501/09)

Subiect: Cadrul European pentru facturare electronică (e-invoice)

În 2007, Comisia Europeană a lucrat împreună cu un grup de experți, reprezentanți ai instituțiilor bancare, ai companiilor, precum și cu institutele de standardizare, pentru a identifica barierele existente și pentru a defini un cadru european pentru a trece la utilizarea facturilor electronice.

În 2008, Comisia Europeană a înființat un Task Force având ca mandat definirea, până la sfârșitul anului 2009, a unui Cadru european pentru facturarea electronică. Având în vedere avantajele pe care un astfel de cadru european le-ar aduce atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrațiile financiare/fiscale, aș dori să întreb Comisia care este rezultatul activității grupului de experți mandatat în 2008 cu dezvoltarea acestui cadru și, mai ales, care sunt măsurile pe care Comisia intenționează să le adopte, precum și calendarul de implementare al acestora pentru dezvoltarea și implementarea unui Cadru european pentru facturare electronică (e-invoice) ?

Răspuns

Comparativ cu facturile pe suport de hârtie, facturile electronice oferă avantaje economice substanțiale pentru întreprinderi de toate mărimile. Cu toate acestea, o mare parte din potențialul oferit de facturarea electronică rămâne nevalorificat, mai ales printre IMM-uri, din cauza menținerii unor bariere cu caracter de reglementare și de ordin tehnic în calea utilizării ei complete. Comisia a instituit la sfârșitul lui 2007 un grup de experți independenți, a cărui sarcină a fost să propună un cadru european pentru facturarea electronică (CEFE), care ar sprijini oferta de servicii de facturare electronică într-un mod deschis, competitiv și interoperabil în Europa.

Grupul de experți și-a încheiat activitatea și a adoptat un raport final, cuprinzând CEFE propus, în noiembrie 2009. Obstacolele cele mai importante în preluarea facturării electronice, identificate de grupul de experți, includ: cerințe normative inconsecvente pentru facturile electronice în statele membre, mai ales în ceea ce privește acceptarea facturilor electronice de către autoritățile fiscale în materie de TVA; interoperabilitate tehnică insuficientă între soluțiile existente de facturare electronică; lipsa unui standard cu conținut comun pentru facturile electronice. Pentru a aborda aceste chestiuni, CEFE include un cod de practică pentru conformitate juridică și fiscală care se aliniază cu Directiva revizuită privind TVA-ul propusă de Comisie. Mai mult, CEFE conține un set de recomandări pentru interoperabilitate și consiliere privind standardele referitoare la conținut. Cadrul se bazează pe un set de necesități strategice care se concentrează îndeosebi asupra IMM-urilor.

Raportul întocmit de grupul de experți a fost publicat pe site-ul Europa de către Comisia Europeană și recomandările acestuia sunt supuse în prezent unei consultări publice care este deschisă tuturor părților

implicate până la sfârșitul lunii februarie 2010 ⁽¹²⁾. Rezultatele consultării publice și recomandările grupului de experți vor fi, de asemenea, discutate în conferința la nivel înalt privind facturarea electronică care este planificată în prezent pentru aprilie 2010 sub auspiciile Președinției spaniole.

Pe baza raportului întocmit de Grupul de experți și a consultării publice, Comisia Europeană va analiza dacă sunt necesare alte inițiative, mai ales ca să elimine obstacolele la nivelul UE, pentru a beneficia de avantajele introducerii facturării electronice în ceea ce privește competitivitatea pretutindeni în Europa. Pe baza rezultatelor acestei evaluări, Comisia va avea în vedere ce alți pași ar trebui urmați pentru a promova preluarea facturării electronice până în toamna anului 2010. Mai mult, Comisia ar dori să reamintească propunerea sa privind reviziunea directivei TVA, mai ales în ceea ce privește acceptarea facturării electronice care este discutată în prezent de colegislatori.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Bernd Posselt (H-0480/09)

Subiect: Importanța formării și a schimburilor profesionale

Ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru a spori importanța formării profesionale în UE în raport cu pregătirea academică și ce perspective de viitor consideră că au schimburile de tineri transfrontaliere în domeniul formării profesionale?

Răspuns

Comisia promovează participarea la educație și formare, atât generală cât și profesională, mai ales luând în considerare nevoile de formare tot mai mari ale societății în urma crizei și în ceea ce privește gradul de mbătrânire a populației.

În cadrul așa-numitului proces de la Copenhaga, Comisia și statele membre au depus eforturi considerabile pentru a spori calitatea și atractivitatea educației și formării profesionale (EFV).

O parte centrală a procesului o constituie dezvoltarea unor http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc40_en.htm pentru a crește încrederea reciprocă, transparența, recunoașterea și calitatea calificărilor, facilitând mobilitatea celor care învață între țări și sisteme educaționale.

Cele mai importante dintre aceste instrumente sunt http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc44_en.htm, http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc46_en.htm, http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc50_en.htm și http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc1134_en.htm.

Direcția http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc82_en.htm (LdV) din cadrul http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc78_en.htm oferă un sprijin financiar important pentru punerea în aplicare a politicilor din domeniul EFP, cât și pentru mobilitatea transfrontalieră a celor care învață și a profesorilor în EFP. În 2008, un total de 67 740 persoane au putut beneficia de o perioadă de mobilitate prin programul LdV. Cu toate acestea, întrucât această cifră reprezintă doar aproximativ 1 % din totalul populației țintă, este nevoie, de asemenea, de un sprijin ferm din partea actorilor și părților implicate naționale, regionale sau locale, pentru a face din mobilitate o normă și nu o excepție. În cadrul inițiativei UE 2020 Comisia reflectă asupra unei noi și ambițioase inițiative „Tineri în mișcare”, care ar trebui să mărească mobilitatea în scopul învățării a tinerilor la toate nivelurile de învățământ.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Nikolaos Chountis (H-0482/09)

Subiect: Aranjarea partidelor de fotbal - un exemplu negativ pentru tineri

Un raport elaborat de „Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal” (UEFA) a dezvăluit un scandal privind aranjarea jocurilor în sezonul trecut. Este clar că astfel de incidente oferă un exemplu negativ tinerilor și

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshortdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

denaturează spiritul sportului, care este compromis de sumele uriașe atrase în circuitul pariurilor și al jocurilor de noroc.

Articolul 165 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că: „Acțiunea Uniunii urmărește (...) să dezvolte dimensiunea europeană a sportului, prin promovarea spiritului de echitate și de deschidere în competițiile sportive și a cooperării între organizațiile cu responsabilități în domeniul sportului, precum și prin protejarea integrității fizice și morale a sportivilor, îndeosebi a celor mai tineri dintre aceștia”. Prin urmare, ar putea Comisia să răspundă la următoarele întrebări:

A examinat Comisia această problemă? Dacă da, care este poziția sa în această privință? Ce măsuri se așteaptă Comisia să fie adoptate de UEFA cu privire la federațiile, echipele, managerii și jucătorii implicați în acest scandal? Având în vedere sumele uriașe puse în joc în fiecare an în cadrul pariurilor legale sau ilegale, și faptul că aceste sume reprezintă un stimulent permanent pentru „aranjarea” evenimentelor sportive, ce măsuri intenționează Comisia să adopte?

Răspuns

Aranjarea meciurilor subminează funcțiile sociale și educaționale ale sportului. Aceasta distorsionează etosul atât al sportului profesionist, cât și al celui amator, întrucât reprezintă o amenințare directă la integritatea competițiilor sportive. Episoadele de aranjare de meciuri sunt deseori asociate cu pariuri ilegale și corupție și implică în mod tipic rețele criminale internaționale.

Datorită popularității internaționale a sportului și caracterului transfrontalier al imaginilor de la evenimente sportive și al activităților de pariuri, dimensiunea problemei depășește adesea competențele autorităților naționale. În conformitate cu articolul 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că acțiunea Uniunii trebuie să promoveze corectitudinea în competițiile sportive și cooperarea între organisme răspunzătoare de sporturi, și în urma unor solicitări de la părțile implicate în sport, Comisia va aborda chestiunea aranjării meciurilor întrucât aceasta riscă subminarea valorii sportului în Europa.

În acest context, Comisia a consultat UEFA cu privire la scandalul recent al aranjării meciurilor, care face obiectul unei anchete a autorităților germane. Comisia a oferit UEFA sprijinul său în sensibilizarea față de problemele legate de aranjarea meciurilor la nivelul UE.

În ceea ce privește pariurile ilegale, Comisiei nu i s-a adus la cunoștință nicio afirmație de aranjare de meci la adresa unor operatori europeni de renume. În contextul activității lor pe piața internă pentru serviciile legale transfrontaliere de pariuri sportive, serviciile Comisiei monitorizează o serie de organisme normative din statele membre care lucrează cu furnizori online de servicii de pariuri sportive legali pentru a depista activități ilegale. Mai mult, pentru a atrage clienți, înșiși agenții de pariuri au introdus sisteme autonormative de alertă rapidă a federațiilor sportive pentru a detecta activitățile frauduloase care au loc în cadrul evenimentelor sportive individuale.

În ceea ce privește problema mai largă a corupției, Comisia este în proces de stabilire a unui mecanism de monitorizare a eforturilor statelor membre de a lupta împotriva corupției, atât în sectorul public, cât și în sectorul privat.

Comisia va sprijini mișcarea sportivă și alte părți implicate relevante (cum ar fi companiile de pariuri și mass media) în eforturile lor de a opri episoadele de aranjare de meciuri la nivel european. În această privință, Comisia sprijină tipurile de parteneriat unde părțile implicate din sport au colaborat cu companiile de pariuri pentru a dezvolta sisteme de alertă rapidă menite să prevină fraude și scandalurile de aranjare de meciuri din sport. Acestea reprezintă un exemplu de bună guvernanță în domeniul pariurilor sportive.

De asemenea, Comisia va sprijini cooperarea dintre sectorul privat și public pentru a găsi cele mai eficiente modalități de a aborda aranjarea meciurilor și alte forme de corupție și infracțiune financiară în sportul european.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Ernst Strasser (H-0497/09)

Subiect: Măsuri preconizate în sport, domeniu nou de competență

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, sportul devine un domeniu de competență al Uniunii Europene.

Care sunt măsurile de sprijinire, de coordonare sau de completare a măsurilor luate de statele membre în acest domeniu pe care Comisia are intenția să le adopte în următoarele 12 luni?

Răspuns

În ceea ce privește punerea în aplicare a noilor dispoziții din domeniul sportului, este rolul Comisiei să propună acțiunile corespunzătoare care să permită atingerea obiectivelor prezentate în Tratat. Principiul important al Comisiei va fi acela de a asigura UE valoarea adăugată a oricărei acțiuni propuse. Mai precis, acțiunile individuale vor fi stabilite de viitoarea nouă Comisie.

Înainte de elaborarea propunerilor, Comisia va organiza probabil o consultare publică largă în prima jumătate a anului 2010, inclusiv o dezbateri specializată cu statele membre și mișcarea sportivă. Se așteaptă ca propunerile viitoare să reflecte rezultatele unei astfel de consultări și dezbateri și că se va baza în cele ce urmează pe experiența acumulată odată cu punerea în aplicare a Cărții albe privind sportul din 2007 ⁽¹³⁾ cu privire la chestiuni societale, economice și de guvernare. Astfel, propunerile Comisiei de măsuri ale UE vor urmări, printre altele, promovarea bunei guvernări și a funcțiilor sociale, de sănătate și educaționale ale sportului.

Punerea în aplicare a Acțiunilor pregătitoare în domeniul sportului în 2009 și 2010, astfel cum au fost propuse de Parlamentul European, oferă deja sprijin din partea bugetului UE activităților care implică mai mulți actori în domenii precum sănătate, educație, șanse egale, antidoping și voluntariat și va ajuta cu siguranță Comisia să propună subiecte adecvate pentru Programul de sport.

Comisia va colabora strâns cu Parlamentul și Consiliul pentru a garanta punerea corectă în aplicare a acestor competențe noi.

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Morten Messerschmidt (H-0474/09)

Subiect: Amenințările Turciei de a interzice intrarea pe teritoriul său a lui Geert Wilders

Guvernul turc amenință să refuze intrarea pe teritoriul său a unei întregi delegații de parlamentari olandezi, dacă Geert Wilders, membru în Partidul Libertății, participă la această vizită, care va avea loc în ianuarie 2010.

Amenințările Turciei par groțeste, în opinia autorului întrebării, având în vedere faptul că delegația olandeză vizitează o țară care solicită aderarea la UE și care, prin urmare, este de așteptat să aibă o înțelegere fundamentală pentru valori precum democrația și libertatea de exprimare.

Cu toate acestea, autorul acestor amenințări este ministrul de externe al Turciei, membru al partidului de guvernământ de orientare islamistă.

Consideră Comisia că amenințările guvernului turc de a interzice accesul pe teritoriul Turciei al unui politician ales de poporul olandez este o expresie a unei mentalități progresiste și democratice, despre care se poate presupune că reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai aderării unei țări la UE și, în plus, consideră Comisia că acestea sunt în conformitate cu criteriile de la Copenhaga referitoare la democrație, statul de drept și drepturile omului?

A se vedea articolul „Turcia îl amenință pe Wilders cu interdicția de intrare pe teritoriul său”, din cotidianul „Jyllands-Posten”, 26.11.2009.

Răspuns

În decembrie 2009, o delegație de deputați din Camera inferioară a Parlamentului olandez a anulat o vizită planificată în Turcia.

Motivul prezentat pentru anulare a fost declarația unui purtător de cuvânt al guvernului turc în ceea ce privește participarea planificată a dlui Geert Wilders, deputat în Camera inferioară a Parlamentului olandez. Pe baza acestei declarații, delegația a concluzionat că nu ar fi primită de guvernul turc.

(13) COM(2007) 391 final

Ulterior, președintele Comitetului UE de armonizare a Marii Adunări Naționale Turce a declarat că deputații turci regretă anularea vizitei.

Comisia nu știe că Turcia a intenționat să refuze accesul deputaților olandezi pe teritoriul ei.

Mai mult, Comisia nu vede nicio legătură între anularea menționată și criteriile de la Copenhaga.

*
* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Jim Higgins (H-0475/09)

Subject: Pan-European training and support for unemployed graduates

Given the shocking level of unemployment among recent graduates (throughout Europe), has the Commission considered a pan-European training and support network for such graduates? The advantages of such a scheme are numerous: graduates would be afforded the opportunity to gain vital work experience, adapt their knowledge to meet the practicalities of working life, avoid 'brain drain' and contribute to society while utilising their education.

Răspuns

Comisia a acordat prioritate abordării șomajului în rândul tinerilor în cadrul Strategiei de la Lisabona și Strategiei europene de ocupare a forței de muncă, cu mult înainte de începerea crizei economice. Comisia a identificat provocările-cheie în colaborarea cu statele membre care s-au angajat să intensifice măsurile de încurajare a integrării tinerilor pe piața muncii ca parte din Pactul european pentru tineret din 2005. În acest context, ar trebui acordată atenție specială îmbunătățirii trecerii de pe băncile școlii pe piața muncii, de exemplu prin consolidarea legăturilor dintre sistemele de educație și piața muncii și dezvoltarea formării practice în întreprinderi („stagii”).

Chiar înainte de apariția crizei economice și în ciuda faptului că statele membre au început să ia măsuri în acest domeniu, mulți tineri absolvenți au întâmpinat dificultăți în pătrunderea pe piața muncii. În urma crizei economice, șomajul a crescut dramatic în rândul tinerilor, mai mult decât în cazul altor grupuri de pe piața muncii.

În pregătirea principalului program de acțiune pentru viitor („UE 2020”), ar trebui acordată o atenție corespunzătoare promovării accesului tinerilor pe piața muncii și creării unor locuri de muncă noi. Mai mult, ar trebui îmbunătățite mecanismele pentru a asigura eficiență în punerea în practică a politicilor. Comisia a identificat un număr de zone-cheie de acțiune în documentul de consultare pentru „UE 2020” din 24 noiembrie 2009, inclusiv promovarea dobândirii de noi abilități, încurajarea creativității și inovației și dezvoltarea spiritului antreprenorial. Strategia UE 2020 se va baza, de asemenea, pe politicile europene de cooperare în domeniile educației și politiciii tineretului prin programele de lucru „Educație și formare 2020” și „Tineretul 2010-2018”.

UE a introdus un număr de instrumente pentru a-i ajuta pe tinerii aflați în căutare de locuri de muncă, inclusiv în cadrul inițiativei EURES: o secțiune a portalului web EURES este dedicată oportunităților de angajare pentru absolvenți⁽¹⁴⁾. Mai mult, statele membre pot utiliza Fondul social european (FSE) pentru a pune în aplicare reformele sistemelor lor de educație și formare. Pentru perioada 2007-2013, 9,4 milioane de euro au fost alocate pentru a promova dezvoltarea sistemelor de învățare continuă și alte 12,4 milioane de euro pentru a crește participarea la educație și formare de-a lungul vieții.

În contextul inițiativei lansate de Comisie de a dezvolta și consolida dialogul și cooperarea dintre învățământul universitar și câmpul muncii (COM(2009) 158 final: Un nou parteneriat pentru modernizarea universităților: forumul UE pentru dialogul universității-întreprinderi), Comisia, în parteneriat cu Ministerul Educației, Tineretului și Sporturilor din Republica Cehă și Universitatea Masaryk, organizează un forum tematic la Brno, între 2-3 februarie 2010, unde vor fi prezentate și discutate măsuri prezente și posibile, lansate în regim de colaborare de instituții de învățământ superior, întreprinderi și autorități publice ca răspuns la actuala criză.

*
* *

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>

Întrebarea nr. 26 adresată de Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)**Subiect: Strategia de cooperare în domeniul securității și solidarității energetice în cadrul Tratatului de la Lisabona**

Tratatul de la Lisabona, în vigoare începând cu 1 decembrie 2009, este primul tratat care are în vedere și reglementează o politică comună în domeniul securității și solidarității energetice. În acest sens, aş dori să aflu care sunt strategia și viziunea Comisiei cu privire la această politică, în lumina noului tratat.

Ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru a proteja statele membre împotriva unei eventuale întreruperi a aprovizionării cu gaze provenind din țările terțe? Care este calendarul investițiilor în domeniul infrastructurilor energetice, care constituie un element cheie al strategiei de securitate? Dispune Comisia de planuri în vederea extinderii acestor infrastructuri spre nord și sud?

Răspuns

Politica UE din domeniul energiei a fost elaborată până acum pe baza câtorva articole diferite din Tratat. Tratatul de la Lisabona oferă pentru prima dată o bază cuprinzătoare pentru elaborarea viitoare a politicii UE din domeniul energiei. Securitatea ofertei este stabilită clar ca fiind unul dintre obiective și politica urmează să fie elaborată și pusă în aplicare într-un spirit al solidarității.

Abordarea securității energetice, stabilită în A doua revizuire strategică a politicii energetice, a fost susținută de statele membre. Astfel, reducerea vulnerabilității la întreruperile aprovizionării cu gaze naturale prin colaborare și dezvoltarea ulterioară a interconectorilor din interiorul Europei ar trebui să susțină o voce puternică a UE în acordurile externe din domeniul energiei. Colaborarea în Europa se realizează în principal printr-o bună funcționare a pieței interne a energiei, bazată pe standarde comune și infrastructuri adecvate, conform propunerii de regulament privind securitatea aprovizionării cu gaze. În ceea ce privește solidaritatea, aceasta trebuie stabilită cu mult înainte ca orice criză economică să se producă în statele membre și în societățile comerciale care ar putea fi implicate. Statele membre trebuie să colaboreze în prealabil cu privire la evaluarea riscurilor și măsurile de prevenire, inclusiv cu privire la dezvoltarea infrastructurii și la planurile de urgență. Colaborarea regională este deosebit de importantă pentru gestionarea crizei. Rolul Comisiei va fi în principal unul de asistență și coordonare; aceasta poate evalua situația, poate declara o stare urgență la nivelul Uniunii, poate desfășura rapid grupul operațional de monitorizare, poate reuni Grupul de coordonare pentru gaz, poate activa mecanismul protecției civile și, ceea ce este crucial, poate acționa ca mediator cu țări terțe. Comisia speră ca propunerea de regulament să fie aprobată curând.

Este nevoie de investiții în infrastructurile energetice, mai ales pentru securitatea aprovizionării. Dispozițiile celui de-al treilea pachet privind piața internă a energiei îmbunătățesc deja planificarea infrastructurii în Europa, inclusiv dimensiunea securității sale energetice. Regulamentul propus privind securitatea aprovizionării cu gaze prezintă un standard de infrastructură și Programul energetic european pentru redresare direcționează sprijin financiar către proiectele de infrastructură energetică, inclusiv aproximativ 1,44 miliarde de euro pe interconectări de gaze, terminale de gaze naturale lichefiate (GNL), depozitare și flux inversat. Programul pentru rețelele transeuropene de energie va fi revizuit pe parcursul lui 2010 pentru a asigura că acesta se concentrează în mod adecvat pe infrastructura energetică a UE pentru a răspunde nevoilor pieței interne și pentru a spori securitatea aprovizionării cu gaz.

Interconectările nord-sud din Europa Centrală și de est au fost identificate în a doua revizuire strategică a politicii energetice ca prioritate a securității energetice. Această activitate se desfășoară în contextul Tratatului de instituire a Comunității Energiei. Interconectările nord-sud sunt de asemenea remarcabile în Planul de interconectare a piețelor energiei din zona baltică, aprobat de statele membre interesate și pus actualmente în aplicare.

*

* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Erminia Mazzoni (H-0484/09)**Subiect: Introducerea unor avantaje fiscale pentru a facilita dezvoltarea anumitor zone economice**

Având în vedere articolul 87 alineatul (1) și alineatul (3) litera (e) din Tratatul CE⁽¹⁵⁾, punctul 37 din Rezoluția nr. 2005/2165(INI)⁽¹⁶⁾ a Parlamentului European, precum și hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene pronunțată în cauza C-88/03⁽¹⁷⁾, intenționează Comisia să renunțe definitiv la poziția rigidă conform căreia avantajele fiscale la nivel regional/local sunt incompatibile cu măsurile comunitare de interdicție a ajutoarelor de stat, mai ales în ceea ce privește modalitățile de stabilire a condițiilor de selectivitate teritorială și să autorizeze acordarea unor avantaje fiscale, în cazul în care acestea vizează facilitarea dezvoltării anumitor activități sau zone economice?

Consideră Comisia că o astfel de modificare a interpretării ar putea fi acceptată dacă s-ar introduce în Regulamentul (CE) nr. 1083/2006⁽¹⁸⁾ posibilitatea ca avantajele fiscale să fie considerate compatibile cu regulile privind echilibrul pieței?

Răspuns

Comisia îi reamintește onorabilei deputate că, în conformitate cu articolul 107 alineatul 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), ex-articolul 87 din Tratatul CE, Comisia poate considera a fi compatibile „ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este normal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut”, precum și „ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun”.

În această privință, în conformitate cu „Linii directe privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013”, Comisia a aprobat deja harta ajutoarelor regionale, indicându-le pe cele care sunt într-adevăr eligibile pentru aceste ajutoare regionale conform articolului 107 alineatul 3 din TFUE⁽¹⁹⁾.

În ceea ce privește întrebarea privind intenția Comisiei de a „abandona odată pentru totdeauna viziunea inflexibilă conform căreia ajutoarele fiscale regionale și locale contravin interdicției comunitare asupra ajutoarelor de stat, mai ales în ceea ce privește aranjamentele pentru determinarea selectivității regionale”, Comisia ar dori să reamintească faptul că, în conformitate cu recenta jurisprudență a cauzelor privind Insulele Azore⁽²⁰⁾ și Țările Basce⁽²¹⁾, o regiune este considerată a fi „autonomă” în sensul normelor privind ajutoarele de stat dacă sunt îndeplinite toate cele trei criterii de autonomie instituțională, procedurală și economică și financiară. Mai mult, astfel cum este stabilit în jurisprudență, regiunile care sunt autonome în sensul stabilit de aceasta, pot adopta măsuri fiscale care au o natură generală fără a încălca astfel normele privind ajutoarele de stat. Rămâne de văzut dacă și care sunt regiunile autonome din punct de vedere instituțional, procedural, economic și financiar.

Acest lucru fiind spus, Comisia ar dori să sublinieze că orice norme fiscale specifice doar pentru anumite regiuni pot constitui ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul 1 din TFUE.

(15) „Pot fi considerate compatibile cu piața comună: (e) alte categorii de ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.”

(16) „Parlamentul [...] sprijină o abordare mai eficientă a acordării ajutoarelor regionale, care să pună accentul pe investițiile în infrastructuri și ajutoarele orizontale în regiunile defavorizate sau mai puțin dezvoltate din Uniunea Europeană, inclusiv introducerea unor condiții de impozitare avantajoase pe perioade tranzitorii de maxim cinci ani”

(17) „[...] o autoritate regională sau locală stabilește, în baza unor competențe suficient de autonome față de autoritatea centrală, o cotă de impozitare mai mică decât cea națională și aplicabilă exclusiv în zona sa de competență teritorială, cadrul juridic relevant pentru a stabili selectivitatea unei măsuri de impozitare s-ar putea limita la regiunea geografică vizată, în cazul în care autoritatea regională, în baza statului și a competențelor sale, îndeplinește un rol fundamental în definirea contextului politic și economic în care își desfășoară activitatea întreprinderile.”

(18) JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

(19) Pentru Italia, vezi Decizia Comisiei din 28 noiembrie 2007, cauza N 324/2007

(20) A se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2006, cauza C-88/03, Portugalia vs. Comisie

(21) A se vedea Hotărârea Tribunalului din 11 septembrie 2008, cauzele de la C-428/06 to C-434/06, Unión General de Trabajadores de la Rioja

Pe de altă parte, în opinia Comisiei, articolul 107 alineatul (3) litera (e) din TFUE, menționat de onorabila deputată, nu oferă un temei juridic specific pentru promovarea dezvoltării regionale. Comisia consideră că, dimpotrivă, măsuri adecvate, care iau în considerare nevoile zonelor mai puțin dezvoltate, sunt deja în vigoare sau pot fi puse în practică pe baza regulamentelor existente de exceptare de la ajutoarele de stat sau pot fi notificate în temeiul articolului 108 alineatul (1) din TFUE (ex-articolul 88 din Tratatul CE) și evaluat în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (a) sau (c) din TFUE.

În ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 1083/2006⁽²²⁾ al Consiliului, la articolul 54 alineatul (4) se prevede că „pentru ajutoarele acordate de state întreprinderilor în sensul articolului 107 din TFUE, ajutoarele publice acordate în temeiul programelor operaționale respectă plafoanele stabilite în materie de ajutoare de stat”. Prin urmare, pentru orice măsură fiscală care poate reprezenta ajutor de stat, autoritatea de gestionare va asigura compatibilitatea acesteia în conformitate cu normele care reglementează ajutorul de stat conform articolului 107 din TFUE. Comisia amintește onorabilei deputate că Regulamentul (CE) nr. 1083/2006⁽²³⁾ are ca scop stabilirea unor dispoziții generale privind Fondurile Structurale, și nu determinarea compatibilității măsurilor de ajutor de stat.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de Struan Stevenson (H-0485/09).

Subiect: Derogare de la identificarea electronică a ovinelor și caprinelor pentru Insulele Shetland

Fiind un arhipelag izolat, cu o populație de numai 22 000 de locuitori, Insulele Shetland dispun de un singur punct de intrare și, în prezent, toate ovinele și bovinele admise pe insule sunt examinate de un veterinar, sunt supuse unor evidențe ale identității și unor teste de sânge. Astfel, Insulele Shetland sunt deja bine echipate pentru a detecta rapid și eficient deplasarea animalelor. De aceea, înregistrarea fiecărei deplasări a ovinelor prin identificare electronică (IDE) în Shetland ar reprezenta o sarcină grea pentru producători și nu ar oferi beneficii suplimentare pentru controlul bolilor în Regatul Unit sau Europa. Implementarea IDE nu ar servi decât la a falimenta puținii fermieri rămași în Shetland, deoarece mulți dintre aceștia își țin turmele în cele mai izolate locații și ar trebui să suporte costuri de adaptare extrem de ridicate.

Luând în considerare aceste măsuri adecvate de detectare și control al bolilor în materie de sănătate animală și poziția geografică izolată a Insulelor Shetland, ar fi Comisia de acord cu derogarea de la regulamentul IDE pentru aceste insule?

Răspuns

Regulamentul (CE) nr. 21/2004⁽²⁴⁾ al Consiliului a introdus principiul trasabilității individuale pentru ovine și caprine pe baza unei abordări progresive. Cu toate acestea, Comisia a introdus deja un număr de măsuri prin comitologie pentru a facilita în continuare o ușoară punere în aplicare a cerințelor privind identificarea electronică, care se vor aplica animalelor născute după 31 decembrie 2009.

În special, măsurile adoptate de Comisie în august 2009 vor reduce în mod vizibil costurile, mai ales pentru proprietarii unor turme mici. Acum este posibil ca animalele să fie verificate prin citire electronică la punctele importante de control (cum ar fi piețele, abatoarele sau centrele de grupare), și nu la fermă sau la punctele de plecare. Acest amendament recent a fost salutat mai ales de industria ovină din Regatul Unit.

Cu toate acestea, normele prezente nu împuternicesc Comisia să acorde derogări de la dispozițiile de bază ale Regulamentului, cum ar fi cele solicitate de onorabilul deputat.

*
* *

⁽²²⁾ JO L 210, 31.7.2006

⁽²³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de derogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999, JO L 210, 31.7.2006

⁽²⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a ovinelor și caprinelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și Directivele 92/102/CEE și 64/432/CEE, JO L 5, 9.1.2004.

Întrebarea nr. 29 adresată de Georgios Papanikolaou (H-0490/09)**Subiect: Programele de învățare a limbilor străine pentru imigranți**

Perioada de timp necesară pentru adaptarea și integrarea imigranților într-o societate depinde în mare măsură de învățarea limbii vorbite în țara lor de reședință. Cunoașterea limbii este un element esențial în procesul de integrare a imigranților în viața profesională și socială, contribuind la reducerea marginalizării și înstrăinării și poate prezenta avantaje atât pentru imigranți, cât și pentru țara gazdă.

Dispun statele membre de programe adecvate care să permită imigranților să învețe limba vorbită în țara gazdă? Dacă da, care dintre acestea sunt finanțate de UE? Ce informații deține Comisia cu privire la punerea în aplicare a unor astfel de programe de către Grecia?

Dispune Comisia de date cantitative cu privire la programele de acest tip, precum numărul de imigranți care au beneficiat de aceste programe și informații privind eficiența acestora?

Consideră Comisia că eforturile în acest sens ar trebui intensificate? Dacă da, în ce mod?

Răspuns

În conformitate cu articolul 165 din TFUE, statele membre sunt pe deplin responsabile de conținutul educațional și de organizarea sistemelor educaționale și de diversitatea culturală și lingvistică a acestora. Programele naționale pentru imigranți sunt de competența autorităților naționale și date care privesc aceste programe ar trebui cerute de la autoritățile naționale⁽²⁵⁾.

Conform datelor adunate de Eurydice, se oferă sprijin lingvistic pentru copiii care nu sunt vorbitori nativi în sistemele educaționale ale tuturor statelor membre.⁽²⁶⁾ Mai mult, două treimi din rapoartele naționale pe 2009 privind punerea în aplicare a Programului pentru educație și formare 2010⁽²⁷⁾ se referă la măsuri specifice de a susține dezvoltarea lingvistică pentru copii și tineri proveniți din familii de migranți, iar 12 rapoarte naționale se referă la cursuri obligatorii de limbă pentru imigranții adulți.

În domeniul educației și formării misiunea Uniunii Europene este aceea de a contribui la dezvoltarea calității educației prin încurajarea colaborării dintre statele membre și, dacă este necesar, prin susținerea și suplimentarea acțiunilor lor. Promovarea învățării limbilor străine și a diversității lingvistice este un obiectiv general al Programului de învățare de-a lungul vieții 2007-2013 (LLP). În timp ce LLP este practic deschis tuturor persoanelor și organismelor implicate în educație sau formare, fiecare dintre statele participante la LLP sunt cele care hățărăsc condițiile pentru participarea la acțiunile și proiectele sale a persoanelor care nu sunt cetățeni ai statele participante la LLP. În prezent, LLP poate sprijini următoarele activități de învățare a limbilor străine, ca o componentă a unui proiect sau ca temă principală a acestuia: parteneriate între școli și regiuni (în cadrul subprogramului Comenius) sau între organizații de educație pentru adulți (subprogramul Grundtvig); asistență pentru viitorii profesori și formare permanentă a cadrelor didactice (Comenius); pregătire lingvistică pentru mobilitate în Europa (Erasmus și Leonardo); stagii ale studenților (Erasmus); ateliere de învățare a limbilor străine pentru adulți (Grundtvig); proiecte multilaterale, rețele și conferințe (Comenius, Erasmus, Leonardo, Grundtvig, Key Activity Languages).

De asemenea, Comisia a sprijinit în trecut învățarea limbii țării gazdă de către imigranții adulți prin alte canale, cum ar fi Fondul social european (FSE). Raportul de țară 2009 al Greciei privind punerea în aplicare a programului „Educație și formare profesională 2010” se referă la programul educațional „Predarea limbii elene ca limbă străină pentru lucrătorii imigranți”, administrat de Institutul pentru educația permanentă a adulților (IDEKE), care a oferit cursuri de limba greacă unui număr de 15 873 de persoane în perioada 2004-2008. În mod similar, raportul din 2009 privind aplicarea Programului național de reformă pentru creștere și ocuparea forței de muncă menționează un program în desfășurare pentru învățarea limbii elene

(25) Informații referitoare la aceste subiecte pot fi găsite în următoarele studii Eurydice:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

(26) http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

(27) „Proiectul raportului de activitate 2010 elaborat în comun de Consiliu și Comisie asupra punerii în aplicare a „Programului de lucru în Educație & Formare 2010”. COM(2009)640 final; SEC(2009) 1598

în centre profesionale autorizate de formare pentru 8 400 de imigranți-persoane - repatriate fără locuri de muncă.

Comisia consideră că ar trebui intensificate la nivel național eforturile de a preda imigranților limbile țărilor gazdă. În Cartea sa verde recentă intitulată „Migrație și mobilitate: provocările și oportunitățile sistemelor educaționale din UE”⁽²⁸⁾, Comisia subliniază importanța învățării limbii pentru integrare și incluziune socială. În Concluziile sale privind educația copiilor care provin din familii de imigranți,⁽²⁹⁾ Consiliul invită statele membre să elaboreze politici adecvate de predare a limbii țării gazdă, precum și de a lua în considerare posibilitățile ca elevii care provin din familii de imigranți să își mențină și să dezvolte limba maternă.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Subiect: Ajutor UE pentru primirea migranților din interiorul Uniunii Europene

Combaterea discriminării constituie o misiune esențială a UE. Discriminarea anumitor grupuri de populație poate conduce la fluxuri de refugiați în interiorul UE. Orașul Gent se confruntă tocmai cu această problemă. În ultimii trei ani, acest oraș a fost martorul unui flux de refugiați, cu precădere de etnie romă, reprezentând aproape 2,5 % din populația sa totală.

Acest fenomen pune probleme infrastructurilor sociale pe care le poate oferi orașul, după cum reiese din scrisoarea primită de Comisie în luna noiembrie (2009-2174-01).

Poate Uniunea Europeană să acorde sprijin pentru primirea refugiaților din interiorul UE? Ce alte acțiuni va întreprinde Comisia pentru a face față unor astfel de situații și pentru a le preveni?

Răspuns

Uniunea Europeană joacă un rol important în combaterea discriminării împotriva populației rome printr-o gamă largă de instrumente legislative, de politică și financiare de care dispune.

Mai întâi, Directiva 2000/43/CE⁽³⁰⁾ interzice discriminarea pe baza rasei sau a originii etnice în domeniile ocupării locurilor de muncă, educației, protecției sociale (inclusiv asistență medicală) și al accesului la bunuri și servicii. Comisia asigură că Directiva este pusă în aplicare în mod corect și eficient în statele membre.

În al doilea rând, Comisia promovează coordonarea politicilor între statele membre în domeniul protecției sociale și incluziunii sociale prin așa-numita „Metoda socială deschisă de coordonare”. MDC-ul social se bazează pe obiective comune la nivelul UE și pe un set de indicatori pentru măsurarea progresului. Comisia și Consiliul evaluează în mod regulat și efectuează rapoarte privind progresele înregistrate prin rapoartele comune privind protecția și incluziunea socială. Proiectul Comisiei de raport comun 2010 privind protecția și incluziunea socială va fi adoptat în curând pentru a fi prezentat Consiliului de Miniștri în martie 2010 sub auspiciile Președinției spaniole a Consiliului.

În al treilea rând, Fondurile structurale ale UE, mai ales Fondul social european (FSE) și Fondul european pentru dezvoltare regională (FEDR) oferă sprijin financiar pentru proiecte care au de-a face cu excluziunea populației rome. În urma unei cereri a Consiliului European, Comisia a prezentat în 2008 un document de lucru al serviciilor Comisiei care oferă o analiză generală a instrumentelor și politicilor comunitare pentru incluziunea romilor⁽³¹⁾. Un raport privind măsurile luate va fi prezentat înainte de cel de-al doilea summit dedicat romilor, care urmează să se desfășoare la Cordoba, la data de 8 aprilie 2010.

În ceea ce privește Flandra, Comisia subliniază faptul că atât FSE, cât și FEDR pot susține proiecte pentru a promova integrarea populației rome. În perioada de programare 2007-2013, prioritatea nr. 2 a programului operațional FSE pentru Flandra este concentrată asupra promovării incluziunii sociale a grupurilor

⁽²⁸⁾ COM(2008) 423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:EN:PDF> and http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

⁽²⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf

⁽³⁰⁾ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, JO L 180, 19.7.2000, p. 22–26

⁽³¹⁾ SEC (2008) 2172

dezavantajate prin asistență specifică. Măsurile includ asistență specifică și formare, validarea competențelor și abilităților, experiență profesională și formare la locul de muncă. În cadrul priorității nr. 4 a programului FEDR din Flandra, pot fi finanțate proiecte urbane de dimensiune mică la nivel de cartier sau district în Antwerp și Gent.

Este demn de menționat faptul că selectarea proiectelor cofinanțate în cadrul FSE sau FEDR se află, în temeiul principiului subsidiarității, în competența statelor membre sau a autorităților competente de gestionare, în condițiile stabilite în programele operaționale. Prin urmare, Comisia îl invită pe onorabilul deputat să contacteze autoritățile de management competente din Flandra pentru informații mai detaliate.

Din moment ce populația romă care ajunge în Belgia provine din țări din afara UE și solicită azil sau le este oferit refugiu sau regim de protecție subsidiară, asistența UE poate fi, de asemenea, valabilă în Belgia, prin Fondul european pentru refugiați (FER) ⁽³²⁾. Unul dintre obiectivele principale ale FER este acela de a susține și încuraja eforturile făcute de statele membre în „primirea și în suportarea consecințelor primirii, refugiaților și persoanelor strămutate”. De exemplu, asistență financiară poate fi acordată proiectelor naționale menite să consolideze infrastructura sau serviciile de cazare pentru solicitanții de azil sau beneficiarii de protecție internațională.

*
* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Iliana Malinova Iotova (H-0493/09)

Subiect: Primirea și adăpostirea deținuților din închisoarea SUA din Guantanamo în statele membre ale UE

Opinia publică din Bulgaria este îngrijorată cu privire la faptul că Bulgariilor i s-a solicitat să adăpostească deținuți din închisoarea SUA din Guantanamo. O solicitare în acest sens a fost transmisă oficial de către SUA guvernului bulgar. Îngrijorarea este cauzată de faptul că nu există informații cu privire la eventuale acorduri între SUA și UE privind criteriile și măsurile adoptate pentru realizarea acestui proces.

Considerăm că o astfel de decizie conține în sine pericolul unor atacuri teroriste împotriva Bulgariilor, precum și împotriva oricărui stat membru al UE care acceptă deținuți din Guantanamo.

În acest context, aș dori să întreb Comisia Europeană ce angajamente concrete și-a asumat cu privire la primirea și adăpostirea deținuților din închisoarea SUA din Guantanamo în statele membre ale UE în urma închiderii acestora?

Nu consideră oare Comisia Europeană necesar să comunice modalitățile exacte și condițiile în care urmează să se realizeze acest lucru, în cazul în care astfel de angajamente există?

Răspuns

Uniunea Europeană (UE), inclusiv Comisia, a cerut în mod repetat închiderea centrului de luare în custodie publică din Guantanamo Bay. Prin Concluziile Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 4 iunie 2009 și mecanismul de schimb de informații anexat, precum și prin Declarația comună a Uniunii Europene, a statelor ei membre și a Statelor Unite ale Americii (SUA) privind închiderea centrului de luare în custodie publică de la Guantanamo Bay și viitoarea Colaborare în combaterea terorismului din 15 iunie 2009, UE a stabilit un cadru de susținere a închiderii centrului de la Guantanamo.

Ambele acorduri prevăd clar că deciziile legate de primirea foștilor deținuți și determinarea statutului lor juridic sunt unica responsabilitate și competență a statului membru care îi primește sau a unui stat asociat Schengen. Comisia nu și-a luat niciun angajament în ceea ce privește acceptarea și cazarea în statele UE a prizonierilor din închisoarea de la Guantanamo din SUA, după închiderea acestora.

*
* *

⁽³²⁾ Decizia 573/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007, JO L 144/1.

Întrebarea nr. 32 adresată de Francesco De Angelis (H-0494/09)**Subiect: Restructurările întreprinderilor și viitorul lucrătorilor europeni**

Un număr din ce în ce mai mare de întreprinderi și platforme industriale europene afectate de criză au beneficiat de asistența UE vizând reconversia și formarea salariaților. Cu toate acestea, după ce au primit finanțare din FSE, anumite grupuri industriale nu și-au respectat angajamentele asumate în prealabil. Acesta este și cazul fabricii Videocon de la Anagni, care are în prezent aproximativ 1 400 de angajați; aceștia vor fi trimiși în șomaj la 21 decembrie, ca urmare a neasumării responsabilității de către proprietarii indieni, iar, în cursul anului 2010, ar putea fi concediați.

Ce inițiative imediate va adopta Comisia pentru a împiedica închiderea fabricii de la Anagni și a altor fabrici supuse reconversiilor, care, deși au fost preconizate și sprijinite financiar de UE, nu au produs rezultate concrete în ceea ce privește redresarea producției?

Răspuns

Comisia este conștientă de consecințele crizei economice fără precedent care afectează statele membre, inclusiv Italia, unde se află fabrica AGNANI.

Comisia a propus o serie de măsuri menite să limiteze impactul crizei asupra situației sociale și de ocupare a forței de muncă în UE. În acest sens, în cadrul Planului economic de redresare economică⁽³³⁾, Comisia a propus, printre altele, să modifice normele aplicabile Fondului european de ajustare la globalizare⁽³⁴⁾. Mai mult, Comisia a propus modificarea anumitor dispoziții legate de gestiunea financiară din Regulamentul 1083/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune.

Comisia reamintește că nu deține competența de a preveni sau interveni în deciziile de restructurare ale societăților, cu excepția cazurilor în care există o încălcare a dreptului comunitar. Cadrul juridic comunitar oferă câteva directive ale Comunității care stabilesc proceduri de informare și consultare a reprezentanților lucrătorilor și care pot fi aplicabile în eventualitatea închiderii societăților, în special Directiva 98/59/CE a Consiliului⁽³⁵⁾, Directiva 2009/38/CE⁽³⁶⁾ și Directiva 2002/14/CE⁽³⁷⁾.

Informația furnizată de onorabilul deputat nu permite Comisiei să determine dacă a existat sau nu o încălcare a dreptului comunitar în acest caz. În orice caz, Comisia reamintește că ține de autoritățile competente naționale, îndeosebi de tribunale, să asigure aplicarea corectă și eficientă a normelor naționale de transpunere a acestor directive, ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz și să asigure îndeplinirea obligațiilor oricărui angajator în această privință.

În ceea ce privește contribuțiile primite de la Fondul social european, Comisia va determina dacă sunt întrunite condițiile pentru a interveni prin intermediul autorităților competente naționale sau regionale în vederea recuperării sumelor acordate.

În cele din urmă, nu este clar dacă situația la care se referă onorabilul deputat este în conformitate cu cerințele Fondului european de ajustare la globalizare (FEAG). Comisia nu a primit nicio cerere de asistență de la FEAG în acest caz și nici nu a avut discuții neoficiale cu autoritățile italiene despre o astfel de cerere.

Comisia poate analiza cazul numai la primirea unei cereri și poate propune o contribuție care să fi aprobată de Autoritatea bugetară. În orice caz, contribuțiile FEG sunt destinate strict lucrătorilor afectați și nu pot fi, în niciun caz, folosite în pentru profitul întreprinderii, neputând, de asemenea, influența decizia acesteia în ceea ce privește posibila închidere a fabricii.

⁽³³⁾ COM (2008) 800 final

⁽³⁴⁾ COM (2008) 867 final

⁽³⁵⁾ Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea actelor cu putere de lege ale statelor membre referitoare la disponibilizările colective, JO L 225, 12.8.1998

⁽³⁶⁾ Directiva 2009/38/CE a Parlamentului și a Consiliului din 6 mai 2009 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (Reformare), JO L 122, 16.5. 2009

⁽³⁷⁾ Directiva 2002/14/CE a Parlamentului și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general pentru informarea și consultarea angajaților din Comunitatea Europeană, JO L 80, 23.3. 2002

*
* *

Întrebarea nr. 33 adresată de Mairead McGuinness (H-0499/09)

Subiect: Scăderea numărului albinelor

Poate Comisia să descrie acțiunile întreprinse ca răspuns la propunerea de rezoluție a Parlamentului European cu privire la situația din sectorul apicol, adoptată la 20 noiembrie 2008 (P6_TA(2008)0567)? Poate Comisia să comenteze pe marginea studiului AESA recent publicat cu privire la mortalitatea în rândul albinelor (3.12.2009)? Are Comisia planuri imediate de acțiune conform recomandărilor din raport?

Răspuns

Comisia este pe deplin conștientă de problemele din sectorul apicol, subliniate în Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Comisia a luat deja câteva măsuri în ceea ce privește sănătatea albinelor și în special:

a revizuit regulamentul privind limitele aplicabile reziduurilor care provin din medicamentele veterinare în produsele alimentare; acest lucru ar trebui să mărească disponibilitatea produselor medicamentoase de uz veterinar pentru albine

a propus un nou Regulament în ceea ce privește plasarea pe piață a produselor pentru protecția plantelor în care, printre altele, au fost consolidate criteriile existente pentru acceptabilitatea față de expunerea la albinele melifere, stabilite în Directiva 91/414. Acel regulament a fost adoptat între timp de Parlamentul European și Consiliu

în ceea ce privește insecticidele relevante deja aprobate, a condiționat autorizarea de punere în aplicare de către statele membre a unor măsuri stricte de atenuare a riscului

a susținut câteva proiecte de cercetare cu o finanțare totală de aproape 5 milioane de euro.

De asemenea, Comisia a stabilit o platformă internă de coordonare pentru a asigura sinergiile și utilizarea optimă a resurselor.

În urma unei cereri din partea Comisiei, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a publicat recent un studiu privind mortalitatea la albine și cauzele ei în UE. Studiul EFSA identifică faptul că factori multipli sunt implicați în pierderile de colonii, cum ar fi agenți patogeni, schimbările climatice, utilizarea pesticidelor și produse medicamentoase de uz veterinar. Cu toate acestea, importanța multora dintre factorii implicați rămâne neclară. Se așteaptă ca proiectul de cercetare BEE DOC, care debutează în martie 2010, să ofere mai multe informații în această chestiune. De asemenea, raportul EFSA subliniază faptul că statele membre dispun de sisteme foarte diferite de supraveghere a mortalității albinelor și bolilor și acest lucru împiedică o mai bună înțelegere a problemelor de sănătate care afectează albinele.

În această privință, Comisia intenționează să discute în următoarele luni cu experți, părțile implicate și autoritățile competente din statele membre despre stabilirea unui laborator UE de referință pentru albine și a unei rețele la nivelul UE pentru o supraveghere mai armonizată a sănătății albinelor.

Comisia intenționează să susțină albinele și alți polenizatori prin promovarea conectivității între habitate și integrarea politicii biodiversității în alte sectoare de politică. Programele de dezvoltare rurală oferă câteva măsuri care sunt relevante și pentru apicultori, inclusiv servicii de consultanță, formare, suport pentru modernizarea exploatațiilor și diferite tipuri de măsuri de agromediu favorabile albinelor.

Așa cum a fost explicat mai sus, Comisia a luat deja mai multe măsuri și va continua să facă acest lucru pentru a soluționa problemele de sănătate la albine, luând în considerare noile informații științifice care vor fi disponibile.

*
* *

Întrebarea nr. 34 adresată de Brian Crowley (H-0503/09)**Subiect: Asistență pentru personalul medical**

Este Comisia dispusă să analizeze posibilitatea elaborării la nivelul UE a unui program de acordare de asistență pentru personalul medical care suferă de dependențe sau de afecțiuni provocate de stres?

Răspuns

Stresul, dependențele, inclusiv abuzul de alcool și problemele de sănătate mintală au devenit, într-adevăr, una dintre principalele provocări la locurile de muncă din UE. Stresul poate duce la afecțiuni mintale, cum ar fi epuizarea și depresia, care pot reduce drastic abilitatea persoanelor de a munci, de multe ori pe perioade mai lungi. Stresul este, în ordinea importanței, a doua problemă de sănătate legată de muncă în UE, după durerile de spate.

În anumite state membre, afecțiunile mintale au devenit cauza principală a incapacității de muncă și a pensionării anticipate. Scăderile înregistrate în productivitate, provocate de afecțiunile mintale, sunt enorme. Au fost estimate a se ridica la 1 36 de miliarde de euro în 2007.

Există dovezi că stresul, dependența și epuizarea sunt, de asemenea, răspândite printre cadrele medicale. De fapt, se pare că riscul de experimentare a unor probleme de sănătate mintală este mai mare pentru personalul din domeniul sănătății, decât pentru personalul din alte sectoare. O încordare ridicată la locurile de muncă, feedback-ul redus privind performanța și lipsa sprijinului emoțional ar putea contribui la aceasta.

Sectorul sănătății este unul dintre sectoarele cu personalul cel mai numeros din UE. Într-o societate aflată în curs de îmbătrânire, disponibilitatea unei forțe de muncă durabile, care se bucură la rândul ei de o bună stare de sănătate, este de o importanță tot mai mare.

Prin urmare, Comisia recunoaște importanța sprijinirii personalului din domeniul sănătății în soluționarea dependențelor, a stresului și a altor probleme de sănătate mintală.

Cu toate acestea, Comisia nu are competența și resursele necesare pentru instituirea unui program de asistență la nivel comunitar, care ar fi destinat în mod special cadrelor medicale.

În schimb, rolul UE ar trebui să se regăsească în următoarele domenii:

- sensibilizarea în ceea ce privește importanța locurilor de muncă sănătoase, cu o bună justificare din punct de vedere economic;
- sensibilizarea și diseminarea de informații referitoare la riscurile la adresa sănătății pentru personalul medical;
- accentuarea bunelor practici și elaborarea de ghiduri pentru a răspunde acestora;
- încurajarea partenerilor sociali din sectorul sănătății să realizeze evaluarea obligatorie a riscurilor asociate locului de muncă conform Directivei-cadru 89/391/CEE⁽³⁸⁾ și să pună în aplicare Acordurile-cadru la nivelul UE privind stresul asociat locului de muncă (din 2004) și privind violența și hărțuirea (din 2007).

De fapt, un număr mare de activități relevante s-au derulat deja sau sunt în curs de desfășurare sau planificate. Acestea includ inițiativele de politică socială deja menționate, precum și activitățile Agenției din Bilbao și ale Fundației din Dublin.

În anul 2010, Comisia va lua în considerare concluziile din Raportul consultării referitoare la Cartea verde privind forța de muncă din UE din sdomeniul sănătății, care au fost publicate în decembrie 2009 pe site-ul Comisiei dedicat sănătății publice. Comisia va reflecta asupra rezultatelor acestei consultări publice pentru a vedea cum poate contribui UE la soluționarea provocărilor cu care se confruntă forța de muncă din UE în domeniul sănătății și va organiza, la începutului lui 2011, o conferință privind „Sănătatea mintală în mediile de muncă” în cadrul Pactului european pentru sănătate mintală și bunăstare.

Prin aceste inițiative și activități, UE transmite semnale importante și oferă un sprijin însemnat tuturor actorilor implicați la locul de muncă, inclusiv personalului medical din domeniul sănătății și organizațiilor reprezentative ale partenerilor sociali.

⁽³⁸⁾ Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă JO L 183, 29.6.1989 .

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)

Subiect: Pescuitul macroului

Când prevede Comisia că va fi adoptată și de la ce dată va fi pusă în aplicare modificarea Regulamentului (CE) nr. 1542/2007⁽³⁹⁾ al Consiliului privind procedurile de debarcare și cântărire pentru hering, macrou și stavrid negru în sensul includerii zonelor VIII a, b, c, d, e, IX și X în domeniul de aplicare al respectivului regulament?

Ținând seama de datele științifice furnizate de ICES, conform cărora componenta sudică a macroului este de câțiva ani pescuită excesiv în mod constant de Spania la un nivel echivalent cu cel puțin dublul cotei sale, ce măsuri de control și mijloace de investigare intenționează Comisia să adopte pentru a pune capăt acestei practici? Va fi elaborat un sistem de sancționare?

Răspuns

De îndată ce noul colegiu va intra în funcție, Comisia va aborda de urgență amendamentul Regulamentului (CE) al Comisiei nr. 1542/2007 privind procedurile de debarcare și cântărire pentru hering, macrou și stavrid negru.

Mai mult, Comisia îl anunță cu plăcere pe onorabilul deputat că afirmațiile referitoare la un eventual pescuit excesiv au reprezentat subiectul unor contacte la nivel înalt între Comisie și Spania. Comisia și-a exprimat preocupările serioase în ceea ce privește pescuitul excesiv presupus și i s-a solicitat Spaniei să trateze subiectul cu seriozitate.

Spania a reacționat pozitiv la preocupările Comisiei și anul trecut a închis sezonul de pescuit pentru macrou sudic, începând cu iunie 2009. Regulamentul Comisiei (CE) nr. 624/2009 din 15 iulie 2009 de interdicere a pescuitului de macrou în zonele VIIIc, IX și X; în apele CE din zona CECAF 34.1.1 de către navele care arborează pavilionul Spaniei a inclus închiderea în dreptul comunitar. Cifrele provizorii ale capturilor, comunicate Comisiei de către Spania, nu au indicat nevoia de a iniția o procedură de rambursare.

Comisia ar dori să îl asigure pe onorabilul deputat că va depune eforturi pentru a investiga în continuare această chestiune și că va face tot posibilul pentru a evita un pescuit viitor excesiv al stocului de macrou sudic.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0506/09)

Subiect: Stabilitatea pieței financiare din Polonia

La 18 decembrie 2009, Banca Centrală Europeană și-a publicat raportul semestrial privind stabilitatea financiară în zona euro, indicând că băncile din această zonă vor trebui să preleveze 187 de miliarde de euro din rezervele lor în 2010. Pierderile cauzate de situația economică precară din Europa Centrală și de Est (ECE) constituie unul dintre cele două principale motive invocate. În acest context, comentariul publicat de Wall Street Journal pe marginea raportului BCE menționează în special Unicredit.

Nu consideră Comisia că practicile comerciale și procedurile contabile ale grupului Unicredit contribuie la mascarea pierderilor financiare reale, ceea ce ar putea dăuna, pe termen mediu și lung, stabilității sistemului financiar din cadrul Uniunii Europene? Menționez în acest sens susținerea artificială a rezultatelor și a lichidităților Unicredit Ucraina de către Banca Pekao S.A. prin răscumpărarea creditelor neperformante și creșterea constantă a finanțărilor, ceea ce constituie o amenințare pentru stabilitatea pieței financiare poloneze, deoarece până acum Pekao S.A. nu a prelevat rezervele impuse de legislația europeană (IFRS) pentru investițiile sale din Ucraina.

În opinia Comisiei drenajul financiar al filialei Pekao S.A. de către societatea mamă Unicredit este conform legislației comunitare? Faptul că, în cadrul „proiectului Chopin”, filialelor din Polonia, România și Bulgaria le-au fost impuse contracte dezavantajoase cu societatea Pirelli Real Estate S.p.A, plasată sub protecția

⁽³⁹⁾ JO L 337, 21.12.2007, p. 56.

Unicredit, în contextul unui conflict evident de interese pentru directorul general al Unicredit, Alessandro Profumo (membru al Consiliului de administrație al unei societăți din grupul Pirelli în momentul semnării contractelor) nu contravine regulilor de concurență aplicabile în Uniunea Europeană?

Răspuns

Unul dintre obiectivele principale ale Uniunii Europene este crearea unui cadru juridic comun pentru sectorul financiar al UE, cu scopul de a asigura o supraveghere prudențială serioasă, transparența și buna guvernare a operatorilor de piață. O structură juridică comună este esențială pentru stabilitatea financiară și competiția corectă din sectorul financiar european.

În consecință, UE a adoptat câteva acte legislative, cum ar fi: „Directiva privind cerințele de capital” (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006L0048:EN:NOT>)⁽⁴⁰⁾, care stabilește regulile în ceea ce privește activitatea [inițierea și exercitarea activității] instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a acestora; Regulamentul IAS (Regulamentul 1606/2002/CE)⁽⁴¹⁾, care obligă societățile cotate la bursă să aplice Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) pentru rapoartele lor financiare consolidate, și Directiva 2006/43/CE⁽⁴²⁾, care prevede verificarea rapoartelor financiare de către auditori autorizați externi.

Ca urmare a crizei financiare, Comisia și-a intensificat în mod semnificativ eforturile de a spori stabilitatea financiară, de asemenea, prin statutul ei de membră a Consiliului pentru stabilitate financiară și, mai precis, prin multe propuneri importante și noi, cum ar fi, de exemplu, cea privind agențiile de rating, securitizarea, supravegherea grupurilor bancare transfrontaliere și o revizuire generală a arhitecturii de supraveghere a UE bazată pe raportul De Larosière. Multe dintre propunerile Comisiei au fost deja adoptate într-o singură lectură mulțumită colaborării strânse și constructive dintre Parlament și Consiliu.

Mai mult, Comisia are în lucru, de asemenea, alte inițiative care vor consolida capacitatea sectorului bancar de a absorbi șocurile economice. De exemplu, Comisia va solicita în curând consultare cu privire la sporirea rigurozității mecanismelor de calitate a capitalului obligatoriu, noi condiții de lichiditate, precum și măsuri de protecție pentru bănci.

În vreme ce Comisia supraveghează îndeaproape punerea corectă și rapidă în practică a legilor UE de către statele membre, aplicarea acestor legi și supravegherea comportamentului instituțiilor financiare individuale pe piață reprezintă responsabilitatea autorităților naționale în exclusivitate.

În ceea ce privește orice impact potențial al practicii de afaceri a grupului Unicredit Group asupra stabilității pieței financiare în Polonia, fără a lua o poziție în acest caz, Comisia ar dori să sublinieze că:

deși Bank Pekao SA este o parte (filială) a UniCredit Group, aceasta este supravegheată de Autoritatea poloneză de supraveghere financiară (KNF). Mai mult, în calitate de bancă poloneză autorizată, aceasta trebuie să îndeplinească întotdeauna cerințele minime UE de solvabilitate pe cont propriu;

în ceea ce privește stabilitatea sectorului bancar, Polonia a stabilit un Comitet pentru stabilitate financiară special, compus din ministrul Franței, guvernatorul Băncii Naționale a Poloniei și președintele Autorității poloneze de supraveghere financiară;

grupul UniCredit Group este supus supravegherii autorităților italiene (Banca d'Italia și Consob);

În calitate sa de bancă italiană și, așa cum fac toate celelalte bănci europene cotate la bursă, grupul UniCredit trebuie să pregătească rapoartele financiare consolidate în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), adoptate de Uniunea Europeană în temeiul Regulamentului 1606/2002/CE care oferă un nivel ridicat de transparență.

⁽⁴⁰⁾ Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare), JO L 177, 30.6.2006

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate, JO L 243, 11.9.2002

⁽⁴²⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului, JO L 157, 9.6. 2006

Din punctul de vedere al dreptului societăților comerciale, trebuie notat faptul că nu există nicio lege în dreptul UE care să interzică transferul de bunuri dintre o filială și întreprinderea-mamă, sau care să stabilească condițiile specifice ale unei astfel de tranzacții. În special, proiectul unei așa-numite „A noua directivă privind dreptul societăților comerciale”⁽⁴³⁾, care era menită să reglementeze relațiile din interiorul unui grup transfrontalier de întreprinderi, a fost abandonat în cele din urmă în contextul Planului de acțiune privind dreptul societăților comerciale din 2003⁽⁴⁴⁾, ținând cont de lipsa de sprijin din partea statelor membre și a comunităților de afaceri care nu au considerat necesar un astfel de cadru cuprinzător. Cu toate acestea, tranzacțiile dintre întreprinderile-mamă și filialele lor sunt considerate tranzacții cu părți afiliate și, prin urmare, trebuie să respecte obligațiile de comunicare a informațiilor. Astfel, aceste tranzacții trebuie să fie divulgate în situațiile financiare ale societăților, în conformitate cu Standardul internațional de contabilitate (IAS) nr. 24, care prevede ca o divulgarea naturii relației unei entități cu orice parte afiliată, precum și informațiile privind tranzacțiile și soldurile necesare unei înțelegeri a posibilului efect al relației respective asupra situațiilor financiare.

Pe lângă aceste obligații de comunicare a informațiilor, regulile așa-numitei „A doua directivă privind dreptul societăților comerciale”⁽⁴⁵⁾ privind repartizarea către acționari se aplică tuturor societăților comerciale pe acțiuni, indiferent dacă acestea fac parte din același grup de întreprinderi sau nu. Articolul 15 din acea Directivă prevede, printre altele, că repartizarea nu trebuie să ducă la reducerea activelor nete ale societății comerciale sub nivelul capitalului subscris plus rezervele legale și astfel protejează stabilitatea financiară a societății respective.

În ceea ce privește sugestia că Unicredit absorbea fonduri de la filiala ei din Polonia, Comisia nu cunoaște nicio problemă specifică în acest sens. Statisticile disponibile sugerează că băncile internaționale și-au redus într-adevăr expunerea față de sectorul bancar polonez în cea de-a doua jumătate a anului 2008 și în primele luni ale anului 2009, pentru a o mări din nou în trimestrul II 2009. Acest lucru sugerează că este posibil ca reducerea expunerii – posibil, inclusiv, relația dintre UniCredit și Pekao – să fi fost temporară, asociată scăderii volumului creditelor. Comisia va continua să monitorizeze evoluțiile din acest domeniu.

În cele din urmă, referitor cu deosebire la preocuparea față de posibilitatea ca comportamentul UniCredit să „nu fi încălcat normele privind concurență ale UE”, din informația conținută în întrebare se pare că normele privind concurența ale UE, mai ales normele antitrust, nu sunt instrumentele adecvate pentru soluționarea problemelor ridicate în întrebare și a presupuselor practici ale UniCredit sau ale directorilor săi. Într-adevăr, mizele aflate în joc nu au legătură nici cu o înțelegere secretă, nici cu un acord anticoncurențial între întreprinderi, nici cu abuz de poziție dominantă.

*

* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Ivo Belet (H-0001/10)

Subiect: Scannere corporale

Încă din luna ianuarie 2010 statul olandez va introduce așa-numitele „millimeter wave scans” sau scannere corporale în aeroportul Schiphol, în special pentru zborurile către Statele Unite ale Americii. Aceste scannere sunt necesare, întrucât permit depistarea substanțelor și lichidelor periculoase.

Consideră Comisia că decizia guvernului olandez este acceptabilă, dat fiind că siguranța pasagerilor este mai importantă decât dreptul acestora la protecția spațiului privat?

În ce condiții consideră Comisia că pot fi introduse scannerele corporale? Este suficient să se interzică stocarea și retransmiterea imaginilor scanate cu corpurile pasagerilor?

(43) Propunere de decizie a Comisiei pentru cea de-a noua Directivă în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) al Tratatului CE în ceea ce privește legăturile dintre întreprinderi, și în particular grupuri (III/1639/84).

(44) Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European - Modernizarea dreptului societăților comerciale și îmbunătățirea guvernantei corporative în Uniunea Europeană - Un plan pentru a avansa (COM(2003)0284 final).

(45) Cea de-a doua Directivă a Consiliului 77/91/CEE din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora, JO L 26, 31.1. 1977

Ce alte inițiative intenționează Comisia să adopte pe termen scurt pentru a garanta siguranța pasagerilor, în special în ceea ce privește zborurile către Statele Unite ale Americii? Este Comisia pregătită să prezinte în săptămânile următoare un act normativ referitor la scannerele corporale?

Răspuns

Nu au fost adoptate norme UE în ceea ce privește utilizarea scannerelor corporale ca metodă posibilă de scanare a pasagerilor înainte de îmbarcare. Din punct de vedere juridic, statele membre au dreptul de a introduce scanerele corporale pentru teste sau ca măsuri mai strict de securitate ⁽⁴⁶⁾.

Securitatea poate fi realizată numai printr-o abordare multilaterală. Scanerele corporale, datorită eficienței lor, ar putea face parte din această abordare multilaterală, atâta vreme cât cerințele privind viața privată, protecția datelor și sănătatea sunt satisfăcute. De asemenea, securitatea aviației face parte dintr-o abordare mai largă, pentru că măsurile de securitate a aeroporturilor reprezintă doar ultima linie de apărare.

În contact strâns cu Parlamentul și Consiliul, Comisia ia în considerare necesitatea unei abordări europene care va asigura că introducerea scannerelor corporale va respecta cerințele privind viața privată, protecția datelor și sănătatea.

Standardele operaționale pentru scanerele corporale trebuie să fie elaborate astfel încât acestea să fie compatibile cu cerințele privind drepturile fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în dreptul UE, inclusiv protecția datelor. Orice încălcare a vieții private a pasagerilor trebuie să fie proporționată și bine justificată, ceea ce implică o evaluare atentă. Măsurile adoptate trebuie să fie strict limitate la minimumul necesar pentru a răspunde riscului unei amenințări neidentificate. Condițiile ar putea include următoarele: facilități limitate de depozitare, excluzând strict orice utilizare sau recuperare a imaginii, odată ce pasagerul a fost scanat; rezoluția scăzută a unor zone ale corpului, care nu au fost identificate ca prezentând obiecte cu potențial de amenințare sau reexaminarea în proporție de 100 % de la distanță fără niciun alt contact cu scannerul respectiv, decât cel automat setat în prealabil. Opțiunea de a utiliza scanere corporale în aeroporturi poate veni cu o obligație de a utiliza cea mai recentă tehnologie pentru consolidarea protecției vieții private pentru a reduce la minimum invadarea vieții private. Mai mult, la orice manevră de utilizare a scannerelor corporale, informații cuprinzătoare trebuie comunicate pasagerilor. Și, în cele din urmă, orice tehnologii care urmează a fi folosite nu trebuie să prezinte niciun pericol pentru sănătate. În acest context, este demn de menționat faptul că astfel de tehnologii există.

În următoarele săptămâni și luni, Comisia își va continua analiza și evaluarea privind noi posibile măsuri de securitate și compatibilitatea acestora cu cerințele privind drepturile fundamentale și va evalua eficiența măsurilor și a instrumentelor deja existente. Doar pe baza acestei evaluări, Comisia ar putea propune măsuri UE privind utilizarea scannerelor corporale.

Prin urmare, este puțin probabil că Comisia va face o propunere legislativă privind scanerele corporale în următoarele câteva săptămâni.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0003/10)

Subiect: Aplicarea în continuare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice

Strategia pentru regiunea Mării Baltice a fost una dintre prioritățile-cheie ale Președinției suedeze a UE.

Cum va continua Comisia să aplice strategia în cadrul noii președinții tripartite (Spania, Belgia și Ungaria) în decursul următoarelor 18 luni?

Ce pași plănuiește Comisia să ia în viitorul apropiat și pe termen lung pentru a institui o bază solidă pentru aplicarea Strategiei pentru regiunea Mării Baltice?

(46) Fără o bază legală în dreptul UE, scanerele de corp nu pot înlocui mijloacele existente de scanare realizate în conformitate cu legislația UE aplicabilă în prezent, cu excepția perioadelor de probe limitate din punct de vedere al timpului.

Răspuns

Comisia își continuă angajamentul în favoarea punerii în aplicare cu succes a Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice, în parteneriat strâns cu statele membre.

Consiliul Uniunii Europene – Consiliul Afaceri Generale – este în continuare responsabil de asigurarea direcției politice generale a strategiei. Acest lucru va implica formularea unor recomandări pe baza rapoartelor Comisiei către statele membre și părțile implicate. Alte formațiuni ale Consiliului pot aborda probleme specifice din cadrul Strategiei și Consiliul European va fi informat cu regularitate în legătură cu progresele înregistrate.

Pregătirea și întreținerea dezbaterilor Consiliului Afaceri Generale vor fi realizate de Comisie conform obligațiilor de monitorizare, coordonare și raportare ale Comisiei în ceea ce privește strategia. Pentru a asigura că Comisia este în posesia tuturor informațiilor pertinente referitoare la progresul și dezvoltarea strategiei, anumite structuri și proceduri vor trebui să fie introduse odată cu implicarea statelor membre și a altor părți.

În special, Comisia va convoca unui grup de lucru la nivel înalt format din înalți funcționari din toate statele membre, cu care să se consulte în privința progreselor strategiei. Acest grup va putea să invite membri suplimentari, dacă este cazul, fie de la părți implicate importante, cum ar fi organizațiile interguvernamentale, fie de la ministerele de resort. Grupul va asigura consultanță Comisiei în legătură cu conținutul raportului periodic care trebuie întocmit cu privire la strategie, precum și în legătură cu orice recomandări de adaptare necesară la strategie și la planul de acțiune al acesteia.

Activitatea de punere în aplicare a strategiei pe teren va fi realizată de cei 15 coordonatori ai domeniilor prioritare și de 80 de responsabili de proiect principali. Coordonatorii domeniilor prioritare provin în principal din ministere ale statelor membre, în vreme ce responsabilii de proiect principali pot proveni din regiuni, universități, organizații internaționale și organizații neguvernamentale (ONG-uri). Sarcina lor va fi să se asigure că strategia evoluează de la vorbe la fapte. Comisia va oferi sprijinul necesar pentru facilitarea îndeplinirii sarcinilor care le revin acestor actori-cheie.

De asemenea, Comisia va organiza deja în anul 2010 un forum anual în vederea menținerii unei vizibilități ridicate și progresul strategiei. Forumul va implica Comisia și alte instituții ale UE, state membre, autorități locale și regionale și organisme interguvernamentale și neguvernamentale și va fi deschis publicului. Acest prim forum va permite Comisiei să verifice dacă structurile care au fost introduse funcționează eficient sau dacă sunt necesare schimbări.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Georgios Toussas (H-0006/10)

Subiect: Decesul tragic a nouă membri ai echipajului navei Aegean Wind

Nouă membri ai echipajului navei Aegean Wind, veche de 26 de ani, care naviga sub pavilion grec, au decedat în mod tragic în ziua de Crăciun, când un incendiu a izbucnit la bordul acesteia. Acest cel din urmă „accident” maritim se adaugă șirului de accidente care au curmat multe vieți, incluzând accidentul feribotului Express Samina, ale vrachierelor Dystos și Iron Antonis, Errica, Prestige, etc. Statele membre și UE își elaborează politica maritimă în conformitate cu solicitările armatorilor referitoare la competitivitate și profit și, ignorând solicitările legitime ale echipajelor, permit unor nave învechite, prost întreținute să navigheze, sporesc cerințele cărora trebuie să le facă față echipajele în cadrul activității lor, reduc numărul membrilor echipajelor și impun efectuarea unui program de lucru de 16-18 ore pe zi, cu consecințe devastatoare asupra siguranței acestora pe mare.

Știe Comisia dacă nava Aegean Wind îndeplinea normele fundamentale de siguranță care ar fi împiedicat pierderea de vieți în rândul echipajului, dacă vasul era echipat cu sistemele antiincendiu necesare pentru prevenirea și stingerea incendiilor și dacă acestea funcționau la parametrii normali? Există informații sau evaluări din partea Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă (AESM), referitoare la cauzele decesului tragic al acestor membri ai echipajului?

Răspuns

Cargoul pentru mărfuri generale Aegean Wind a luat foc în Marea Caraibilor, de-a lungul coastei statului Venezuela, la 25 decembrie 2009, din echipa de 24 de membri, nouă fiind morți și cinci răniți. Comisia își

exprimă regretul cu privire la pierderile de vieți omenești și vătămări și laudă autoritățile venezuelene pentru asistența lor, mai ales pentru ajutorul acordat membrilor răniți.

Întrucât accidentul face obiectul unei anchete aflate în curs sub responsabilitatea autorităților elene, Comisia nu este în poziția de a face o declarație privind originea accidentului. Cu toate acestea, toate certificatele de clasă au fost eliberate la ultimul studiu special din 2007 și, de la aprobarea lor în iunie 2009, sunt valabile până în 2012. Într-un mod similar, verificări ale certificatelor statutare de la bordul navei au fost realizate încă din iunie 2009, recunoscând valabilitatea tuturor certificatelor statutare necesare în conformitate cu convențiile SOLAS (Siguranța vieții pe mare) și MARPOL (Poluare maritimă). În cele din urmă, navei i-a fost eliberat un certificat nou de gestionare a siguranței în martie 2008, cu o valabilitate normală de cinci ani. Mai mult, ar trebui menționat că nava a fost inspectată periodic de către statele de port și că nu a fost reținută niciodată, cel puțin nu în ultimii 10 ani. Ultima inspecție realizată la data de 14 octombrie în Texas de către Paza de coastă a Statelor Unite (SUA) nu a indicat nicio problemă.

În prezent, statele membre sunt obligate de legislația internațională să ancheteze accidente dacă pot fi desprinse învățăminte. Accidentul la care se referă onorabilul deputat trebuie să fie considerat drept un accident foarte serios în sensul articolului 3 din Directiva 2009/18/CE⁽⁴⁷⁾ de stabilire a principiilor fundamentale care guvernează anchetarea accidentelor din sectorul transportului maritim, care face parte din cel de-al treilea pachet legislativ privind securitatea maritimă. Pentru astfel de accidente, directiva prevede o obligație ca statele membre să organizeze o anchetă privind siguranța, care să fie realizată de o organizație independentă pentru a determina cauzele accidentului și a identifica măsurile menite să prevină evenimente asemănătoare în viitor. Statul membru va trebui să publice raportul legat de această anchetă în termen de un an. Perioada de transpunere pentru această Directivă se încheie la 17 iunie 2011. În vreme ce Agenția europeană pentru securitate maritimă (AESM) nu are niciun rol în anchetarea accidentelor maritime, AESM colectează informații privind accidentele marine furnizate de statele membre și din surse comerciale. Ca urmare a transunerii Directivei 2009/18/CE, statele membre vor trebui să notifice toate accidentele și incidentele maritime prin Platforma europeană de informare cu privire la accidentele maritime (EMCIP) administrată de AESM.

În ceea ce privește orele de muncă la bordul navelor, Comisia dorește să sublinieze faptul că Directiva 1999/63/CE⁽⁴⁸⁾ privind organizarea timpului de lucru al navigatorilor stabilește și un număr maxim de ore de muncă, 14 ore în intervalul de 24 de ore și 72 de ore în perioada de 7 zile, și un număr minim de ore de odihnă, 10 ore în intervalul de 24 de ore și 77 de ore într-o perioadă de 7 zile.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Subiect: Persecutarea membrilor Partidului pentru o Societate Democratică (DTP)

La două zile după ce UE a felicitat guvernul Turciei pentru progresele înregistrate în „democratizarea” țării și soluționarea problemelor referitoare la comunitatea kurdă, Curtea constituțională a Turciei a decis scoaterea în afara legii a Partidului pentru o Societate Democratică (DTP). Mai mult, Curtea constituțională a decis să priveze 37 de membri ai partidului de drepturi politice pentru o perioadă de cinci ani și a retras președintelui partidului, Ahmet Turk, cât și lui Aysel Tugluk, calitatea de deputat. Conform declarațiilor primarului din Diyarbakir, în urma unei operațiuni coordonate a autorităților turce, au fost arestați și închiși 81 de membri ai partidului, incluzând nouă primari aleși în mod democratic.

Condamnă Comisia aceste acțiuni, care au ca scop să terorizeze și să împiedice activitatea politică și care constituie o încălcare flagrantă a drepturilor democratice fundamentale ale cetățenilor turci?

⁽⁴⁷⁾ Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 131, 28.5.2009

⁽⁴⁸⁾ Directiva 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) - Anexă: Acordul european privind organizarea timpului de lucru al navigatorilor, JO L 167, 2.7. 1999.

Răspuns

Comisia și-a exprimat îngrijorările majore în urma unor evenimente recente, cum ar fi atacurile teroriste din partea de sud-est, desființarea Partidului pentru o Societate Democratică - DTP și arestarea membrilor partidului, inclusiv primari. Comisia consideră că aceste evenimente nu creează condițiile adecvate pentru punerea eficientă în aplicare a deschiderii democratice, lansată de guvernul turc în vara lui 2009.

Sud-estul Turciei are nevoie de pace, democrație și stabilitate, care pot aduce dezvoltare economică, socială și culturală. Deschiderea democratică este menită a crește standardele democratice și de viață pentru toți cetățenii turci. A creat speranțe că, după decenii de violență, problema kurdă poate fi abordată prin dialog și în cadrul instituțiilor democratice din Turcia. Succesul acestei inițiative cere participarea și sprijinul tuturor partidelor politice și tuturor segmentelor societății.

În același timp, Comisia condamnă terorismul în cei mai vehemenți termeni cu putință. De asemenea, Comisia invită toate partidele să procedeze la fel și să acționeze în cadrul instituțiilor democratice ale Turciei pentru a consolida drepturile și libertățile tuturor cetățenilor turci, indiferent de mediul lor etnic, lingvistic, religios sau cultural.

Comisia va continua să urmărească situația îndeaproape, pe baza dispozițiilor aplicabile ale Convenției Europene privind drepturile omului, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și recomandările Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei în ceea ce privește cadrul legislativ turc și practica în ceea ce privește desființarea partidelor. În această privință, Comisia repetă faptul că legislația Turciei privind partidele politice trebuie să fie aliniată la standardele europene.

*

* *